ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ

ਖੋਰਸ਼ੇਦ ਭਵਨਾਗਰੀ

Table of Contents

ਕਵਰ
ਸਿਰਲੇਖ ਪੰਨਾ
ਕਾਪੀਰਾਈਟ
ਸਮਰਪਣ
ਵਿਸ਼ੁਧੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ
ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ
ਮੁਖਬੰਧ
ਮੁੱਖਬੰਧ
ਨੋਟ
ਭਾਗ 1: ਖੋਰਸ਼ੇਦ ਭਵਨਾਗਰੀ ਦੇ ਰਸਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਆਤਮਾ ਸੰਚਾਰ
ਰੱਬ ਦੇ ਅਸਲੀ ਨਿਯਮ
ਸਵੈ-ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰ
ਜਸਟਿਸ
ਆਤਮਾ ਸੰਚਾਰ
ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਨਾਲ਼ੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ
ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਮਰ ਗਏ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ
7 ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਜਹਾਜ਼
ਸਾਡਾ ਅਸਲੀ ਘਰ
ਬੋਝ ਦੇ ਜਾਨਵਰ
ਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਈਸ਼ਵਰੀ ਹੈ?
ਧਰਤੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਬਨਾਮ ਪਾਪ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ
ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੇਦ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹੀ ਵੱਢਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬੀਜਦੇ ਹੋ
ਪੁਨਰ ਜਨਮ
ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ਼ ਲੜੋ
ਸਿਰਫ਼ ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ ਹੀ ਬਦਲਾਅ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਦੌਰਾ
ਰੱਬ ਦਾ ਨਿਆਂ
ਆਤਮਾ ਸੰਚਾਰ
ਖੇਤਰ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਤੁਹਾਡਾ ਆਤਮਾ ਸੁਭਾਅ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਚਾ ਸਵੈ ਹੈ।
ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਰੱਸੀ
ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ
ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ
ਕੁਝ ਲੋਕ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।
ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿਚ ਰੱਖੋ
ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ
ਜਿੰਮੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ: ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਲੋਕ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜੋ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ

ਜ਼ਿੰਮੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਹੈ: ਤੁਸੀਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ।
ਜ਼ਿੰਮੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਹੈ: ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਜਿੰਮੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਹੈ: ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਧਰਤੀ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਹੈ
ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼
ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਰੂਹ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਆਦਮੀ ਨੇ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸੁਸਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਜੁਗਾਓ
ਸਤੀਸ਼ ਦੀ ਕਹਾਣੀ: ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ: ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ
ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ: ਨੀਲੂ ਦੇ ਸੂਰਦਾਸ ਲਈ ਪਿਆਰ ਦੀ ਪਰਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਹੈ: ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ-ਸੁੱਚੀ ਆਤਮਾ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ
ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਹੈ: ਸੂਰਦਾਸ ਹੋਰ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ
ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ: ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ
ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਹੈ: ਹੰਕਾਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ
ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ: ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਮੁੜ ਜਾਗਰਣ
ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ: ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ-ਸੁੱਚੀ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਹੀ ਅਸਲੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ
ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਕਿਉਂ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ
ਆਤਮਾ ਗਾਈਡ
ਟਵਿਨ ਸੋਲਸ
ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਬੁਰਾ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ
ਆਤਮਾ ਸੰਚਾਰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।
ਆਤਮਾ ਸੰਚਾਰ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ
ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਤਮਿਕ ਸੰਚਾਰ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਡਰਦੇ ਹਨ
ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਕਿਉਂ ਚੁਣਦੇ ਹੋ?
ਤੁਸੀਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਡਰਦੇ ਹੋ?
ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਇੱਕ ਪਾਪ ਹੈ
ਉੱਚ ਚੰਗਿਆਈ ਰੂਹਾਂ
ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀ ਹੈ?
ਬਦਲਾ
ਸਰੋਸ਼ ਦੀ ਕਹਾਣੀ
ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।
ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਹੁਣੇ ਕਰੋ, ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ
ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਾ ਕਰੋ।
ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਦਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖੋ
ਕੁੜੱਲੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ
ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ
ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਠੰਡੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ
ਵਿਆਹ
ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਕਸਤ ਕਰੋ
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਛੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ
ਹੰਕਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਦੇ।

ਭਾਗ II ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਜਵਾਬ
ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣਾ
ਆਤਮਾ ਸੰਸਾਰ
ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ
ਆਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ
ਕਰਮ
ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਿਸ਼ਨ
ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ
ਰੱਬ
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ
ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚ
ਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ
ਧੁਰੀ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ
ਸਵੈ-ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਸ਼ੀਟ
ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਰੁਮੀ ਭਵਨਾਗਰੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ
ਸ਼ੁਭਦਾਵਲੀ
ਸਿਫਾਰਸ਼ੀ ਪੜ੍ਹਨਾ
ਬਾਅਦ ਵਾਲਾਂ ਸ਼ਬਦ
ਲੇਖਕ ਬਾਰੇ

THE LAWS OF THE SPIRIT WORLD

"ਆਤਮਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।"

ਖੋਰਸ਼ੇਦ ਭਵਨਾਗਰੀ

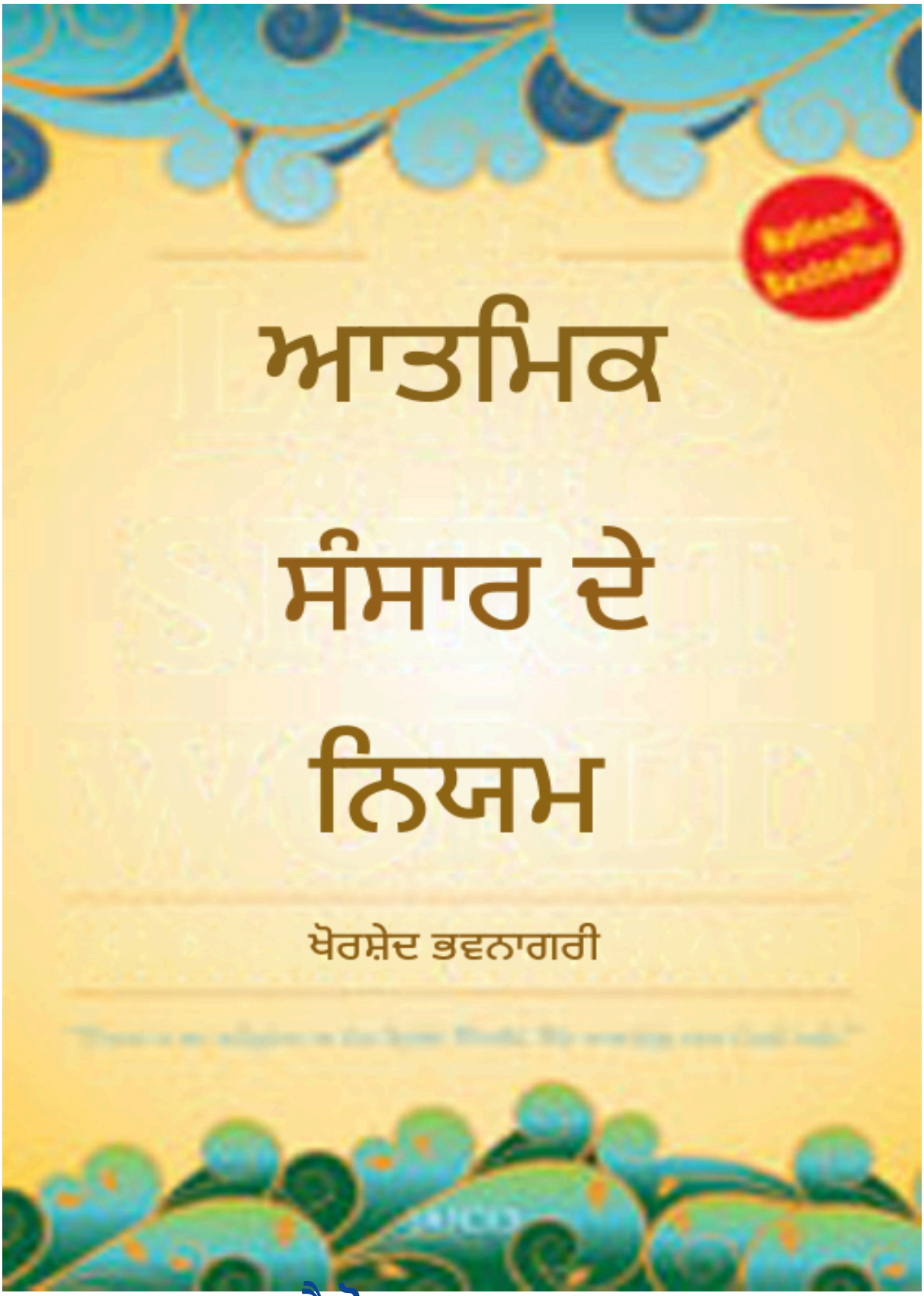

ਜੈਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਘਰ

ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਬੰਗਲੌਰ ਭੋਪਾਲ ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰ ਚੇਨਈ
ਦਿੱਲੀ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਕੋਲਕਾਤਾ ਲਖਨਊ ਮੁੰਬਈ

ਜੈਕੋ ਪ੍ਰਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ
ਏ-2 ਜਸ਼ ਚੈਂਬਰਜ਼, 7-ਏ ਸਰ ਫਿਰੋਜ਼ਸ਼ਾਹ ਮਹਿਤਾ ਰੋਡ
ਫੋਰਟ, ਮੁੰਬਈ - 400 001 jaicopub@jaicobooks.com ਵੱਲੋਂ ਹੋਰ
www.jaicobooks.com
© ਸ਼ਿਆਮਕ ਡਾਵਰ
ਆਤਮਾ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ
ISBN 978-81-7992-985-8
ਪਹਿਲਾ ਜੈਕੋ ਇਮਪ੍ਰੇਸ਼ਨ: 2009
ਚੌਥਾ ਜੈਕੋ ਇਮਪ੍ਰੇਸ਼ਨ: 2010
ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਕਾਂ ਦੀ ਲਿਖ਼ਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਜਾਂ
ਮਕੈਨੀਕਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੋਟੋਕਾਪੀ, ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ
ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਟੋਰੇਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ,
ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਜਾਂ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਰਸ਼ਮੀ ਗ੍ਰਾਫ਼ਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ
#3, ਅਮਰੁਤਵੇਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਐਸ ਲਿਮਟਿਡ, ਸੀ.ਐਸ. #50/74
ਗਣੇਸ਼ ਗਲੀ, ਲਾਲਬਾਗ, ਮੁੰਬਈ-400 012
ਈ-ਮੇਲ: tiwarijp@vsnl.net

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਭਵਨਾਗਰੀ
27 ਸਤੰਬਰ, 1925 – 13 ਅਗਸਤ, 2007

ਪਰਮਾਤਮਾ
ਇੱਕ
ਜਿਸਦੇ ਅਸੀਂ ਦੇਣਦਾਰ ਹਾਂ
ਸਭ ਕੁਝ
ਅਤੇ
ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪੁੱਤਰ
ਵਿਸਪੀ ਅਤੇ ਰਾਤੂ

ਵਿਸਪੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ,
ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ,
ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ
ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਦੁਸ਼ਟ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਓ।

ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਓ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੋ।
ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਪਰਮਾਤਮਾ,
ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਰਹਾਂਗੇ।
ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖੋ, ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਸਦੀਵੀ ਕਾਲ ਲਈ।
ਇਸ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ
ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ।
ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ।

ਸਮੱਗਰੀ

ਮੁਖਬੰਧ
ਮੁੱਖਬੰਧ
ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ: ਖੋਰਸ਼ੇਦ ਭਵਨਾਗਰੀ ਦੇ ਜਰਨਲਾਂ ਤੋਂ ਆਤਮਾ ਸੰਚਾਰ
ਰੱਬ ਦੇ ਅਸਲੀ ਨਿਯਮ
ਸਵੈ-ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰ
ਜਸਟਿਸ
ਆਤਮਾ ਸੰਚਾਰ
ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ
ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਮਰ ਗਏ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ
7 ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਜਹਾਜ਼
ਸਾਡਾ ਅਸਲੀ ਘਰ
ਬੋਝ ਦੇ ਜਾਨਵਰ
ਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਈਸ਼ਵਰੀ ਹੈ?
ਧਰਤੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਬਨਾਮ ਪਾਪ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ
ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹੀ ਵੱਢਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬੀਜਦੇ ਹੋ
ਪੁਨਰ ਜਨਮ
ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ ਲੜੋ
ਸਿਰਫ਼ ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ ਹੀ ਬਦਲਾਅ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਦੌਰਾ
ਰੱਬ ਦਾ ਨਿਆਂ
ਆਤਮਾ ਸੰਚਾਰ
ਖੇਤਰ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਤੁਹਾਡਾ ਆਤਮਾ ਸੁਭਾਅ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਚਾ ਸਵੈ ਹੈ।

ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਰੱਸੀ
ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ
ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ
ਕੁਝ ਲੋਕ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੁਮੰਰਾਹ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।
ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ
ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ
ਜਿੰਮੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ: ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਲੋਕ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜੋ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ
ਜਿੰਮੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਹੈ: ਤੁਸੀਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ।
ਜਿੰਮੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਹੈ: ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਜਿੰਮੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਹੈ: ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਧਰਤੀ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਹੈ
ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼
ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਰੂਹ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਆਦਮੀ ਨੇ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸੁਸਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਜਗਾਓ
ਸਤੀਸ਼ ਦੀ ਕਹਾਣੀ: ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਸੁਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ: ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ
ਸੁਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ: ਨੀਲੂ ਦੇ ਸੁਰਦਾਸ ਲਈ ਪਿਆਰ ਦੀ ਪਰਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਸੁਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਹੈ: ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ-ਸੁੱਚੀ ਆਤਮਾ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ
ਸੁਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਹੈ: ਸੁਰਦਾਸ ਹੋਰ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ
ਸੁਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ: ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ
ਸੁਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਹੈ: ਹੰਕਾਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ
ਸੁਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ: ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਮੁੜ ਜਾਗਰਣ
ਸੁਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ: ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ-ਸੁੱਚੀ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਹੀ ਅਸਲੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ
ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਕਿਉਂ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ
ਆਤਮਾ ਗਾਈਡ
ਟਵਿਨ ਸੋਲਸ
ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਬੁਰਾ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ
ਆਤਮਾ ਸੰਚਾਰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਈਆਂ ਹਨ।
ਆਤਮਾ ਸੰਚਾਰ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ
ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਤਮਿਕ ਸੰਚਾਰ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਡਰਦੇ ਹਨ
ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਕਿਉਂ ਚੁਣਦੇ ਹੋ?
ਤੁਸੀਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਡਰਦੇ ਹੋ?
ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਇੱਕ ਪਾਪ ਹੈ
ਉੱਚ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ
ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀ ਹੈ?
ਬਦਲਾ
ਸੁਰੇਸ਼ ਦੀ ਕਹਾਣੀ
ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।
ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਹੁਣੇ ਕਰੋ, ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ
ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਾ ਕਰੋ।
ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖੋ
ਕੁੰਡਲੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ
ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ
ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਠੰਡੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ
ਵਿਆਹ

ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਕਸਤ ਕਰੋ
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਛੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਹਿਰਦ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ
ਹੰਕਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਦੇ।
ਭਾਗ II ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਜਵਾਬ
ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣਾ
ਆਤਮਾ ਸੰਸਾਰ
ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ
ਆਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ
ਕਰਮ
ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਿਸ਼ਨ
ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ
ਰੱਬ
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ
ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚ
ਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ
ਧੁਰੀ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ
ਸਵੈ-ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਸ਼ੀਟ
ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਰੂਮੀ ਭਵਨਾਗਰੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ
ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ
ਸਿਫਾਰਸ਼ੀ ਪੜ੍ਹਨਾ
ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ
ਲੇਖਕ ਬਾਰੇ

ਮੁਖਬੰਧ

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਛੋਟਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਤਾਰਿਆਂ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਮੇਰੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸਤ ਸਨ - ਮੇਰੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੂਤ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਇਆ। ਇੱਕ ਜਨਮਜਾਤ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਇਆ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸ਼ਿਰਡੀ ਦੇ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਬਣ ਗਿਆ *, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਡੂੰਘੀ ਤਾਂਘ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਉਦੋਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਭਵਨਾਗਰੀ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਛੜੇ ਪੁੱਤਰਾਂ, ਵਿਸਪੀ ਅਤੇ ਰਾਤੂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ "ਛੋਟਾ ਭਰਾ" ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣੇ।

ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਭਵਨਾਗਰੀ - ਜਾਂ ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਆਂਟੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਸੀ - ਰਾਹੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁਰਲੇਕ ਬਾਰੇ ਜੋ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਉਹ ਖੋਜ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮਾਨਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਲਈ, ਪੁਰਲੇਕ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਪਹੀਏ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਾਂ।

25 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖਣ ਦੌਰਾਨ, ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਆਂਟੀ ਮੇਰੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਸੀ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਦੋਸਤ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜੋ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਾਲੀ, ਨਿਰੁਣਾਇਕ ਨਹੀਂ, ਜਾਗਰੂਕ, ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਮਕ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਊਰਜਾ ਰੱਖਦੀ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਨੁਭਵ ਮੇਰੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਅਨੁਭਵਾਂ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਅਸਲ ਅਧਿਆਪਕ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ "ਰੱਬ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰੇ" ਅਤੇ "ਸੱਭ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ" ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਡਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ।
ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਚਰ੍ਚਾ ਕੀਤੀ - ਪਰਮਾਤਮਾ, ਮੇਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇ, ਮੇਰਾ ਕੰਮ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਵਿਚ ਅੰਤਰ, ਕਰਮ, ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ, ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਪੈਗੰਬਰ, ਦੂਤ, ਮਾਨਸਿਕ ਵਰਤਾਰੇ, ਪਰਦੇਸੀ, ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਕਿਉਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ, ਮੌਤ, ਬੁਢਾਪਾ, ਇਕੱਲਤਾ, ਡਰ, ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੁਭਾਅ, ਹੋਣ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ, ਇਰਾਦੇ, ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਕੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਿਆਲੂ ਹੈ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ - ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।
ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਆਂਟੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਇਨਸਾਨ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੱਬੀ ਚੰਗੇ ਮਾਰ੍ਗ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਮੇਰੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਉਸ ਲਈ ਮੈਂ ਰੱਬ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਿਰਸੁਆਰਥ ਸੇਵਾ, ਮਨ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ, ਰੱਬ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਵੀ ਸਿਖਾਈ। ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਤਾਂ ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਆਂਟੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ, ਰੂਮੀ ਅੰਕਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਵੀ ਸੀ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿਆਰ ਭਰਿਆ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਸਿਆਣਪ ਅਤੇ ਹਾਸੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ, ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤੀ ਹੋਈ।
ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਹੁਣ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹੋਰ ਦੂਤ ਮੇਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਸੋਗ ਨਹੀਂ ਮਨਾਉਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਮਾਰ੍ਗਦਰਸ਼ਕ ਛੱਡ ਗਏ ਹਨ - ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹੇ ਮਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਸਮਝੋ ਕਿ ਸੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਰਲ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। ਵਿਸੰਪੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਗਿਆਨ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਰਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਆਂਟੀ ਅਤੇ ਰੂਮੀ ਅੰਕਲ ਨੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ 25 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ, ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ, ਦਿਲਾਸਾ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।
ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰੇਗੀ।
ਭਗਵਾਨ ਭਲਾ ਕਰੇ
ਸ਼ਿਆਮਕ ਡਾਵਰ

---

* ਸ਼ਿਰਡੀ ਦੇ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਗੁਰੂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ 1918 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਈਂ [ਸਾਈਂ] ਫ਼ਾਰਸੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਖ" ਜਾਂ "ਸੰਤ" ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਬਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਪਿਤਾ" ਭਾਰਤੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ "ਪਵਿੱਤਰ ਪਿਤਾ" ਜਾਂ "ਸੰਤ ਪਿਤਾ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰੂਮੀ ਅਤੇ ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਭੁਵਨਾਗਰੀ
ਆਪਣੇ ਬਾਈਕੁਲਾ ਨਿਵਾਸ 'ਤੇ

ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ

ਖੁਰਸ਼ੀਦ ਅਤੇ ਰੂਮੀ ਭਵਨਾਗਰੀ ਆਪਣੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ, ਵਿਸਪੀ, ਜਿਸਦਾ ਜਨਮ 9 ਅਗਸਤ, 1950 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੱਤੂ, 13 ਦਸੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਬੰਬਈ ਦੇ ਬਾਈਕੁਲਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਮੁੰਡੇ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੋਟਰਿੰਗ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਵਿਸਪੀ ਅਤੇ ਰੱਤੂ ਨੇ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਾਂ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਇੱਕ ਗੈਰਾਜ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਈ ਮੋਟਰ ਰੈਲੀਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ।

1980 ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਵਿਸਪੀ ਅਤੇ ਰਾਤੂ ਨੇ 1,632 ਮੀਲ ਦੀ ਕਰਾਸ-ਕੰਟਰੀ ਮੋਟਰ ਰੈਲੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਸੀ। ਰੈਲੀ 23 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਸਪੀ ਅਤੇ ਰਾਤੂ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੰਬਈ ਤੋਂ ਖੋਪੋਲੀ ਤੱਕ ਟ੍ਰਾਇਲ ਰਨ ਲਈ ਕਾਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸਫ਼ਰ 'ਤੇ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। "ਰਾਤੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਸੁ ਕੇ ਜੱਫੀ ਪਾਈ, ਅਲਵਿਦਾ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਕੁਝ ਕਦਮ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਉਤਰਿਆ (ਅਸੀਂ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ), ਫਿਰ ਉਹ ਭੱਜ ਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ। ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਸ ਕੇ ਜੱਫੀ ਪਾਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਕਿਉਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਾਤੂ ਲਈ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਹ ਭੱਜ ਕੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਸ ਕੇ ਜੱਫੀ ਪਾਈ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਸਪੀ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿਣ ਲਈ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਸਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਾ ਕਰੋ, ਸੰਮੀ, ਅਸੀਂ ਖੋਪੋਲੀ ਤੱਕ ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਰਾਤ ਭਰ ਰੁਕ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।'"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹੇ, ਮੁੰਡੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਰੂਮੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਰੱਤੂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਡੈਡੀ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਚਿੰਤਤ ਹੋ? ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ 30 [ਮੀਲ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ] ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇੰਜਣ ਨੂੰ ਓਵਰਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ।' ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਰਾਤ 8.30 ਵਜੇ, ਵਿਸਪੀ ਅਤੇ ਰੱਤੂ ਦੋ ਮਕੈਨਿਕਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਚੱਲ ਪਏ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ 8 ਵਜੇ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਏ, ਤਾਂ ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਅਤੇ ਰੂਮੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਸਵੇਰੇ 8.30 ਵਜੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਗੈਰੇਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਕੈਨਿਕ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖੋਪੋਲੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਿਤੇ ਹਾਦਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਸਪੀ ਅਤੇ ਰਾਤੂ ਦੋਵੇਂ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਰੂਮੀ ਨੇ ਕੁਝ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖੋਪੋਲੀ ਵਿਖੇ ਹਾਦਸੇ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਵੱਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਸਪੀ ਅਤੇ ਰੱਤੂ ਦੀ ਕਾਰ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਨਾਲ ਟਕਰਾਈ ਹੋਈ ਦੇਖੀ। ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਰੂਮੀ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਸਪੀ ਅਤੇ ਰੱਤੂ ਦੋਵੇਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਕਾਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਵਾਰ ਮਾਮੂਲੀ ਸੱਟਾਂ ਨਾਲ ਬਚ ਗਏ ਸਨ।

ਰੂਮੀ ਨੇ ਮਕੈਨਿਕਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਸੀ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਮਿੰਟ ਹਾਦਸਾ ਹੋ ਗਿਆ।" ਰੂਮੀ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲੱਗਿਆ। ਉਹ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਨ। ਭਾਰੀ ਦਿਲ ਨਾਲ ਉਹ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੁਖਦਾਈ ਖ਼ਬਰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸੀ ਜਾਵੇ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਰੂਮੀ ਦਰਦ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਉਸਨੂੰ ਲੰਡਿੰਗ ਤੋਂ ਪੁਛਦਾ ਰਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਕਿਉਂ ਲਿਆ? ਵਿਸਪੀ ਅਤੇ ਰਾਤੂ ਕਿੱਥੇ

ਹੁਨ? ਤੁਸੀਂ ਤੁਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦੇ?" ਜਦੋਂ ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਨੇ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਟੁੱਟ ਗਈ। ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਜੀਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਦਾ ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹਿੱਲ ਗਿਆ। "ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਧਾਰਮਿਕ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਮੈਨੂੰ ਸਵਾਲ ਹੋਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਰੱਬ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਰੱਬ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਕੰਮ ਕਿਉਂ ਕਰੇ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਖੋਹ ਲਵੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਿਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਲ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ? ਮੈਂ ਰੱਬ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਛੱਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।"
ਫਿਰ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੋਇਆ। ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਤੋਂ 29ਵੇਂ ਦਿਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਸਤੂਰ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਗੁਆਂਢਣ ਨੇ ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਅਤੇ ਰੂਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਸਤੂਰ ਦੀ ਭਾਬੀ ਇੱਕ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਗਈ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇੰਟਰਵਲ ਦੌਰਾਨ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਸਤੂਰ ਦੀ ਭਾਬੀ ਨੇ ਔਰਤ ਦਾ ਟੈਲੀਫੋਨ ਨੰਬਰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਅਤੇ ਰੂਮੀ ਇਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬੁਲਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਸਿਜ਼ ਕਪਾਡੀਆ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮਾਧਿਅਮ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਇੱਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਰੌਣ ਨਾਲ ਰੁਕ ਗਈ। ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪੇ ਟੁੱਟ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ।
22 ਮਾਰਚ, 1980 ਨੂੰ, ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਅਤੇ ਰੂਮੀ ਨੇ ਨੈਪੀਅਨ ਸ਼ੀ ਰੋਡ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਪਾਡੀਆ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹਿਕ ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਪਾਡੀਆ, ਮਾਧਿਅਮ, ਵਿਚਕਾਰ ਬੈਠੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬੈਠੇ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਪਾਡੀਆ ਭੁਵਨਾਗਰੀ ਵਿੱਚ ਆਈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਹੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਬਦ ਸਨ, "ਹੈਲੋ ਮੰਮੀ, ਫਾਤਸੇ।" ਇਹੀ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਸਨ ਜੋ ਵਿਸਪੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਇੰਨੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਅਤੇ ਰੂਮੀ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ।
ਵਿਸਪੀ ਅਤੇ ਰੱਤੂ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਕੱਲੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਪਾਡੀਆ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਧਿਅਮ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਿਸ਼ੀ ਸੀ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਭੁਵਨਾਗਰੀਆਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਿਸ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੰਮੀ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਜੀ, ਇਹ ਵਿਸਪੀ ਅਤੇ ਰੱਤੂ ਹਨ। ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਮਰ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਲਈ ਕੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਰੋਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਜਾਂ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਗੱਲਬਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕਾਗਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ।" ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਿਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਫੈਲਾਉਣਾ ਸੀ।
ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਅਤੇ ਰੂਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਪੂਰੀ ਇਕਾਗਰਤਾ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿਚੋਕਾਰ ਸਿੱਧਾ ਸੰਚਾਰ 'ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਰਾਈਟਿੰਗ' ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਹਲਕੇ ਜਿਹੇ ਪੈੱਨ ਫੜਦੀ ਸੀ, ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਸਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਪੈੱਨ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਹਿਲਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਖੁਰਚੀਆਂ ਹੀ ਸਨ, ਪਰ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ, ਸ਼ਬਦ ਬਣਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।
ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੰਦਭਾਗੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮੱਸਿਆ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਖੁਰਸ਼ੈਦ ਅਤੇ ਰੂਮੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪਿਆ। ਕੁਝ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਲੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਖੁਰਸ਼ੈਦ ਅਤੇ ਰੂਮੀ ਨੇ ਉਸ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੈਲੀਪੈਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕ ਸਫਲ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਸੀ ਕਿ ਭਵਨਾਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।
ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਸਪੀ ਅਤੇ ਰਾਤੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੈਚਲਿਤ ਲਿਖਣ ਦੀ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਟੈਲੀਪੈਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੱਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਗੇ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਹ ਵਿਸਪੀ ਅਤੇ ਰਾਤੂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਸਪੀ ਅਤੇ ਰਾਤੂ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ।
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਦੋਸਤਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਣਜਾਣ ਲੋਕਾਂ ਨੇ, ਖੁਰਸ਼ੈਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ, ਉਹ ਭਵਨਾਗਰੀ ਨਿਵਾਸ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਖੁਰਸ਼ੈਦ ਅਤੇ ਰੂਮੀ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘੱਟਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਇਸ ਤੁਰੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿਲਾਸਾ ਮਿਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸਾਂਝੀ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਦਾਸੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸੇ ਤੁਰੰਤ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਰੀਰਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਪੋਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸੱਚੀ ਪਿਆਸ ਸੀ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਦੋਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।
ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਧਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ।
ਰੂਮੀ ਅਤੇ ਖੁਰਸ਼ੈਦ ਭਵਨਾਗਰੀ ਦਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1996 ਅਤੇ 2007 ਵਿੱਚ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲ ਗਏ ਹਨ।

ਨੋਟ

ਖੁਰਸ਼ੈਦ ਆਂਟੀ ਵਿਸਪੀ ਨਾਲ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਵਾਰ, ਕਈ ਵਾਰ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਵਾਰ, ਸਿਰਫ਼ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ

ਏਜੰਡੇ ਜਾਂ ਯੋਜਨਾ ਦੇ, ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਾਂ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਸੁਨੇਹੇ ਮਿਲਦੇ ਸੁਨ, ਕੂਮ, ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਸੁਰ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਨੇਹੇ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਸਨ ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਗੁਜਰਾਤੀ ਸੀ।

ਰਾਤੂ ਭਵਨਾਗਰੀ
13 ਦਸੰਬਰ, 1951 – 22 ਫਰਵਰੀ, 1980

ਵਿਸਪੀ ਭਵਨਾਗਰੀ
9 ਅਗਸਤ, 1950 – 22 ਫਰਵਰੀ, 1980

ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ

ਖ਼ੋਰਸ਼ੇਦ ਭਵਨਾਗ਼ਰੀ ਦੇ
ਜਰਨਲਾਂ
ਤੋਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਚਾਰ

14-04-1981

ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨ

ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੰਮੀ ਅਤੇ ਡੈਡੀ ਜੀ, ਇਹ ਵਿਸਪੀ ਅਤੇ ਰਾਤੂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹੀਂ, ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲਣਾ ਹੈ, ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਰੱਸਤੇ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮੰਮੀ, ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਸਾਡੇ ਲਈ ਲਿਖੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਬਾਰੇ, ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ,

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਗਲਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ I ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਬਾਰੇ।
ਇਹ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁਜਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਮੁਹਾਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਅਸਲ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ। ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ - ਉਹ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਾਣ ਸਕੋਗੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਤਲ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਆਤਮਿਕ ਤਲ 'ਤੇ ਜਾਓਗੇ। ਖੈਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਲੀ ਨਿਆਂ ਕੀ ਹੈ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਪੰਨੇ ਜਾਂ ਕੁਝ ਅਧਿਆਇ ਨਹੀਂ, ਕੁਝ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣਗੀਆਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਉਮਰਾਂ ਲੱਗ ਜਾਣਗੀਆਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਪਰ ਅਸੀਂ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ, ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਇਹ ਜਾਣਨ ਕਿ ਸੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਣਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਉਸ ਕਾਰਨ ਜੋ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਅਸਲ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਸਮੇਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਜਦੋਂ ਬੁਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੰਗੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਏਗੀ ਕਿ ਕਿਉਂ - ਹਾਂ, ਕਿਉਂ - ਬੁਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਚੰਗੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਚੰਗੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਵਾਬ ਮਿਲਣਗੇ।

ਆਈ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਲੋਕ ਜਾਂ ਹੋਂਦ ਦੇ ਪੱਧਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵਾਂ ਅਤੇ ਸੱਤ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ।

15-04-1981
ਸਵੈ-ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਰਾਹੀਂ ਸੁਧਾਰ

ਜੇਕਰ ਬੁਰੀ ਆਤਮਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜ਼ਰੂਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰੇਕ ਆਤਮਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਮਾੜਾ। ਉਹ ਰੂਹਾਂ ਜੋ ਬੁਰੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਜ਼ਲਦੀ ਹੀ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਅਕਸਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, "ਇਕਬਾਲ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ"। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਪੁਜਾਰੀ ਕੋਲ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਪੁਜਾਰੀ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਪੁਜਾਰੀ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ? ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਪੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਇਕਬਾਲ ਨਾ ਕਰੋ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕਬਾਲ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰੇ ਹੋ, ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕਰੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਅੱਧੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਓ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬਿਹਤਰ ਲਈ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।

ਹੁਣ ਮੁੱਨ ਲਓ ਕਿ ਕਈਂ ਵਿਅਕਤੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗਾ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਪਾਪੀ ਹਨ। ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ, "ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਾਂ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਮੰਦਰ ਜਾਂ ਚਰਚ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਗਰੀਬਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ, ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸਵਰਗ ਜਾਵਾਂਗਾ।" ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਗਰੀਬ ਰੂਹਾਂ ਸੋਚਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਵਰਗ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੀ ਪੌੜੀ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਣਗੇ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੀ ਪੌੜੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮਨ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੋ। ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪੂਜਾ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ, "ਕੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?" ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੱਬ ਤੋਂ ਡਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਰੱਬ ਤੋਂ ਡਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ?
ਕੁਝ ਲੋਕ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਾਂ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਕਿਸੇ ਪੂਜਾ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਹੋਰ ਪੈਸੇ, ਵਧੇਰੇ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਫਲਤਾ ਮੰਗ ਸਕਣ। ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਸੁਆਰਥੀ ਮਨੋਰਥ ਲਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਲਈ। ਕੀ ਇੱਕ ਸੁਆਰਥੀ ਮਨੋਰਥ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?
ਮੰਨ ਲਓ ਤੁਸੀਂ ਦਾਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਕਿਉਂ। ਦਾਨ ਕਰਨ ਪਿੱਛੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਨੋਰਥ ਹੈ? ਤੁਹਾਡਾ ਮਨੋਰਥ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਹੈ - ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨੋਰਥ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਤਾਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਮੰਨ ਲਓ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨੋਰਥ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਹੈ, ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ, "ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂ, ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਸਵਰਗ ਭੇਜ ਦੇਵੇਗਾ।" ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨੋਰਥ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦਾਨ ਪਿੱਛੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨੋਰਥ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰ ਰਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋ ਤਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੰਗਿਆੜੀ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੁਆਰਥੀ ਹੋ ਅਤੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦਾਨ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?

16-04-1981
ਨਿਆਂ

ਅਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਿਆਂ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨਿਆਂ, ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ

ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਕੁਝ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਲੁਕਿਆ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੁੱਕਾ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਿਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਜੀਓ।
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਾਠਕੋ, ਅਸੀਂ ਵੀ, ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ?
ਅਸੀਂ ਚੰਗਿਆਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹਰੇਕ ਆਤਮਾ ਦਾ ਟੀਚਾ ਸੁਵੈ-ਸੁਧਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ - ਸੰਪੂਰਨ ਹਸਤੀ - ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕੋ ਅਤੇ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਈ ਸਾਲ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ, ਚੰਗਾ ਬੋਲੋ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਓ। ਕਦੇ ਵੀ ਬੇਰਹਿਮ ਨਾ ਬਣੋ ਅਤੇ ਪਖੰਡੀ ਨਾ ਬਣਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਪਰ ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
ਹੁਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਕਰੋ। ਹਾਂ, ਹੁਣ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਆਤਮਿਕ ਸੰਚਾਰ

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ; ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਥੀ ਆਦਮੀ ਕਿੰਨੇ ਮਾੜੇ ਜਾਂ ਚੰਗੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਜਾਂ ਮਾੜੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮਨ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਜਾਂ ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।
ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਮਜ਼ਾਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਮੰਮੀ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਲਿਖ ਰਹੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਮਾੜੀ ਰਾਏ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਚੰਗੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਮਝਦੀ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪਖੰਡੀ - ਈਰਖਾਲੂ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਸੱਚ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੱਸਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕੁਝ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਪੀ ਸਨ।
ਇਸ ਲੜੀ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਾਠਕੋ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਚੰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ 'ਤੇ ਨਹੀਂ।

ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਪੱਕੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਲਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸੰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਧਾਰਨ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਮੌਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਿਕ ਸੰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇ ਕੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਰ ਕੋਈ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਸੁਨੇਹੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਲੋਕ ਸੰਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕ ਕਈ ਵਾਰ ਬਹੁਤ ਮੂਰਖ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜ਼ਹਿਰ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੂਰਖ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਤਮਾ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

18-04-1981
ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਬਰੂਕ ਦੀ ਕਹਾਣੀ

ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਮਨਪਸੰਦ ਨਾਲੇ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਦੇਖਣਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਸਿਆਣੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਥੇ ਜਵਾਨ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ।
ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਵੇਂ ਆਏ ਹੋ, ਸਰ?"
ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਾਂ, ਨੌਜਵਾਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ?" ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸਹਿਜ ਭਾਵਨਾ ਸੀ!"
ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਸਿਆਣੇ ਨੌਜਵਾਨ ਜਾਪਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਓਗੇ।"
ਅਸੀਂ ਪੁੱਛਿਆ, "ਖੈਰ, ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਪਤਾ ਦਿੱਤਾ।
ਅਸੀਂ ਹੱਸ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸ਼ੀਮਾਨ ਜੀ, ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋ।" ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਆਇਆ ਹੈ।
ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਣ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਹੋਈਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਆਣੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਛੁੱਟੀਆਂ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਆਇਆ ਹਾਂ।"
"ਛੁੱਟੀਆਂ?" ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ। "ਸਰ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਘਰ ਆ ਗਏ ਹੋ।"
ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਾਗਲ ਆਦਮੀ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਭੱਜਣਾ ਪਵੇਗਾ।" ਅਤੇ ਉਹ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਤਰਸ ਆਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇ।
ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਚਿੱਟਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਹੁਣ ਤਿੰਨ ਪਾਗਲ ਹਨ। ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨਾਮ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਕਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ

ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਇੰਨਾ ਸੁੰਦਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੰਨੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ।
ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਉੱਚ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ ਪਿਆ, ਜੋ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਕਠੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦਿਖਾਇਆ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੋਸਤਾਨਾ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਹਰ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੰਜਰ ਬੰਦਲ 'ਤੇ ਸਦੀਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਸੌਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੂਤ ਹੀ ਉੱਡ ਸਕਦੇ ਹਨ।"
ਅਸੀਂ ਹੱਸ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਉੱਡਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ! ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਓਹ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਕਿੰਨਾ ਸੁੰਦਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!"
ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਹੱਸੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ, "ਇਹ ਇੱਕ ਉੱਚਾ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਰਗ ਹੈ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਖੇਤਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਹੈ - ਸਾਡੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਪਰੇ।" ਉਹ ਫਿਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਘੱਟ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ 2 ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਛਾ ਗਈ ਜੋ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਲੱਗੀ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਿਆਣਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿੱਖਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ "ਸਦੀਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ" ਦੀ ਧਰਤੀ ਇੰਨੀ ਸੁੰਦਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੰਨੇ ਜੀਵੰਤ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸੀ।
ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਅਣਜਾਣ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪਿਆਰੇ ਲੋਕੋ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਮਾਰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਉਣਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕੋ।

---

[2] ਵਿਸਪੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਚਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਨ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਉੱਚ ਮਨ ਜਾਂ ਅੰਤਹਕਰਣ ਵਜੋਂ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲ ਉਲਝਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। .

19-04-1981
ਰੱਬ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ

ਹੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਥੀ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ, ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੀਏ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨ ਕੀ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ, ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਸਾਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਕਰਨਗੇ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਟਕਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਖੇਡ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਓ - ਅਸੀਂ ਇਹ ਖੇਡ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੇਡਦੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਛੋਟੇ ਸੀ। ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੋ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਵਾਕ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵਾਕ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜੋ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯੁਗਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸੱਚਾਈਆਂ ਬਦਲ ਗਈਆਂ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ।

20-04-1981
ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਮਰ ਗਏ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨੀਵੇਂ ਖੇਤਰ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬੁਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਆਓ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕੀਏ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਗਏ, ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਕਾਰ ਰਾਹੀਂ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇੰਜਣ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਹਾਈਵੇ 'ਤੇ ਘਰ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ, ਵਿਸਪੀ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਕਾਰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੌਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਟੋਏ ਇੰਨੇ ਮਾੜੇ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਖੜੋਤ ਵਾਲੀ ਸਵਾਰੀ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਧਰਤੀ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵੱਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਈ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਰਾਤੂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਸਵਰਗੀ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੇ ਸੀ।

ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ - ਕਾਲਾ, ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ - ਮੇਰੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਕਾਰ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਬ੍ਰੇਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਬ੍ਰੇਕ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਦੇਖਿਆ। ਕਾਰ ਉਸ ਦਰੱਖਤ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਈ।

ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਘਾਹ 'ਤੇ ਪਿਆ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਹਲਕੇ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਦਰਦ ਜਾਂ ਬੇਅਰਾਮੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਉਦੋਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਮੇਰੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚੀਕ ਨਿਕਲੀ, "ਹੇ ਰੱਬ, ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰਾ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।" ਕੁਝ ਸਕਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਭਰਾ, ਰੱਤੂ ਵਰਗਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾਈ ਅਤੇ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਰੱਤੂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਹਾਂ।" ਆਤਮਾ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਵਿਸਪੀ, ਮੈਂ ਰੱਤੂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਰੱਤੂ ਉੱਥੇ ਹੈ, ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ।" ਮੈਂ ਰੱਤੂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਦੂਜੀ ਆਤਮਾ ਇੰਨੀ ਮਿਲਦੀ-ਜੁਲਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, "ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਹੋ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਰੱਤੂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ - ਉਸਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮਰਨ ਨਾ ਦਿਓ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਮੰਮੀ ਅਤੇ ਡੈਡੀ ਇਕੱਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੌਣ ਕਰੇਗਾ?" ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਵਿਸਪੀ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਰੱਬ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਵਿਸਪੀ, ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਦਾਦਾ ਜੀ ਹਾਂ।" ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੀ ਮੰਮੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪੱਪਾ ਜਾਂ ਪੈਪਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 1974 ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਦਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਸਮੇਂ, ਉਹ 93 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ, 1980 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਛੱਡੀ ਸੀ, ਉਹ ਲਗਭਗ 30 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਰੱਤੂ ਵਰਗਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਰੱਤੂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰੇ।

ਪਾਪਾ ਨੇ ਫਿਰ ਸਮਝਾਇਆ, "ਵਿਸਪੀ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਸ ਅਸੀਂ ਰੱਬ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੀਏ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਧੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਵਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀ ਕਰੇਗੀ?" ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਹੇ ਰੱਬ..." ਰੱਤੂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ, ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਦੁਖੀ, ਆਪਣੀ ਮੰਮੀ ਅਤੇ ਡੈਡੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਸੀ।
ਰੱਤੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਟੁੱਟੀ-ਭੱਜੀ ਕਾਰ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਘਾਹ 'ਤੇ ਪਿਆ ਆਪਣਾ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ - ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਕੁੜੱਕਵੀਂ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ - ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਉਹੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ: "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਕਾਰ ਦਾ ਕੀ ਕੀਤਾ?"
ਫਿਰ, ਉਸਨੇ ਪਾਪਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ। "ਪਾਪਾ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ? ਪਾਪਾ, ਤੁਸੀਂ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?" ਫਿਰ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, "ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਕਾਰ ਦਾ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ?"
ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ, ਰੱਤੂ ਨੇ ਵੀ ਕਿਹਾ, "ਹੇ ਰੱਬਾ, ਮੰਮੀ ਅਤੇ ਡੈਡੀ ਦਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?"
ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਘੂਰਦੇ ਹੋਏ ਬੈਠੇ ਰਹੇ, ਸੋਚ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਮੰਮੀ, ਡੈਡੀ ਅਤੇ ਜੀਨਾ (ਵਿਸਪੀ ਦੀ ਢਾਈ ਸਾਲ ਦੀ ਧੀ) ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਉੱਪਰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਵੀ ਆਏ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਉੱਪਰ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ। ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਰੂਹ [3] ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਵਿਸਪੀ, ਰਾਤੂ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰੋ," ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਗ੍ਹਾ ਵੇਖੀ - ਸਾਡਾ ਸੁੰਦਰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਘਰ।
ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਸੀ ਅਤੇ ਸਦਮੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਉੱਚੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ। ਉਸ ਹਾਲ ਨੂੰ 'ਦਿ ਹਾਲ ਆਫ਼ ਰੈਸੇਟਾ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਨਰਮ ਅਤੇ ਖੁੰਭਾਂ ਵਾਲੇ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਲੇਟਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਜਾਂ ਕਹੋ ਬੱਦਲ ਵਰਗੇ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸੌਂ ਗਏ।
ਕੁਝ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਜਾਗਿਆ ਅਤੇ ਰਾਤੂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਪਿਆ ਦੇਖਿਆ। ਕੁਝ ਕਿਰਨਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਉੱਚੀ-ਗੁੱਡ ਸੋਲ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹਾਂਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਤੂ ਅਜੇ ਵੀ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।" ਉੱਚੀ-ਗੁੱਡ ਸੋਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਜਦੋਂ ਰਾਤੂ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਾਮ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਮਿਲੇਗਾ।" ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਾਪਾ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸਾਰੇ ਸਾਡੇ ਆਰਾਮ ਹਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਰਾਤੂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮੰਮੀ-ਡੈਡੀ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਝਟਕੇ ਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਸਹਿਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।

---

[3] ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਖੇਤਰ 6 ਪੜਾਅ 7 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੀ ਹੈ।

21-04-1981
7 ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਗ੍ਰਹਿ

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਛੋਟੀ ਜਾਂ ਲੰਬੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਛੜੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਤ ਅਚਾਨਕ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ

ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਣਗੇ, ਸਿਵਾਏ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਵਾਗਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੁਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਗੀਆਂ।
ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ 7 ਖ਼ਾਲਸ, ਜਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਖ਼ਾਲਸ ਵਿੱਚ 0 ਤੋਂ 9 ਤੱਕ 10 ਪੜਾਅ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਖ਼ਾਲਸ 1 - 0 ਦਾ ਅਰਥ ਖ਼ਾਲਸ 1 ਪੜਾਅ 0 ਹੋਵੇਗਾ।
ਪਹਿਲਾ ਖੇਤਰ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵਾਂ ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਨੰਗੀਆਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੀਂਗਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵ ਹਨ - ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਮਨ ਬੁਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਬੰਜਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਘੋਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਚੱਟਾਨਾਂ 'ਤੇ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਵੀ ਚੰਗਿਆੜੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।
ਰੀਅਲਮ 2 ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਹੈ, ਪਰ ਰੀਅਲਮ 1 ਵਾਂਗ ਹਨੇਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਰੀਰ ਇੰਨੇ ਭਾਰੀ ਜਾਂ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਪੱਥਰੀਲੀਆਂ ਗੁਫਾਵਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੰਦੀ, ਭਿਆਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਜਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ।
Realm 3 ਅਜੇ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰੀਰ Realms 1 ਅਤੇ 2 ਨਾਲੋਂ ਹਲਕੇ ਹਨ। ਵਾਤਾਵਰਣ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਅਤੇ ਧੁੰਦਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਅਤੇ ਅਪੂਰਣ ਹਨ। Realm 'ਤੇ ਰੂਹਾਂ
3 ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਬੁਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਖੇਤਰ 3 ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਖੇਤਰ 4 ਇੱਕ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਲਗਭਗ ਧਰਤੀ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਰਾਤ ਅਤੇ ਦਿਨ ਦੋਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੇਤਰ 4 ਪੜਾਅ 5 ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਜਾਂ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।
ਖੇਤਰ 5 ਸਵਰਗ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਜਗ੍ਹਾ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਮੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਚਮਕ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਬਹੁਤ ਹਲਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।
ਖੇਤਰ 6 ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹੈ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚਮਕਦਾਰ ਹਰੇ ਘਾਹ, ਰੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚਮਕਦਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਧੁੱਪ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਵਾਂਗ। ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਲਗਭਗ ਸੰਪੂਰਨ, ਬਹੁਤ ਹਲਕੇ ਸਰੀਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਖੇਤਰ 6 'ਤੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ (ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਮੀਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ) ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੋ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਚਾ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਨ ਹੈ, ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕੇਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੇਤਰ 4 ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਜਾਣਗੇ।
ਖੇਤਰ 7 ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਕਦੇ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਸੁੰਦਰ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਖੇਤਰ 7 ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਰਣਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ - ਹਾਂ, ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਇਸ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਚਮਕਦਾਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ, ਜਵਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰ ਹਨ। ਉਹ ਬੱਦਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹਲਕੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।
ਸਲੂਤਨਤ 7 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੀ? ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਲੂਤਨਤ 7 ਪੜਾਅ 9 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੋਰ

ਪੁਨਰਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ। ਪਰ ਸਾਡੀ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।
ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਰਾਜ 7 ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਹ ਲਗਭਗ ਸੰਪੂਰਨ, ਸ਼ੁੱਧ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ 5 ਜਾਂ 6 ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲੇ ਜਾਂ ਬੁਰੇ, ਹਨੇਰੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲੇ।

22-04-1981
ਸਾਡਾ ਅਸਲੀ ਘਰ

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਡਾ ਅਸਲ ਘਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਧਰਤੀ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਰਤੀ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਧਰਤੀ ਸਾਡੀ ਸਕੂਲ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।
ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਘਰ - ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ - ਦੀ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਯਾਦ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਵੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਘਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਅਸਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਕਿੰਨਾ ਸੁੰਦਰ ਹੈ, ਦੀ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ।
ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਨਫ਼ਰਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਤੋਂ ਉਸ ਯਾਦ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਵਜੋਂ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਲ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਯਾਦ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਇਸ ਯਾਦ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਭੌਤਿਕ, ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।
ਜੇਕਰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸੁਸਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਅਸਲ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਵੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਜਗਾ ਸਕੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਲੋਕ ਬੁਰੇ ਤੋਂ ਬੁਰੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣੋ ਅਤੇ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਬਹਾਦਰ ਬਣੋ।

23-04-1981
ਬੋਝ ਦੇ ਜਾਨਵਰ

ਬਹੁਤ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਅਕਸਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ, "ਕੀ ਇਹ ਰੱਬ ਦਾ ਇਨਸਾਫ਼ ਹੈ?"
ਬਹੁਤ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਜ਼ਰਬਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹੀਆਂ ਹੀ ਡੂੰਘੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਬੁਰੇ ਲੋਕ ਜਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ 'ਤੇ ਅਨੁਭਵ ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਰਸਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬੁਰੀਆਂ ਜਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਤੁਰਸ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਗੇ - ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਨਾ ਕਰੋ

ਅਤੇ ਕਹੇ, "ਵੇਖੋ ਬੁਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸਫ਼ਲ ਹੈ।" ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸ਼ੁਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੇ। ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦਿਨ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯੁੱਗਾਂ ਅਤੇ ਯੁੱਗਾਂ ਲਈ ਅਤਿਅੰਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣੇ ਪੈਣਗੇ।
ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਿਆਂ ਨਾਮ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਪਾਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਘੋਰ ਹਨੇਰਾ, ਨਮੀ ਵਾਲਾ, ਠੰਡਾ, ਨੰਗੇ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਡਰਾਉਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਹਨ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਚੰਗਾ ਦੇਖਣ ਦੀ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਅੰਗ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦਿੱਖ ਵਾਲੇ ਚਿਹਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫਟੇ ਹੋਏ ਚੀਥੜੇ ਹਨ। ਉਹ ਅੱਧੇ-ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਅੱਧੇ-ਜਾਨਵਰ ਹਨ।
ਤੁਹਾਡੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। 4 ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸੌਦਾ ਸੁੱਚਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬੋਝ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਨੀਵੇਂ ਖੇਤਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੋਝ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਯਾਦ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਹਰ ਪਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਬੋਝ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦਿਆਲੂ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੀਵ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।)
ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਬੁਰੀ ਰੂਹ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਨੀਵੇਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਾ ਜਾਣ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾ ਕੇ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਹੋ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਾ ਕਰੋ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਗਲਤ ਹਨ।

---

[4] ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ - ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬੀਜਦੇ ਹੋ, ਉਹੀ ਵੱਢਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਰਮ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਮ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਚ ਉਦੇਸ਼ ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਹੈ। ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਮ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ - ਉਹ ਅਸੀਸਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

24-04-1981
ਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਰੱਬੀ ਹੈ?

ਸ਼ਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਅਸਲ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸਨਮਾਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, "ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਰਗਾ ਹੈ।" ਹਾਂ, ਬੇਸ਼ਕ, ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸਾਥੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬੁਰੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਸੋਚੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ

ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ, "ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।" ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੋਜਨ, ਪੈਸਾ ਜਾਂ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਕੇ ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ? ਹਾਂ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੇ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੁਰਾਈ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵੀ ਮਦਦ ਦੇਣਾ ਧਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ।
ਕਿਸੇ ਬੁਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿੜ ਰਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦ੍ਰਿੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਹੋ, ਉਸੇ ਪਾਪੀਪੁਣੇ ਦੇ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੜਕ 'ਤੇ ਪਏ ਇੱਕ ਭੁੱਖੇ ਆਦਮੀ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਭੋਜਨ ਦੇਣਾ ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਬੁਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਬੁਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਹ ਬੁਰਾ ਹੈ ਜਾਂ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭੁੱਖਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਜਾਣ ਹੋ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਿਸੇ ਬੁਰੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਵੀ ਦੁਸ਼ਟ ਹੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬੁਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ।
ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ, "ਪਰ ਉਹ ਭੁੱਖਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਾਂ?" ਨਹੀਂ, ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦਿਓ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਹੋਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਮਦਦ ਨਾ ਕਰੋ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਤੋਬਾ ਕਰ ਲਵੇ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੋਬਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਹਰ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬੁਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਲ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੋਬਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਭਲਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ - ਚੰਗੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਓ। ਪਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਹੋਵੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਸੁਆਰਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹੀ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ।

25-04-1981
ਧਰਤੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਬਨਾਮ ਪਾਪ

ਅਸੀਂ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, "ਰੱਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਦਦ ਆਪਣੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।" ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ।
ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨੀਵੇਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਪਰ ਇੱਕ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚਾ ਹੋਵੋ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਖੁਸ਼ ਰਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੁਧਾਰ ਵੱਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਝੁਕਾਅ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ।
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਹਿਣਗੇ, "ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਰੱਬ ਤੋਂ ਡਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।" ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ

ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੱਟ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਜੋ ਪਾਪ ਹੈ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਸ਼ੁਆਰਥੀ ਹੋਣਾ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਨਾ ਹੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਹੋ ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਹਨੇਰੇ ਵਾਂਗ ਕਾਲਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਹੈ।
ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ - ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ - ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਾਪ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਅਸਲ ਨਿਯਮਾਂ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਵਿਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਤਾਂ ਕੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਪਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਣਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਅਸਲ ਘਰ ਹੈ?

26-04-1981

ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ

ਹੁਣ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬੁਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਰਾਹ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੰਭਾਲ ਲਵੇਗਾ। ਹਾਂ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੰਭਾਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਉਠਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਬੁਰੇ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗੇ ਪਾਸੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜ਼ਰੂਰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੋਬਾ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਜਾਓਗੇ। ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਜਲਦੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਚੰਗੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਏਗਾ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕੋ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ।
ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪਲ ਬੁਰਾ ਹੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਗਲੇ ਪਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਪਹੁੰਚ ਜਾਓਗੇ। ਕਿਸੇ ਪੁਜਾਰੀ ਅੱਗੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਅਤੇ ਸੋਚਣਾ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਪੁਜਾਰੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਪੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ? ਸਿਰਫ਼ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।
ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਨੋਰਥ - ਬਿਹਤਰ ਲਈ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ - ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਇੱਛਾ ਇੱਕ ਸੱਚੀ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀ ਕੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਹੁਤ ਸਾਧਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਖੇਚਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਦੇ ਨਿੱਮਰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਆਤਮਿਕ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ

ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲੂਈ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੋਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਪਨ ਅਤੇ ਆਭਾ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਜੰਮੇ ਹੋ। ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਕੌਣ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਣ ਬੁਰਾ।
ਕਈ ਵਾਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸਲਾਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸੁਰਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਓ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਗਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਮੂਰਖ ਨਾ ਬਣੋ ਅਤੇ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਾ ਖਿੱਚੇ ਜਾਓ।

27-04-1981
ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰਮਾਏਗਾ। ਖੈਰ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਈਏ ਕਿ ਸਾਡੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੰਨੇ ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕ ਹਨ ਉੱਨੇ ਹੀ ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕ ਹਨ - ਇੱਥੇ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਤਲ 'ਤੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਰਕ ਵਰਗੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ, ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵੀ - ਪਰ ਇੱਥੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਜਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ।
ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ।

ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ।

ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ।
ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗੀ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀਆਂ। ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਈਰਖਾ, ਬੇਈਮਾਨੀ ਅਤੇ ਬੁਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਸੀਹੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਜੋ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮਦਦ ਲਈ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਸੱਚੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਦਦ ਤੁਰੰਤ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਆਵੇਗੀ। ਉੱਚੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਆਲੂ ਰੂਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੀਆਂ।
ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਠਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬੁਰਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੰਗਿਆਈ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦਿੰਦੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ - ਪਰ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ -। ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬੁਰੀ ਰੂਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਰ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਕੁਝ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੁਧਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਠਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ,

ਪੂਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੋਬਾ ਕਰਦੇ ਹੋ।
ਇਸ ਲਈ ਪਿਆਰੇ ਪਾਠਕੋ, ਇਹ ਅਸਲ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹਨ, ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਂਗ ਬੁਰਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਦੂਸਰੇ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉੱਪਰ ਨਾ ਉਠਣ।
ਹੁਣ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਰੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ - ਸਾਡਾ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ, ਸਾਡੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦਾ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡਾਂ।
ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਿਆਰ, ਦਿਆਲਤਾ, ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਉਹ ਸੁਵਰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਆਂਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ। ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਇਰਾਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸ਼ਾਰੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਸਹਾਇਕ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਦੇ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਉੱਚ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿਚ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।

28-04-1981
ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹੀ ਵੱਢਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬੀਜਦੇ ਹੋ

ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਲੋਕ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਲੋਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਦੀਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਦੀਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸੌਂ ਜਾਓ - ਕਿੰਨਾ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਸਿੱਟਾ, ਕਿੰਨਾ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਵਿਚਾਰ!
ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਰੀਰਕ ਦਰਦਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਕੋਈ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਸੀਂ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਆਜ਼ਾਦ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸਾਨੂੰ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ; ਜੇ ਅਸੀਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ; ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਰਾਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ; ਜੇ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ; ਜੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਕੀ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਜ਼ਾਦ ਹਾਂ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੀ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਵੀ? ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਣਨ, ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਿੱਖ ਵੀ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ। ਹੁਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸੁਨੇਹੇ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕੀਏ। ਧਰਤੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਸਾਡੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਯਮ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਸੁਖੈਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਹ ਹੈ, "ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬੀਜਦੇ ਹੋ, ਉਹੀ ਵੱਢਦੇ ਹੋ"।
ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ, ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ "ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਬੀਜਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਵੱਢਦੇ ਹੋ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਲਈ ਬੁਰਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੇ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਲ ਨਿਆਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਆਪਣਾ ਇਨਾਮ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਬੀਜਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਵੱਢਦੇ ਹੋ।

29-04-1981

ਪੁਨਰ ਜਨਮ

ਸਾਡੇ ਲਈ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਉੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਸੈਂਕੜੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਕੁ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰੋ।

ਆਈਮਾਈ ਨਵਰੋਜੀ ਬਟਲੀਵਾਲਾ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ
(ਖੋਰਸ਼ੇਦ ਭਵਨਾਗਰੀ ਦੀ ਪੜਦਾਦੀ) ਵਜੋਂ ਹੋਇਆ
ਮੌਤ ਮਿਤੀ: 1800

ਰੂਮੀ ਪੀ. ਮਹਿਤਾ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ
(ਬੁਰਜ਼ਿਨ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਭਰਾ) ਵਜੋਂ ਹੋਇਆ
ਮੌਤ ਮਿਤੀ: 5 ਜਨਵਰੀ, 1969

ਰੂਮੀ ਪੀ. ਮਹਿਤਾ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ
(ਬੁਰਜਿਨ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਭਰਾ) ਵਜੋਂ ਹੋਇਆ
ਮੌਤ ਮਿਤੀ: 5 ਜਨਵਰੀ, 1969

ਬੁਰਜਿਨ ਵਿਸਪੀ ਮਹਿਤਾ
ਜਨਮ ਮਿਤੀ: 5 ਅਗਸਤ, 1980

ਜਲ ਦੁਮਾਸੀਆ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ
(ਵਿਸਟਾਪ ਦੇ ਨਾਨਾ ਜੀ) ਵਜੋਂ ਹੋਇਆ
ਮੌਤ ਮਿਤੀ: 15 ਜਨਵਰੀ, 1994

ਵਿਸਟਾਸ੍ਰਪ ਨੋਜ਼ਰ ਕੰਗਾ
ਜਨਮ ਮਿਤੀ: 199 5

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੱਸਾਂਗੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਹੀ ਭਵਿੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ 90 ਸਾਲ ਜੀਓਗੇ, ਪਰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਕਤਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਲਪਾਂ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਕਿ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ - ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਭਲੇ ਲਈ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਜਾਂ ਹਦਾਇਤ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚੋ।

ਅਸੀਂ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਭੇਜੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਥੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਕਈ ਵਾਰ, ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮਾਂ ਕਿਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਈ ਵਾਰ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਵੀ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਇੱਕ ਮਾਂ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੇਗੀ, ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਂ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ,

ਤਜਰਬਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ, ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਉੱਠਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਜਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਵਜੋਂ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ। 5
ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੂਜੀ ਮਾਂ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਂ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਸਖ਼ਤੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਵਜੋਂ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਅੱਖੇ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੰਗੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸਕੀਏ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜੋਖਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਾਂ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਜੋਖਮ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ।
ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛੋਗੇ, "ਕੀ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?" ਹਾਂ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਟੀਚੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਯੁਗਾਂ ਅਤੇ ਯੁਗਾਂ ਲੱਗ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਉੱਚੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਨਾ ਲੈਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਹੈ।
ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਰੂਹਾਂ ਜੋਖਮ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਮਾੜੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਜਨਮ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਸਰੇ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ।
ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਆਜ਼ਾਦ ਹਾਂ। ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜੋਖਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋਖਮ ਭਰਿਆ ਰਸਤਾ ਚੁਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਸਮਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਿਰਫ਼ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।
ਅਸੀਂ, ਵਿਸਪ੍ਰੀ ਅਤੇ ਰਾਤੂ, ਦੇਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸੀ।

---

[5] ਬੁਰੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਰੱਕੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਲਈ ਪੰਨਾ 83 'ਤੇ "ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ" ਪੜ੍ਹੋ।

30-04-1981
ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ ਲੜੋ

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਕੋਈ। ਜੋ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਜ਼ੂਦਾ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ - ਕੁਝ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ।
ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸਰੀਰਕ ਥੱਕਾਵਟ ਦੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਪੀੜਾਂ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੀਏ ਕਿ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਅਸਲੀ ਨਿਯਮ ਕੀ ਹਨ।

ਰੱਬ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਸਮਝੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਪਾਉਣ ਲਈ ਇੱਥੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਨਾ ਬਣੋ; ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਜੇ ਉਹ ਬੁਰੀ ਆਤਮਾ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਯਕੀਨੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨੀ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਯਕੀਨੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਤੁਹਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ਼ ਬਾਰੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ।
ਇਸ ਲਈ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਕਦੇ ਵੀ ਚੰਗੇ ਨਾ ਬਣੋ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੁਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੋ। ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ ਲੜੋ। ਇਹ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਯਮ ਹੈ।

01-05-1981

ਸਿਰਫ਼ ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ ਹੀ ਬਦਲਾਅ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਰੋਲ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਆਂਕਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਪਾਪੀ ਅਤੇ ਬੁਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਸਹਾਇਕ ਵੀ ਓਨੇ ਹੀ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਜਿੰਨੇ ਉਹ ਹਨ।
ਹੁਣ, ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ? ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸੁਸਤ ਰਹੇਗਾ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ ਅਚੰਭੇ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, "ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਇੱਛਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।" ਬਸ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸੋਚੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁੱਛੋ, "ਕੀ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਅਸਲ ਇੱਛਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ?"
ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ - ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਣਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਨਘੜਤ ਇੱਛਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਸਮਝ ਜਾਓਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧੋਗੇ।
ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ, ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਘੱਟ ਹਨ ਅਤੇ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਚੰਗੀ ਰੂਹ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੇ। ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਇਹ ਅੰਦਰੋਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਰੂਹ, "ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ," ਸੈਂਕੜੇ ਵਾਰ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਸਾਡੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਵੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹੋ।
ਅਸੀਂ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ, ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਏ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ

ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸੇ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰਹੋਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਰੰਕੀ ਕਰੱਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੱਦੇ। ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉੱਠਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੁਧਾਰਨਾ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਕਦੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ - ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ - ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਵੇ।

02-05-1981
ਆਤਮਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਦੌਰਾ

ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ 7 ਖੇਤਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵਾਂ ਖੇਤਰ 1 ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਖੇਤਰ 7 ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ।
ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਲਈ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੇਤਰ ਉਸ ਲਈ ਅਦਿੱਖ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖੇਤਰ 5 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ:
1. ਕਿਸੇ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
2. ਉਸ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
6
3. ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।
4. ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਾਲਾ ਚੋਗਾ ਪਹਿਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਾਧੂ ਚਮਕਦਾਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਉਸਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਨਾ ਕਰ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਵਾਧੂ-ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਲਾ ਮਾਹੌਲ ਉਸਦਾ ਦਮ ਘੁੱਟ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਭਾਰੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਚੋਗੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਹਲਕਾ ਬਣਾ ਦੇਵੇ।

ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸੱਕਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਅਕਸਰ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਖੇਤਰ 5 ਤੋਂ 6 ਅਤੇ ਖੇਤਰ 6 ਤੋਂ 7 ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾ ਸੱਕਦੇ ਹੋ।
ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਦੌਰੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ Realm 7 ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵੱਡਾ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹੇਠਲੇ Realms ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਨੀ ਵਾਰ ਚਾਹੀਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।
ਜੇਕੁਰ ਸਾਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖੇਤਰਾਂ 1, 2 ਜਾਂ 3, ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਵੇ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਵਚ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਵਚ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਅਦਿੱਖ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਕੰਪਨਾਵਾਂ ਸਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣ।
ਲੋਕ 1, 2 ਅਤੇ 3 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦੇ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਪਛਤਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉੱਚ ਲੋਕ ਤੋਂ ਦਿਆਲੂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੇ ਲੋਕ ਤੋਂ ਆਤਮਾ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਫਿਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਸਾਲ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਤਮਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕੁਝ ਸੂੰ ਸ਼ਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਕੁਝ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਖੇਤਰ 1, 2 ਜਾਂ 3 ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।
ਹਰ ਆਤਮਾ ਆਪਣੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਯਾਤਰਾ ਖੇਤਰ 4, ਪੜਾਅ 5 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ।
ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਠੀਆਂ ਹਨ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲ ਲੱਗ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਹੋਰ ਯੁਗਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਠਣ ਲਈ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

---

[6] ਹਰੇਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ, ਰਾਜਾ ਜਾਂ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉੱਚ ਸ਼ੁਭ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

03-05-1981
ਰੱਬ ਦਾ ਨਿਆਂ

ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂ, ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਕਦੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕੀ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਗਲਤ - ਇਹੀ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।
ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸੁਰੇਸ਼ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਈ ਚੈਰਿਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾਨ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਨੌਕਰੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ, ਘਰ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਦਾਨ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮਰ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਚੰਗੇ ਆਤਮਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਸੁਰੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਉਸ ਚੈਰਿਟੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ।
ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੀਵੇਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਚੀਕਿਆ, "ਰੱਬ ਦਾ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਮੈਂ ਦਾਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ - ਲੋਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸਨ - ਅਤੇ ਰੱਬ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਉਂ? ਉਸਦਾ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਹ ਜ਼ਾਲਮ ਹੈ।"
ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨੇਕ ਰੂਹਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੰਨਾ ਦਿਆਲੂ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ - ਉਸਦਾ ਮਨੋਰਥ ਕੀ ਸੀ?
ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਹ ਕੰਮ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਜਾ ਸਕਾਂ, ਪਰ ਦੇਖੋ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ।"
ਨੇਕ ਰੂਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ, "ਤੇਰਾ ਕੰਮ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੂੰ ਇਹ ਸਭ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ, ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਾਂ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਸਾਡੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕ, ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸਰਾ, ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੇਵੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਜਾਓਗੇ? ਰੱਬ, ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।"
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਰੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਜੋ ਵੀ ਕੀਤਾ ਉਹ ਉਦਾਰਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਨਾ ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਰਸਵਾਰਥ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਸਵਾਰਥ ਲਈ ਕੀਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਪਾਪ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇ ਕੇ ਸਵਰਗ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਝਣ ਲਈ ਦਾਨੀ ਸੀ।
ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, "ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਨਿਆਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਝਣ, ਸਵਰਗੀ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੂਰਿਖ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
ਉਹ ਇੰਨੇ ਨੀਵੇਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਇੰਨਾ ਸਦਮਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀਤੇ ਪਾਪ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸੁਆਰਥੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਟਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ।
ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਦਾਨ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ, ਦਿਲੋਂ ਪਛਤਾਵਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਟਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਹ ਗਲਤ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਵਰਗ ਜਾਣਗੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਨੋਰਥ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਭੁੱਲ ਜਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸਵਰਗ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

04-05-1981
ਆਤਮਿਕ ਸੰਚਾਰ

ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਹੋ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।
ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਸਲ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਬੁਰਾ ਹੈ।
ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ (ਸਾਡੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ) ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲਿਆ ਕੇ ਸਾਡੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਗਲਤ ਵਿਚਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਉੱਚ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ।
ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ 'ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ' ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਉਸੇ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।
ਬਹੁਤੀ ਵਾਰ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸਾਡੇ ਚੰਗੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਸੀਮਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੀ ਚੰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਗਣ ਅਤੇ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ

ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਕੇਤ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।
ਸਾਡੇ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮੋਟੀਆਂ ਖੋਪੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਕੁ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਬੇਤਰਤੀਬ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।
ਸਾਡੀ ਤੁਰੱਕੀ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੁੰਕੁਚਿਤ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਹੁਣ ਤੋਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਛੜੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਟੋ ਰਾਈਟਿੰਗ ਰਾਹੀਂ ਸੰਚਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਲਿੰਕ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਹੈ।
ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਲੁਗਾਤਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਘਰ ਬੈਠ ਕੇ ਦੋ-ਪੱਖੀ ਰੇਡੀਓ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋ-ਪੱਖੀ ਰੇਡੀਓ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਘੱਟ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਰਾਹੀਂ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹਨ। ਦੋ-ਪੱਖੀ ਰੇਡੀਓ ਵਾਂਗ, ਅਸੀਂ ਸੰਚਾਰਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।
ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੱਬ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦੋ-ਪੱਖੀ ਰੇਡੀਓ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸੁਨੇਹੇ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਹਿਣ ਜਾਂ ਸੋਚਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੇ ਇਸ ਦੋ-ਪੱਖੀ ਰੇਡੀਓ ਰਾਹੀਂ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੇਵਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਮਦਦ ਮੰਗੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫ਼ਰਕ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

---

[7] ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਟੈਲੀਪੈਥਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਡ ਵਿਚਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਜਾਂ 'ਪ੍ਰਭਾਵ' ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਰਾਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

05-05-1981
ਰੀਅਲਮਜ਼ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਖੇਤਰ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਨਰਕ ਅਤੇ ਖੇਤਰ 5, 6 ਅਤੇ 7 ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੇਤਰ 4 ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਰਕ। ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।
ਅੰਤਮ ਟੀਚਾ ਖੇਤਰ 7 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਜੋ ਫ਼ਰਕ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਉੱਚਾ ਉੱਠਣ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਆਪਣੇ ਟੀਚੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਕੁਝ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਰੂਹਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।
7 ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਇੱਕ ਉੱਚ ਨੇਕ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਮੁਖੀਆ ਹੋਣ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ।

ਉੱਚੇ ਲੋਕ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ।
ਨਿਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਜਾਂ ਉੱਚ-ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਲਾਹ ਜਾਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉੱਚ-ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।
ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਡੇ ਰਾਜ ਦੀ ਉੱਚ-ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ - ਸੱਤਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁਖੀ, ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਜਾਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਲਾਹ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਰਾਟ ਵਾਂਗੂ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਮੁਖੀ ਵੀ ਹੈ।
ਸਲਤਨਤ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਹਰੇਕ ਇੱਕ ਉੱਚ-ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹਨ; ਇਹ ਸਲਤਨਤ 4, 5, 6 ਅਤੇ 7 ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਲਤਨਤ 7 ਦਾ ਨੇਤਾ, ਉਸਦੀ ਸਰਵਉੱਚ-ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ, ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਹੈ।
ਉਹ ਬਹੁਤ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਉਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੱਸਣਗੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਇੰਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਗੇ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਇੰਨੀ ਚਮਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਮਕਦਾ ਚੋਗਾ ਇੰਨਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ ਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੁੱਧ, ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ।
ਅਸੀਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪਵੇ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਹੌਲ ਖਰਾਬ ਹੈ, ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਾਨੂੰ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ ਬਣਾ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਖੇਤਰ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਵਿਚ ਜਾਣੇ ਲਈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਖੇਤਰ 1 ਜਾਂ 2 ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਚੋਗਾ ਪਹਿਨਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਅਦਿੱਖ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।
ਸਾਨੂੰ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚਮਕਦਾਰ ਹੈ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਬਹੁਤ ਬਰੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਪਰ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਫੇਰੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ (ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜ਼ਮੀਨ 6 'ਤੇ ਸੀ; 1985 ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜ਼ਮੀਨ 7 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸੀ)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਰੂਹ ਨੂੰ ਸਲਾਹ, ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਸਨੇ ਮਦਦ ਲਈ ਪੁਕਾਰਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਵਾਧੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਅਦਿੱਖ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਰੂਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਹਮਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭੈੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਉੱਚੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੈਦੀਆਂ ਵਜੋਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਸੀਹੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੈਦੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਆ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਦਿੱਖ ਰਹਿਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਾ ਜਾਣਾ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ।
ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਖੇਤਰ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ, ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਬਿਤਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤਰ 1 ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਮਦਦ ਲਈ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਉੱਚ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਖੇਤਰ 1 ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਰੂਹਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਗੁਆਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਗਲਤ ਰੁਸਤੇ 'ਤੇ ਇੰਨੀਆਂ ਦੂਰ ਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਲਾਇਲਾਜ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੱਚੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਉਹ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਖੇਤਰ 1 'ਤੇ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲ

ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਖੇਤਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।
ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਦਿਲੋਂ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਦਦ ਮੰਗਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਦੌੜਨਗੀਆਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਖੇਤਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਠਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਪਰ ਖੇਤਰ 1 ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਠਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
5, 6 ਅਤੇ 7 ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਉੱਠਣ ਜਾਂ ਰਹਿਣ। ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਤਰੱਕੀ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਤਰੱਕੀ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਹੈ, ਇਹ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਰਨ। ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਹਰ ਕੋਈ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗਾ।

06-05-1981

ਤੁਹਾਡਾ ਆਤਮਿਕ ਸੁਭਾਅ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਚਾ ਸਵੈ ਹੈ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਤੀ ਨਾਲੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਅਸਥਾਈ ਘਰ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਵਾਂਗ ਹੈ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਸੱਚੇ ਘਰ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਪਾਪ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਧਰਤੀ ਛੱਡਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਉੱਠਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾ ਜਾਓ।
ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਉੱਠਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਹਲਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਦਰਦ, ਦਰਦ ਅਤੇ ਵਿਕਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਖੇਤਰ 5, 6 ਅਤੇ 7 ਲਈ ਫਿੱਟ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਜਿੰਨੀ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗੀ, ਤੁਹਾਡਾ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰ ਓਨਾ ਹੀ ਹਲਕਾ ਅਤੇ ਰੰਗੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਲਪਨਾ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਹਲਕਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਂਕੜੇ ਮੀਲ ਵੀ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।
ਬੁਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਭਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਤਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਆਤਮਾ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਰੀਰ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ।
ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਮਾੜਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੁਰਾ। ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸਦਾ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇੱਥੇ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।

ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਰੱਸੀ

ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲੁਗਾਤਾਰ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਮਿਲਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛੋਗੇ ਕਿਵੇਂ? ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਛੜੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕੁਝ ਉਚਾਈਆਂ ਤੱਕ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚੁੰਬਕੀ

ਰੱਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਲਵਰ ਰੱਸੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਚਾਨਕ ਜਾਗ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਰੱਸੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਏਗੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਨੀਂਦ ਡੂੰਘੀ ਅਤੇ ਸੁਪਨੇ ਰਹਿਤ ਹੋਵੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਛੜੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਮਿਲਦੇ ਹੋ।
ਆਓ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਆਰ ਇੱਕ ਪਾਸੜ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਛੜੀ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮਿਲਣ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਸਿਰਫ਼ ਨੇੜਲੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮਾਂ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ, ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ, ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਧੀ, ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਦੋਸਤ ਵੀ ਹੋਣ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਪਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਿਛੜੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਸੋਗ ਨਾ ਮਨਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਦੁੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

07-05-1981

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ। ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੁਆਲੇ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਮੀਲ ਅਤੇ ਮੀਲ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲਾ ਖੇਤਰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਉੱਪਰ ਦੂਜਾ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਰ ਵੀ।
ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਜਾਂ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਨੀਂਦ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਡੂੰਘੀ ਅਤੇ ਸੁਪਨਮਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਮਿਲਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਿਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਵੀ ਮਿਲੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਪਿਆਰ ਆਪਸੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੜ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।
ਇਹੀ ਕੜੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਲਦੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੀ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੰਗੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਖੈਰ, ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਰਾਹੀਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰਕ ਮਨ 'ਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।
ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ, ਚੰਗੀ ਨੀਂਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਸਾਡੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜੋ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਕਸਰ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਕਸਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, "ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੌਣ ਜਾਣੇਗਾ - ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਫਲ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ।" ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਬਾਕੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਜੀਵਨ ਕਿਉਂ ਜੀਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

08-05-1981
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ

ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ। 5, 6 ਅਤੇ 7 ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ। ਅਸੀਂ ਹੱਸਦੇ ਹਾਂ, ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਛੇੜਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉੱਚੇ ਹੌਸਲੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ; ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਦੁਖੀ ਜਾਂ ਉਦਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰੇ ਉਦਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
ਖੇਤਰ 4 ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਂ ਕਦੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਦੇ ਉਦਾਸ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਝ ਈਰਖਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੀਆਂ।
ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਮਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਸੀਹੇ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਰੂਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ
1, 2 ਅਤੇ 3 ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਹਿਰ ਹਨ।
Realm 4 ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਝੂਠ ਬੋਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਪਸੰਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਚੁੰਗਿਆਈ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਹੈ।
ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਜਾਂ ਫੌਜ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ Realms 1, 2 ਅਤੇ 3 ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪੁਕਾਰਦੇ।
Realm 4 'ਤੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। Realm 5, 6 ਅਤੇ 7 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।
ਸਲਤਨਤ 5, 6 ਅਤੇ 7 ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹਨ: ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰੋ, ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋ।
ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਇੰਨੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ, ਉਦਾਸੀ, ਸਰੀਰਕ ਪੀੜਾਂ ਅਤੇ ਪੀੜਾਂ ਦੇ। ਪਿਆਰ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕੋ? ਇਸ ਲਈ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕੋ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ; ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇਗਾ!

09-05-1981
ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾ ਕੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਜਨਮ ਕਿਉਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਠਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹੇਠਾਂ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਬਦ ਤੋਂ ਬਦਤਰ ਹੁੰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।
ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਕਿ ਚੰਗਿਆਈ ਉੱਪਰ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਚੰਗਿਆਈਆਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ।
ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਛੱਡ ਕੇ ਆਤਮਿਕ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਜ਼ਿਹੜੇ ਬੁਰੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੇ ਲੋਕ ਬਿਲਕੁਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਪਰਲੇ ਜਾਂ ਉੱਚੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਆਬਾਦੀ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹਨ।
ਜ਼ਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹਨ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ, ਸੈਕਸ ਅਤੇ ਰੁਤਬੇ ਲੱਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਗ਼ਲਤ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੱਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਸਭ ਤੋਂ ਹਨੇਰੇ ਖੇਤਰ ਵਾਂਗ ਹਨੇਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਨ ਬੁਰੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਤਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੜ੍ਹਨ।

10-05-1981
ਕੁਝ ਲੋਕ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਮਰਦੇ ਹਨ
ਅਸੀਂ ਉੱਚੇ ਜਾਣ ਲੱਈ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਬੁਰਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੇਠਾਂ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੌ ਵਾਰ ਸੋਚਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਸਲ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ - ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ।
ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਕਰਨ, ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ ਲੜਨ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਚੰਗਿਆਈ ਫੈਲਾਉਣ ਲੱਈ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੰਨਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਘਰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਵੇ। ਉਹ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ - ਬਹੁਤ ਗ਼ਲਤ - ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ

ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਚੇਤ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਲ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ।
ਇੱਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਹਾਵਤ ਹੈ, "ਜੋ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਮਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਰੱਬ ਦੇ ਮਨਪਸੰਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ," ਜਾਂ "ਰੱਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।"
ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਕਾਰਨ ਗ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੀਆਂ ਹਨ, "ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਇਨਸਾਫ਼ ਹੈ?" ਪਰ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ - ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਇਸ ਬੁਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੰਨੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਕੁ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹੀ 90 ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਤੱਕ ਜੀਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਛੱਡਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਜੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਚਿਪਕੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਉਤਰਨਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਵੇਚੇਤਨ ਮਨ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।
ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਹੈ ਕਿ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੋਕਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਲਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੁਰੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਕਦੇ ਵੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਤਰ ਜਾਣਗੇ - ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਉੱਥੋਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।
ਕੁਝ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪਿਆਰੀ ਰੂਹ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਿਆਈ ਫੈਲਾਉਣ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ, ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰਾਂ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਕੁ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ ਹਨ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ ਲੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬੁਰਾਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫੈਲ ਗਈ ਹੈ।
ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਝ ਦੇਵੇਗੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਰੱਬ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਨ, "ਕੀ ਇਹ ਤੇਰਾ ਇਨਸਾਫ਼ ਹੈ, ਹੇ ਰੱਬ?" ਸਾਡੀ ਕਿਤਾਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗੀ। ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬੁਰੀਆਂ ਜਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਸੋਚਣਗੀਆਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਬਕਵਾਸ ਹੈ।
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਹਰ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਂਕੜੇ ਵਾਰ, ਜਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹੇਠਾਂ ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਇੱਕ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ 10 ਜਾਂ 100 ਜੀਵਨ ਹੀ ਜੀਉਂਦੀ, ਪਰ ਕਈ ਸੈਂਕੜੇ ਜੀਵਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ।
ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਓ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਚਾ ਲੈ ਜਾਵੇ, ਨੀਵਾਂ ਨਾ। ਇਸ ਲਈ, ਪਿਆਰੇ ਪਾਠਕੋ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰੋ। ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਗਿਰਜਾਘਰਾਂ ਅਤੇ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ

ਜਾ ਕੇ ਜਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸਵਾਗਤ ਕਰੇਗਾ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਪੈਸਾ ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸੱਚੇ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਬੇਸ਼ਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਪਿਆਰੇ ਪਾਠਕੋ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ, ਇਮਾਨਦਾਰ, ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਕਾਗਰਤਾ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾਨ ਦੇਣ ਨਾਲੋਂ, ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ, ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

11-05-1981
ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ

ਕੋਈ ਵੀ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਬੁਰਾਈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਕਰਨ ਕਿ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਸਹੀ।
ਅਸੀਂ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਗੁਜ਼ਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬੁਰਾਈ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਿਹਰਾ ਹੈ।
ਕੁਝ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਰੱਬੀ ਚੰਗੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਬੁਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣਗੀਆਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਗੀਆਂ, ਉਹ ਸੁਹੀ ਰੁਸਤੇ ਤੋਂ ਭਟਕ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਟ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਜਾਂ ਦੁੱਖ - ਉਹ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਉਸ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਲੱਗ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।
ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੀ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਟ ਆਦਮੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦੇ। ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਪਿਆਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ, ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਜਾਓ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਦੁਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੁਝ ਸਾਲ ਦੇ ਦੁੱਖ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੋਣਗੇ।
ਅਸੀਂ ਬੁਰੀਆਂ ਜਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੜ੍ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਕੋਈ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ - ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ - ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਮੁਰਖਤਾ ਹੈ - ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਨਾ ਲੈ ਜਾਓ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਸੁਆਰਥੀ ਇਰਾਦਿਆਂ ਕਾਰਨ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ

ਦੁੱਖ ਦੇਣਾ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਹੈ। ਬੁਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸੁਧਾਰ ਕਰੂਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਤੋਬਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਣਗੇ।
ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਭਿਖਾਰੀ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਆਦਮੀ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਿਕ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹੀ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਾਲਾ ਇੰਨਾ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕੇ, ਸਿਰਫ਼ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲ ਭਿਆਨਕ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਨਰਕ ਭਰੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਝੱਲੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁੱਖ ਝੱਲੋਗੇ। ਜਿਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੰਨੋ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੋ।

12-05-1981
ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ

ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਗੜ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਕੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਈਰਖਾ, ਨਫ਼ਰਤ, ਬੇਈਮਾਨੀ, ਪਖੰਡ, ਦਿਲ ਟੁੱਟਣ, ਬਦਲਾ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ, ਦਰਦ ਅਤੇ ਦਰਦ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਜੇਲ੍ਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਕੈਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੇਲ੍ਹ ਇੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਭਟਕਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚੰਗੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ।
ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪਰ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ। ਪਹਿਲਾਂ, ਪਿਆਰੇ ਪਾਠਕੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਕਰਨਾ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰੋਗੇ। ਕਈ ਵਾਰ, ਤੁਸੀਂ ਬੁਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਬੂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਮਝ ਜਾਓਗੇ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ।
ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਬੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉੱਚੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਆਤਮਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰੀ, ਦਰਦ ਜਾਂ ਦਰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ, ਈਰਖਾ, ਤਸੀਹੇ, ਬਦਲੇ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਮਿਲਣਗੀਆਂ - ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਬੁਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਸਾਡੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁਰਾਈ

ਅਤੇ ਮਾੜੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ। ਕਮਜ਼ੋਰ ਰੂਹਾਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਰਕ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉੱਥੇ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ। ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਸੋਚੋ।

13-05-1981

ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ

ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਪਿਆਰ, ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ - ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ਼ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ।
ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦੋਸ਼, ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਵਰਗੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ਼ ਨਜਿੱਠਣਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਸਾਡਾ ਪਿਆਰ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਪਿਆਰ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਹੀ।
ਸਾਡੇ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਸਾਡਾ ਪਿਆਰ ਸਰੀਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸੈਕਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਇਨਾਮ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ਼, ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।
ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ਼ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਸੁਆਰਥੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁਨ - ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ - ਇਹਨਾਂ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ।
ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਕੋਈ ਈਰਖਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਉੱਚੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲ਼ਦੇ ਹਾਂ। ਈਰਖਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤਮ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾੜੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਨਾਲ।
ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ਼ ਫਸੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਵਧੇਰੇ ਨਫ਼ਰਤ ਭਰੇ, ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਈਰਖਾਲੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਹਨੇਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਜਿੰਮੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ:

ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਲੋਕ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ

ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ, ਜਿੰਮੀ ਅੰਕਲ (ਅਸੀਂ ਸਤਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ) ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬੁਲਾਰੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਨਮੋਹਕ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਤਮਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀਆਂ, ਕੱਪੜੇ, ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਦੇ ਕੇ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਘੰਟਿਆਂ ਬੱਧੀ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸਦੇ ਵਰਗੇ ਸਨ। ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਸੁੰਦਰ ਸੀ, ਪਰ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਸਿਰਫ਼ 'ਤੇਤੇ' ਨਾਲ਼ ਸੰਕੁਲ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਉਮੀਦਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ, ਉਵੇਂ ਪੁੱਤਰ। ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ-ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲੇ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਨ, ਇਸੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਜਾਣਗੇ ਸਿਵਾਏ ਸਿੱਧੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ

ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਜਿੰਮੀ ਅੰਕਲ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਸਵਰਗ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।
ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਮੂਰਖ ਸੀ! ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਹੀ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਜਿੰਮੀ ਅੰਕਲ ਯਾਦ ਆਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (1981 ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਖੇਤਰ 6 'ਤੇ ਸੀ)। ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਤਮਾ ਖੇਤਰ 7 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਖੇਤਰ 6 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤਰ 7 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, "ਜਿੰਮੀ ਅੰਕਲ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਆਓ ਅਤੇ ਖੇਤਰ 6 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲੋ।" ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।
ਰੂਥ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਵਿਸਪੀ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ 7 ਤੋਂ ਪਾਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਚੰਗਾ ਆਤਮਾ ਸੀ।" ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਾਂਗੇ।"
ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਆਏ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦਾ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਚੰਗੀ ਰੂਹ ਕੋਲ ਗਏ ਅਤੇ ਜਿੰਮੀ ਅੰਕਲ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਸਦੀ ਉੱਚ ਚੰਗੀ ਰੂਹ ਨੇ ਮੁਸਕੁਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਖੇਤਰ 6 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖੇਤਰ 7 'ਤੇ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ।"
ਅਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਸਰ, ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਆਤਮਾ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵਧੀਆ।" ਉਸਨੇ ਮੁਸਕੁਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਾਂਗਾ ਤਾਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭੋ।"
ਸਾਨੂੰ ਬੁਰਾ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਿੰਮੀ ਅੰਕਲ ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਚੁੱਪ ਰਹੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦੀ ਹੈ।
ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੌਕਾ ਦੇ ਰਹੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ, ਜਿੰਮੀ ਅੰਕਲ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲਗਾਓ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਓ, ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ।" ਅਸੀਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਖੇਤਰ 3 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਜਿੰਮੀ ਅੰਕਲ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਪਰ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ।
ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ-ਗੁਡ ਸੋਲ ਹੱਸ ਪਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਵਿਸਪੀ ਅਤੇ ਰਾਤੂ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸਿੱਖ ਸਕੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਖੇਤਰ 2 ਵਿੱਚ ਜਾਓ, ਉਸਨੂੰ ਲੱਭੋ, ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਕਿਉਂ ਹੈ।"
ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਡਰੇ ਹੋਏ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ Realm 3 ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਕੰਮ ਲਈ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਚੁੰਗਿਆਈ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।
ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉੱਸ ਹਨੇਰੀ, ਭਿਆਨਕ ਜੁਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਜਿੰਮੀ ਅੰਕਲ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਗਏ। ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਉਸਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ - ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਦੁਖੀ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਬੁਰਾ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕੇ, "ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲੈ ਆਇਆ, ਜਿੰਮੀ ਅੰਕਲ?" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ। ਇਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਕਹਾਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿੰਮੀ ਅੰਕਲ ਵਰਗਾ ਆਦਮੀ - ਇੰਨਾ ਮਸ਼ਹੂਰ, ਚੰਗਾ, ਅਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਚੰਗਾ - ਅੰਦਰੋਂ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਮਤਲਬੀ ਸੀ।

14-05-1981
ਜਿੰਮੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ:
ਤੁਸੀਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ

ਜਿੰਮੀ ਅੰਕਲ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਇੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਸੀ, ਇਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਿੰਮੀ ਅੰਕਲ ਨੂੰ ਆਦਰਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਨਾ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਜਿੰਮੀ ਅੰਕਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ:

"ਵਿਸਪੀ ਅਤੇ ਰਾਤੂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤੋ, ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਆਤਮਾ ਹਾਂ; ਤੁਸੀਂ ਉਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਭਿਆਨਕ ਪਾਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵਰਗ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਉਹ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਚੈਰਿਟੀ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਮੇਰਾ ਬਣਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।"

"ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੋਮਲ, ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਠੱਗ ਸੀ; ਉਹ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਆਰਥੀ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵੀ ਜ਼ਾਲਮ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ - ਮੇਰੀ ਮਾਂ, ਭਰਾਵਾਂ, ਭੈਣਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ - ਨੂੰ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਦਰਦ ਵਿਚ ਰੋਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ, ਸਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, 'ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ; ਇਹ ਸਭ ਗਲਤ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।'

"ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਇਸਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਾਗਲ ਕਿਹਾ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ, ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ, ਆਪਣੇ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਕਿ ਮੇਰੇ ਭਰਾ, ਭੈਣਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਗਲ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ, ਦਿਆਲੂ ਮਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਪਿਆਰ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।"

"ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ-ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ, ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਜਿੰਮੀ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਉਹ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਬੱਚਾ ਹੈਂ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਤੇਰਾ ਸਹਿਯੋਗ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਉਸ 'ਤੇ ਹੱਸ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, 'ਤੂੰ ਚੱਟਾਨ ਤੋਂ ਛਾਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ?' ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਘਾਟੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਢਿੱਲੀ ਉਤਰਾਈ ਦਿਖਾਈ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, 'ਇਸ ਮੌਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ ਹੈ; ਤੂੰ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਬਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈਂ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾ!'

"ਉਸਨੇ ਇਹੀ ਕੀਤਾ।

"ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ, ਸਾਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਸਾਡੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਪਈ ਮਿਲੀ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਔਰਤ ਸਮਝਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਮਝਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਵਰਗਾ ਪਾਪ ਕਰਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਝੱਲਣੀ ਪਵੇਗੀ।"
"ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਬਣਨ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ; ਉਹ ਬਹੁਤ ਚੁਸਤ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਕਦੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਲਿਆਇਆ ਸੀ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸਨੇ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਡਾ ਇੰਨਾ ਦਿਮਾਗ਼ ਧੋ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"
"ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸਿੱਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਮਿੱਠੇ ਸ਼ਬਦਾਂ, ਮਾਸੂਮ ਦਿੱਖ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਦੁਨੀਆ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਫਰਜ਼ਦਾਰ, ਚੰਗੇ, ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਅਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵਰਗੇ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਸੀ।"
"ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਭਿਆਨਕ ਗੱਲਾਂ ਸਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸੁਰਾਗ ਛੱਡੇ ਕਿਵੇਂ ਮਾਰਨਾ ਹੈ - ਉਹ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁਖੀ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਸਾਰੀ ਲੁੱਟ 'ਤੇ ਹੱਕ ਸੀ।"
"ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਬੁੱਢੀਆਂ, ਵਿਧਵਾਵਾਂ, ਜਾਂ ਇਕੱਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਜਿੱਤਣਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਸੀ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਫੜਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਦੇ ਉਸ ਵੱਲ ਉਂਗਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨਾ ਮਹਾਨ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਿਸਾਲ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

15-05-1981

ਜਿੰਮੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ:
ਰੱਬ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਫੜਦਾ ਹੈ

ਕੁਝ ਕੁ ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਟ ਪਿਤਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਹਨੇਰੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਜੀਅ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਦਿਮਾਗੀ ਧੋਣ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਸੋਚਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹਾਂ।
"ਕੁਝ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਬੁਖਾਰ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੂਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੂਗਰ ਪਾਈ, ਇਸੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖਤ ਖੁਰਾਕ 'ਤੇ ਰੱਖਣ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਖਾਸ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਿਹਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇਕੱਲਾ ਬਾਹਰ ਗਿਆ, ਪਰ ਇੱਕ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਕੱਟਣਾ ਪਿਆ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ।"
"ਰੱਬ ਦਾ ਇਨਸਾਫ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ, ਮੂਰਖਾਂ ਵਾਂਗ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ

ਉਸਦੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਅਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਪਰ ਆਪਣਾ ਭਿਆਨਕ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਮੇਰੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਸਾਡੇ ਬਿਮਾਰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਦਰਦ ਅਸਹਿ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਕੋਰੜੇ ਨਾਲ ਮਾਰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਰਦ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ।"
"ਉਹ ਚੀਕਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਵਾਰਥੀ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ, ਉਸਦੇ ਅਸਹਿ ਦਰਦ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਘਰ ਆਇਆ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ, ਪੁੱਛਿਆ, 'ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਦੁੱਖ ਕਿਉਂ ਝੱਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਸਿਰਫ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ?' ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਕਿੰਨਾ ਬੁਰਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮੰਗੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਹਰ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਸਾਡੇ ਘਰ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਸਦੀ ਫੇਰੀ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 5 ਵਜੇ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਨੇਕ, ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਬਣ ਗਏ।
"ਇੱਕ ਦਿਨ, ਪਾਦਰੀ ਇਤਫ਼ਾਕ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਝੌਂਪੜੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਗੰਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਮੋਰ ਰਹੀ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲੇ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
"ਪਾਦਰੀ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ - ਉਹ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਪਾਦਰੀ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਦਮੀ ਸੀ - ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਬੁਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।"

16-05-1981
ਜਿੰਮੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ: ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਉਹ ਪਾਦਰੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ-ਸਾਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ - ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲ ਗਈ, ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।
"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਗੜਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਅਸਹਿ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੂਗਰ ਵਿਗੜ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਮੜੀ 'ਤੇ ਫੁੱਟਣ ਵੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਫਟ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਗੜ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਅਸਹਿ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਹੱਥ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਸਨ ਸੁੱਟਣ ਲੱਗ ਪਏ, ਸਾਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਣ ਲੱਗ ਪਏ।
"ਪੁਜਾਰੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਡੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ, ਉਹ ਉਦੋਂ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਘਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਹਾਲਤ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ, 'ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਵੇਖੋਗੇ,' ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, 'ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਓ ਅਤੇ ਇਸ ਚਮਤਕਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖੋ।'
"ਉਸਨੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਤੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਚੁੱਕ ਲਈਆਂ, ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁੱਟੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ

ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਦੂਜੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਪੁਜਾਰੀ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਮਤਕਾਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।"
"ਉਸਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬਿਠਾਇਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਕਿਸੇ ਚਮਤਕਾਰ ਨਾਲ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਜਾਰੀ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਕੇ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰੇਗਾ - ਅਸੀਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।"
"ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ, ਉਸਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਰੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਅਤੇ ਜ਼ਾਲਮ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਲੱਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਪੁਜਾਰੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੁਝ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦੂਕਾਂ ਲੈ ਕੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ।
"'ਤੁਸੀਂ ਬੁਰੇ ਲੋਕੋ, ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਦਿਓ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਹੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਾਲਮ ਆਦਮੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, 'ਸਿਰਫ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਿਆਨਕ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁੱਖ ਝੱਲੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬੁਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੋ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਬਣਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਉਠਾਈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਕਿ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਨਿਆਂ ਹੈ। ਸੁਣੋ ਬੱਚਿਓ - ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਬੁਰੇ ਰਸਤੇ ਬੰਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਬਾ ਕਰੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਦੇ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜੇ ਵੀ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਪਿੱਛੇ ਮੁੜੋ। ਪਿਆਰੇ ਬੱਚਿਓ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਏ ਬੁਰੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟੋ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਓ। ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿਲੋਂ ਤੋਬਾ ਕਰੋ।'
" ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ, ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸਮੇਤ। ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਸਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਹਾਂ, ਰੱਬਾ, ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਰੱਬਾ; ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇ। ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਬੁਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਲਦੀ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਾਂਗਾ। ਰੱਬਾ, ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮਾਰ ਦੇ।'
"ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਸ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਰਹਿ ਗਏ। ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਹੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ।"
"ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਅਜੀਬ ਸੀ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਲਏ ਘਰੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਉਹ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਲੈ ਗਿਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ

ਉਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ, ਪਸੰਦੀਦਾ ਬੱਚਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਬਾਕੀ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ।"
"ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਲੈ ਕੇ ਬੰਬਈ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪੈਸਾ 8 ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ; ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬੰਬਈ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇੱਕ ਦਿਮਾਗਹੀਣ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਸੁਧਰ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ।"
"ਮੈਂ ਚੁੱਪਚਾਪ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ, ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭੁਆਨਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਬੰਬਈ ਛੱਡਿਆ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਬਦਲ ਲਏ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਮੀਰ, ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਜੈਮੀ ਇਹੀ ਆਦਮੀ ਹੈ।"
"ਇਹ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਹਨੇਰੇ, ਦੁਖੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਾਪ ਧੋਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਵਰਗ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਰੱਬ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ, ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ।"

---

[8] ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਸਿੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਰੁਪਏ ਦਾ 1/100ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

17-05-1981
ਧਰਤੀ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਹੈ

ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਲੋਕ ਓਨੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਜਿੰਨੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ; ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਆਓ ਆਪਣੇ ਹੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੀਏ ਅਤੇ ਬੁਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੀਏ।
ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋ ਜੋ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ ਲੜੋ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਓ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਡਿੱਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੋ ਜੋ ਕਦੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸੱਚ ਪੂਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਕਾਰਨ ਡਿੱਗ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੰਮ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ, ਪਿਆਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰੋ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰੀਆਂ ਜਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੋ ਅਤੇ ਚੰਗੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਵਿਹਲੇ ਬੈਠੋ, ਆਪਣਾ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰੋ। ਅਸੀਂ ਕੀਮਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।
ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਕੰਮ ਕਰਨ, ਸਿਖਲਾਈ ਲੈਣ, ਤਜ਼ਰਬਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜੋ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ - ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਭਰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ - ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਦਰਦ ਅਤੇ ਪੀੜਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਦੀ

ਲੜ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਗੀ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਾ ਕਰੋ, ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਜਲਦੀ ਪੂਰਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕੋ (ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਾਂ ਕਦੋਂ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਿਰਫ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ)।
ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੋ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਇਹੀ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੋ। ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਓ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼

ਉੱਚ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਤਿੰਨ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ:
1. ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ।
2. ਪਿਛਲੇ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਕਰਮ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ .
3. ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ।
ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰੇ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸੁਧਰੋਗੇ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਠੋਗੇ। ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ, ਤੋਬਾ ਕਰਨ, ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ।
ਇਹ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਹੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਨ ਹੈ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਠਣਾ।
ਧਰਤੀ ਇੱਕ ਸਿਖਲਾਈ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀਆਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀਆਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਅਤੇ ਚੰਗੇ, ਈਸ਼ਵਰੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਕੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਜ ਕੁੱਲ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਬਦਤਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

18-05-1981

ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਆਦਮੀ ਨੇ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ

ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਨਵੇਂ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਵਜੋਂ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਭੇਜਦੀ ਹੈ ਜੋਕਰ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੱਦਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੋਬਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਉੱਠਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਲੈਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਉੱਠਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਹਰੇਕ ਸਹਾਇਕ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਵਿਚ, ਅਸੀਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਸ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਉਤਰੇ। ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।
ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ। ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਇੱਕ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਲ ਆਈ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਰਸਯੋਗ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਆਏ ਹਾਂ।" ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਮੈਡਮ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਲਈ ਹਾਂ।"
ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਚਲੇ ਜਾਓ।"
"ਮੈਡਮ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ," ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।
ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਹਨੇਰੇ, ਭਿਆਨਕ ਜ਼ੁਰਮਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਰੱਬਾ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ," ਪਰ ਰੱਬ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਾਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਾਂਗੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਹੀ ਕਰਾਂਗੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਹੋਗੇ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਜ਼ੁਰਮਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਭਿਆਨਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।"
ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਲੱਗਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਹਨੇਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਪਾਪ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ?"
"ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲੈ ਆਇਆ।"
ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾ ਕਰੇ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡੇ।
"ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਫ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ।"
"ਮੈਂ 19 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਬਣਨ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਜਿੱਤ ਗਈ। ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰ ਗਈ ਅਤੇ ਉਮੀਦ, ਹਾਸੇ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਭਰੀ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਰਮੀਲੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਬਦਮਾਸ਼ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਵਾਂਗ, ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਹੋਰ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਹੋਰ ਵੀ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪਾਗਲ ਸੀ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਸੀ।
"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੋਟ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਵੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਈਰਖਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨੋਟ ਲਿਖਣਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਵਾਂਗ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗੀ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਗੁਆ ਬੈਠਾ। ਹੁਣ ਵੀ, ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਨਸ਼ੇ ਵੇਚੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਕੁੜੀਆਂ ਵੀ ਲਿਆਇਆ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਰੋਬੋਟ ਵਾਂਗ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ - ਉਸਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ।"
"ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਬੁਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਗੁਲਾਮ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਕਾਲਜ ਛੱਡ ਕੇ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਮੇਰੇ ਮਾਪੇ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ

ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵਾਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ।"

"ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਪਾਗਲ ਕਿਉਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਪਾਗਲ ਸੀ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਮੁੰਡਾ ਸੀ - ਉਹ ਨਸ਼ੇ ਵੇਚਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ - ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ। ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਵਾਂਗ, ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਇੱਕ ਦਿਨ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜੋ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਹ ਕਈ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਪੈਸੇ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੋਸਤੀ ਕਰ ਲਈ। ਜਲਦੀ ਹੀ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ, ਅਮੀਰ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਉੱਚ ਸਮਾਜ ਨਾਲ ਸੁਬੰਧਤ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਆਮ ਵਾਂਗ ਹੋਇਆ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਦੋਸਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਗੁਲਾਮ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਉਹ ਕਰਦਾ ਸੀ।"

"ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਮੋਹਿਤ ਕਿਉਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਮੈਂ ਹਿਪਨੋਟਾਈਜ਼ਡ ਸੀ? ਮੈਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਬੁਰਾ ਸੀ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੈਂ ਗਲਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ? ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ, ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅਮੀਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਮੈਂ ਕੀਤਾ। ਉਸਦਾ ਅਗਲਾ ਹੁਕਮ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੁੰਦਰ ਸੀ, ਵਿਧਵਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ।"

"ਜਲਦੀ ਹੀ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਮੀਰ, ਬੁੱਢੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਰੋਈ, ਮਿੰਨਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦੇਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਤਲ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਵੱਸ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਦੇ ਪੱਥਰ-ਠੰਡੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫੋਟੋਆਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦਿਖਾਏ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦੇਣਗੇ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਮੂਰਖ ਸੀ, ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਮੂਰਖ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਵਰਗੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ।"

"ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬੁੱਢੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਵਿਧਵਾ ਬਣ ਗਈ। ਉਸਦੀ ਅੱਧੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੇਰੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਅੱਧੀ ਉਸਦੀ ਧੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ। ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਘਸੀਟਦਾ ਰਿਹਾ। ਕਤਲ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਵੱਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾ ਤਾਂ ਸੌਂ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਤੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭੇ, ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸਾ ਉਸਦੀ ਧੀ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ। ਪਰ ਮੇਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਈ।

"ਮੈਂ ਫਿਰ ਰੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦੇਵੇ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਨਰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਘਟੀਆ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਫੜੇ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਦੇ। ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ।"
"ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨ ਲਈ ਫ਼ੋਨ ਚੁੱਕਿਆ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੈ। ਬਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਫਸ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਮੂਰਖ ਸੀ। ਹੁਣ, ਬਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਇਹ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਸੌਤੇਲੀ ਧੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਾ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ। ਗੁੱਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਸਿੱਧਾ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ,
'ਠੀਕ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਓ।' ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕੀ ਦੱਸਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, 'ਤੂੰ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹੈਂ? ਤੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਿਮਾਗ ਵਰਤਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੈ ਵੀ। ਤੈਨੂੰ ਉਹੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।' ਫਿਰ, ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ।
"ਉਸ ਰਾਤ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਸਦਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮਨਸੂਬਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਤਲ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਪਾਇਆ।"
"ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜ਼ਾਏ, ਉਹ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਮੇਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆਏ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਛੇਵੀਂ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੱਕ ਭੱਜ ਕੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ।"
"ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ? ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਮੈਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾ ਕਰੋ।"
ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ, "ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ?"
ਇਹ ਸਵਾਲ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੁਰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਉਸਦੀ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੋਬਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।
ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ, ਪਰ ਕੀ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੋ?"
ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਇਆ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਹ Realm 4 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਹੇਠ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ।

19-05-1981
ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ
ਸੁਸਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਜੀਬ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਕੁ ਚੁਣੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੂਰਖ ਨਾ ਬਣਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਅੰਨ੍ਹਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਸੱਚੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪੜ੍ਹੋ।
ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰੋਂ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਭਿਆਨਕ ਹੋ ਕੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਰਿਆਂ ਲੁਈ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਅਜੀਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਰਾਹਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ?
ਅਸੀਂ ਅਕਸਰ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ: ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੀ? ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੁਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।
ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਜ਼ਮੀਰ, ਜਾਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ, ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲੁਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾੜੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਬੁਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸਖ਼ਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੌਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੇਵੇਗਾ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ (ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਚੇਤ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਮਨ) ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਇਸਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੌਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਆਦਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।
ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 6 ਜਾਂ 7, ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਪਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ (ਭਾਵ ਤੁਸੀਂ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ), ਤਾਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲੁਈ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਖੇਤਰ 6 ਜਾਂ 7 'ਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਖੇਤਰ 1, 2 ਜਾਂ 3 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗਦੀਆਂ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਗਲਤ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਖੇਤਰ 6 ਜਾਂ 7 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਚੇਤ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਖੇਤਰ 4 ਜਾਂ 5 ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿੰਦੇ (ਖੇਤਰ 6 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਆਤਮਾ ਸਿਰਫ਼ ਖੇਤਰ 4 ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੇਤਰ 7 ਆਤਮਾ ਸਿਰਫ ਖੇਤਰ 5 ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ)। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜੋ ਖੇਤਰ 5 ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਹ ਬਹੁਤ, ਬਹੁਤ ਜੋਖਮ ਭਰਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰ I ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਡਿੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ।
ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੌਣ ਨਾ ਦੇਣ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਲਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਖਿਸਕਾਉਣਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੌਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਬੁਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦੇ।
ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੁਝ ਗਲਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, "ਕੀ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ?" ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਵਾਬ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ; ਉਸਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ

ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸੁਸਤ ਹੈ। ਆਓ ਦੁਹਰਾਈਏ: Realm 5 ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ - ਸਮੱਸਿਆ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲ੍ਹਾਂ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਕੀ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾ ਜਾਓ? ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, "ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਠੀਕ ਹੈ," ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੇ ਜਾਂ ਅੱਠ ਵਾਰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਚਲੇ ਗਏ ਹੋਵੋ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਗਏ ਹੋਵੋ।
ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸੁਸਤ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੋ। ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰੋ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਸਤ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਇਕਾਗਰਤਾ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਜਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇ।
9
ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰੋ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤੱਕ। ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਦੋ ਮਿੰਟ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਸਤ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇ।
"ਹੇ, ਪਿਆਰੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਰਾਹਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਓ। ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਤ ਇੱਛਾਵਾਂ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦਿਓ; ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਓ। ਮੇਰੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ *ਕਦੇ ਨਹੀਂ* ਮੈਨੂੰ ਗਲਤ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਹੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ!"
ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਲੀ ਰੱਖੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਾਲੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੂਖਮ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ)। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪਣੀ ਇਕਾਗਰਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ।
ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੈਸਾ ਜਾਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਸਫ਼ਲਤਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆਏਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ, ਸ਼ਾਂਤ, ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕੋ।

---

[9] ਪੰਨਾ 197 ਵੇਖੋ "ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਹੈ।"

20-05-1981
ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਜਗਾਓ

ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬੁਰੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਡਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਨਾ ਦੁਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੌਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਰੋਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਜਾਗਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸੁੱਸਤ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਗਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਜਗਾਓ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ, ਪਰ ਸਾਡੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਗੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ

ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ, ਇਸ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ।
ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਟਾਲ ਕੇ, ਅਣਦੇਖਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਰੋਕੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਵੇ।
ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਧਿਆਨ, ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਕਾਗਰਤਾ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਖਾਲੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਆਦਤ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਬੱਸ ਸੋਚਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵਿਚਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੋ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੋਗੇ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਜੋ ਦੂਰ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਣੋਗੇ, ਪਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਣ ਦਿਓ। ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਬਿਲਕੁਲ ਖਾਲੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਧੱਕੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।
ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਲਦੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਰਾਹਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਹਲਕਾ ਅਤੇ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡੀ ਤਰੱਕੀ ਬਹੁਤ, ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਪਾਪ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਚੋ। ਆਪਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬੁਰੇ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੌਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਸਜ਼ਾ ਬਹੁਤ ਸੌਖੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੇਤਰ 1, 2 ਜਾਂ 3 ਵਿੱਚ ਲੱਭਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਤੁਸੀਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਖੇਤਰ 4 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਓਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਸੋਚੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਬਿਹਤਰ ਹੈ।

21-05-1981
ਸਤੀਸ਼ ਦੀ ਕਹਾਣੀ:
ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਿੰਮਤ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰੁਟੀਨ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਡਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਚੰਗੇ ਬਣਨ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਬਲੈਕਮੇਲ ਕਰਨਗੇ, ਜਾਂ ਚੰਗੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਦੇ ਸਵਾਗਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨਗੇ, ਜਾਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੈ।
ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਰੂਹ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਤੀਸ਼ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਏਗੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਤੀਸ਼ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਰੂਹ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੁਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੀਹਵਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਸਤੀਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ

ਕਰ ਸਕਿਆ, ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠ ਸੀ।
ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਤੀਸ਼ ਕਦੇ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੀ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਸਤੀਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੀ ਨਫ਼ਰਤ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਤੀਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨੀਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਤੇ ਸਸਤੇ ਬੋਰਡਿੰਗ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਬੇਕਾਬੂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।
ਬੋਰਡਿੰਗ ਸਕੂਲ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਸੀ ਅਤੇ ਸਤੀਸ਼ ਬੁਰੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਪਣਾ ਲਏ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਕੂਲ ਛੱਡਦਾ ਸੀ, ਸਤੀਸ਼ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਫਾਰਵਰਡਿੰਗ ਪਤੇ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਕੂਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਭਟਕਦੇ ਦੋਸਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ।
ਆਪਣੇ ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ, ਉਹ ਅਮੀਰ ਨੌਜਵਾਨ ਮੁੰਡੇ-ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕਰ ਗਿਆ, ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ, ਬਲੈਕਮੇਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ। ਸਤੀਸ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਅਮੀਰ ਮੁੰਡੇ-ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਹਿਰ, ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਹਿਰ ਚਲੇ ਗਏ।
ਇੱਕ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਤੀਸ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਇਕੱਲੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਤੋਂ, ਉਹ ਅਮੀਰ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਸ਼ਰਮੀਲੀ ਅਤੇ ਡਰਪੋਕ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਚਦੀ ਰਹੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਉਸਦਾ ਹੋਰ ਵੀ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਤਰੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਘਰ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਉਹ ਅਮੀਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਤੀਸ਼ ਉਸ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਏ।
ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਕੁੜੀ ਸੀ - ਸਤੀਸ਼ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ - ਅਤੇ ਉਹ ਅਣਜਾਣ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿਖਲਾਈ ਨਹੀਂ ਲਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਆਵਾਰਾ ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉੱਚ ਸਮਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਮੁੰਡਾ ਸਮਝਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਸਿੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਦੋ ਸਾਥੀ ਉਸਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣਗੇ। ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਲੈਕਮੇਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।
ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਬਦਲਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਉਸਦੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਇਮਾਨਦਾਰ ਕੁੜੀ ਸੀ।
ਸਤੀਸ਼ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਦੋ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਜੀਵਨ ਕਮਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡਰਪੋਕ ਸਤੀਸ਼ ਨੂੰ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਸੀ, ਪਰ ਇੰਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਿਆਰ ਨੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰੇਗੀ। ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਬੁਰੀ

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਦਾ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਬਦਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ, ਜਾਂ ਸਿੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕੇਗਾ, ਸਤੀਸ਼ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਮੌਕਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ; ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਗਈ ਹੁੰਦੀ, ਉਹ ਚੰਗਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ।
ਸਤੀਸ਼ ਦੀ ਕਾਇਰਤਾ ਨੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਜੇ ਉਹ ਇੰਨੀ ਹਿੰਮਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਸਤੀਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਸਤੀਸ਼ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ!
ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਬਹਾਦਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮਾੜੇ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸ ਬੁਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਦੂਜਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਤੀਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਕੁੜੀ ਨੇ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਇੰਨੀ ਹਿੰਮਤ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

22-05-1981
ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ: ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਜੋਖਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ

ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ (ਨਾਮ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਹਨ) ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਡਿਗਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰੇ ਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।
ਸੂਰਦਾਸ ਰੀਅਲਮ 3 'ਤੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿਛਲਾ ਜੀਵਨ ਬੁਰਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਪਿਆਰੀ, ਨੀਲੂ ਰੀਅਲਮ 5 'ਤੇ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸੂਰਦਾਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੇਤਾ, ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਚੰਗੀ ਰੂਹ, ਰੀਅਲਮ 3 ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਭੇਜੇ, ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮ ਲੈਣ ਲਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਰੀਅਲਮ 5 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ।
5, ਉਹ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਇੱਕ ਔਖੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਉਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ, ਨੀਲੂ ਨਾਲ Realm 5 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਸੂਰਦਾਸ ਦਾ ਜਨਮ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਔਰਤ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੰਨੀ ਦੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਡੈਣ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਸੂਰਦਾਸ ਦੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ, ਇੱਕ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਬੱਚਾ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਇੱਥੇ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਬੱਚੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਔਰਤ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੂਰਦਾਸ ਆਪਣੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਅਟੱਲ ਰਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨੀਲੂ (ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪਿਆਰੀ) ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਸੀ।
ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਮਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਸ਼ਟ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਗੰਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤਣੀ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦੇਣਾ ਸਿਖਾਇਆ। ਉਸਦੇ ਮੂੰਹੋਂ, ਜਾਂ ਸੂਰਦਾਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਚੰਗੇ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇ। ਸੂਰਦਾਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਹੌਲੀ ਤਰੱਕੀ ਨਾਲੋਂ ਜਲਦੀ ਖੇਤਰ 5 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇਸ ਬਿਲਕੁਲ ਬੁਰੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰ 5 ਵਿਚ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦ੍ਰਿੜ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇਣ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਰ ਆਤਮਾ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਜੋਖਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਬੁਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਤੋਂ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੌਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਆਫ਼ਤ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਜੋਖਮ - ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਖੇਤਰ 5 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸੁਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਖੇਤਰ 2, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 1 ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇਗਾ।
ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਹੁਣ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਬੁਰੀ ਮਾਂ ਕਿਉਂ ਚੁਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਸੂਰਦਾਸ ਉੱਚਾ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਜੋਖਮ ਫਿਰ ਵੀ ਲਿਆ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤ ਕੰਮ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।
ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਇੰਨੀ ਦੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਚੰਗਾ ਗੁਣ ਲੱਭਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੂਰਦਾਸ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਮਿਸ਼ਨ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਵਰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਵਰਤੇ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ, ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰੱਬ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਹੇ ਦੇਣਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ।
ਨੀਲੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਰਾਹੀਂ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਸਤ ਸੀ। ਨੀਲੂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਸਨੇ ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ ਔਰਤ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।
ਨੀਲੂ ਨੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ 'ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ' ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ - ਉਸਦੇ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੂਰਦਾਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਦੇ ਪਿਆਰੇ - ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਦਖਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਸੀ, ਪਰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸੂਰਦਾਸ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਆਤਮਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮੋਹਨਦਾਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਸੂਰਦਾਸ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਕੰਮ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਨੀਲੂ ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਬੇਤਾਬ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਮੋਹਨਦਾਸ ਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੰਗਲੌਰ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਈ, ਨਾ ਤਾਂ ਮੋਹਨਦਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੂਰਦਾਸ ਦੇ ਸੁਚੇਤ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲ ਲੱਗ ਗਏ। ਉਹ ਦੋਸਤ ਬਣ ਗਏ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੋਹਨਦਾਸ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਸੀ, ਨੀਲੂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੇਗਾ। ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਗਲਤ ਸੀ! ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੋਹਨਦਾਸ ਡਿੱਗਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

23-05-1981
ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ:

ਨੀਲੂ ਦੇ ਸੂਰਦਾਸ ਪ੍ਰਤੀ ਪਿਆਰ ਦੀ ਪਰਖ ਹੋਈ

ਨੀਲੂ ਨੇ ਸਾਰੀ ਉਮੀਦ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੋਹਨਦਾਸ ਅਤੇ ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੋਹਨਦਾਸ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਤਮਾ ਸੀ, ਬੁਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ।

ਦੁਖੀ, ਨੀਲੂ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰੇ। ਉਹ Realm 5 'ਤੇ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ Realm ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ Realm 6 ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਰੂਹ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ Realm ਦੇ ਨੇਤਾ ਕੋਲ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਮੱਸਿਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੋਹਨਦਾਸ ਨੂੰ ਇਸ ਬੁਰੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ, ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ।"

ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਨੇਕ ਆਤਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਨੀਲੂ, ਤੂੰ ਮੋਹਨਦਾਸ ਨੂੰ ਸੂਰਦਾਸ ਕੋਲ ਭੇਜ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਬੁਰਾ ਬਣਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੈਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਹਾਂ," ਨੀਲੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਚੀ-ਸੁੱਚੀ ਆਤਮਾ, ਮੈਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿਓ। ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ, ਪਰ ਸਰ, ਮੈਂ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਸੂਰਦਾਸ ਅਤੇ ਮੋਹਨਦਾਸ ਹਨ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਬੱਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲਿਆਓ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਸਹਿਣ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣੇ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਖੇਤਰ 4 ਵਿੱਚ ਵੀ, ਪਰ ਸੂਰਦਾਸ ਲਈ ਉਸਦੇ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਪਿਆਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖੇਤਰ 2 ਤੱਕ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੂਰਦਾਸ ਅਤੇ ਮੋਹਨਦਾਸ ਹੁਣੇ ਨਾ ਰੁਕੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਖੇਤਰ 1 ਤੱਕ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਚੰਗੀ ਰੂਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ; ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਖੇਤਰ 2 ਵਿੱਚ ਜਾਓਗੇ?"

"ਹਾਂ, ਮਾਲਕ, ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਓ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਖੇਤਰ 4 ਵਿੱਚ, ਜੇ 5 ਨਹੀਂ ਤਾਂ।"

ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਆਤਮਾ ਉਸਦੇ ਨਿਰਸਵਾਰਥ, ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਉਸਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਖੇਤਰ 2 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇਗੀ? ਕੀ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲ ਲਵੇਗੀ? ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖੇਤਰ 2 ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ ਚਲੀ ਗਈ।

"ਕੀ ਤੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਕਈ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਰਾਜ 2 ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਰਹਿ ਕੇ ਸੂਰਦਾਸ ਅਤੇ ਮੋਹਨਦਾਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈਂ, ਨੀਲੂ?" ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਨੇਕ ਆਤਮਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ।

ਨੀਲੂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਝਿਜਕ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਚੀ ਆਤਮਾ, ਹਾਂ।" ਉਹ ਨੀਲੂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਸੂਰਦਾਸ ਲਈ ਅਤੇ ਮੋਹਨਦਾਸ ਲਈ ਵੀ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ।

"ਨੀਲੂ, 5ਵੇਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾ। ਪਿਆਰੇ ਬੱਚੇ, ਮੈਂ ਸੂਰਦਾਸ ਅਤੇ ਮੋਹਨਦਾਸ ਨੂੰ ਬਚਾਵਾਂਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਲੱਗਣਗੇ, ਪਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੂਰਦਾਸ ਜਾਂ ਮੋਹਨਦਾਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਨੀਲੂ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਧੰਨਵਾਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਈ ਅਤੇ ਚੀਕੀ, "ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਚੀ ਆਤਮਾ, ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਹੋਗੇ ਉਹ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਬੱਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੁਰ, ਨੀਲੂ, ਅਤੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ।"
ਨੀਲੂ ਤੁਰੰਤ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ।
ਇਹ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਬਦਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਨਾਲ ਹੀ, ਸੂਰਦਾਸ ਨੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜੋਖਮ ਲਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਤਮਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬੁਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਕਾਰਨ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇਹ ਜੋਖਮ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਆਂਦਾ ਸੀ।

24-05-1981
ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ:
ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਆਤਮਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ

ਐੱਚ ਈਜ਼ ਹਾਈ ਗੁਡ ਸੋਲ ਨੇ ਨੀਲੂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸੂਰਦਾਸ ਅਤੇ ਮੋਹਨਦਾਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੀ ਹਾਈ ਗੁਡ ਸੋਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਫਕੀਰ 10 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੇਸ ਬਦਲਿਆ ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਉਤਰਿਆ।
ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਸੂਰਦਾਸ ਅਤੇ ਮੋਹਨਦਾਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਖਾਸ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਫਲ ਡਕੈਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੁਪਏ ਮਿਲੇ ਸਨ।
ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਘੁਮੰਡ ਨਾਲ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਗਈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਕਾਰ ਪਲਟ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਖੰਭੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਿਆ। ਸੂਰਦਾਸ ਅਤੇ ਮੋਹਨਦਾਸ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਫਸ ਗਏ, ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੇੜਲੇ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ।
ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਭਿਆਨਕ ਦਰਦ ਨਾਲ। ਸੂਰਦਾਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਲੱਤਾਂ ਗੁਆਇਬ ਪਾਈਆਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਮੋਹਨਦਾਸ ਨੇ ਇੱਕ ਲੱਤ ਅਤੇ ਇਕ ਬਾਂਹ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਹਾਦਸਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸਨ। ਟੱਕਰ ਕਾਰਨ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਬੋਰੀ ਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਇੱਕ ਸੰਘਣੀ ਝਾੜੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।
ਸੂਰਦਾਸ ਅਤੇ ਮੋਹਨਦਾਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਅੰਗਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਦੋ ਬਿਸਤਰਿਆਂ 'ਤੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਏ ਸੀਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਲੜਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਮੋਹਨਦਾਸ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਿਆ। ਮੋਹਨਦਾਸ, ਹੁਣ ਇਕੱਲਾ, ਅਤੀਤ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਹੋਇਆ ਸੀ

ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅੱਗ ਗ੍ਰਹਿ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਗਲਤ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ। "ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ।
ਇਸ ਝਟਕੇ ਨੇ ਉਸਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਇਹ ਜਾਗ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਿਆਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਇਸ ਬੁਰੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਿਹਤਰ ਲਈ ਬਦਲਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ।
ਪੂਨਮ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਨੌਜਵਾਨ ਨਰਸ ਉਸਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਆਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਟੀਕਾ ਲਗਾਇਆ। ਮੋਹਨਦਾਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਗੀਤਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, 11 ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਗਲਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ। ਮੋਹਨਦਾਸ ਅਤੇ ਪੂਨਮ ਦੋਸਤ ਬਣ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਿਆਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਪੂਨਮ, ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਭਟਕ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲਾਂਗਾ।"
ਰੱਬ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਪੂਨਮ ਨੂੰ ਮੋਹਨਦਾਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੋਹਨਦਾਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਅਪਾਹਜ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੂਨਮ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਣਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।
ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੂਨਮ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, "ਮੋਹਨ, ਹੁਣ ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਜਾਵੇਂਗਾ?"
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੂਨਮ।"
"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੋਹਨ।"
"ਪੂਨਮ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਪਾਹਜ ਆਦਮੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬੋਝ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"
"ਮੋਹਨ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਚਲੋ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਵਜੋਂ ਪਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗਾ।"
ਮੋਹਨਦਾਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨਰਸ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਮੋਹਨਦਾਸ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੰਗਣੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੋਹਨਦਾਸ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲੀ, ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਗਏ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਇਹ ਮੋਹਨਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਅੰਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਪੂਨਮ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਂਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਬੱਚੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੋਹਨਦਾਸ, ਆਪਣੇ ਨਕਲੀ ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ, ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

---

[10] ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਫਕੀਰ ਇੱਕ ਭਿਕਸ਼ੂ ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਦਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

[11] ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥ।

25-05-1981
ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ: ਸੂਰਦਾਸ ਹੋਰ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ

ਆਉ ਆਪਾਂ ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀਏ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਲੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ

ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ, ਮੂਰਖ ਬਣਾਏਗਾ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਸੁੱਖੇਪੁ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਬਦਤਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰੱਬ ਅਤੇ ਮੇਹਨਦਾਸ ਨੂੰ ਵੀ। ਉਹ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਈ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਖੁਦ ਬੁਰੀ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ।
ਸੂਰਦਾਸ ਇੱਕ ਤੀਰ ਨਾਲ ਦੋ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੰਗਾਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ। ਉਸਨੇ ਇਸਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਬਦਲਾ ਲੈ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਡਕੈਤੀ ਸਫਲ ਰਹੀ। ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਲੁੱਟ ਦਾ ਸਮਾਨ ਘਰ ਲੈ ਆਈ।
ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੂਰਦਾਸ ਆਪਣੀ ਵ੍ਹੀਲਚੇਅਰ 'ਤੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਬੈਗ ਲੈ ਕੇ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਸੁਰਾਗ ਲੁਕਾਏ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਇਕਾਂਤ ਸੜਕ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਵ੍ਹੀਲਚੇਅਰ 'ਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲੱਗਾ।
ਉਸਨੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਕਾਰ ਆਉਂਦੀ ਦੇਖੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੁਕਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਫਿਲਿਪਸ, ਇੱਕ 20 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਨੌਜਵਾਨ ਕਾਰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਲਿਫਟ ਦਿਓ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਪਾਹਜ ਆਦਮੀ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਫੋਨ ਆਇਆ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦਾ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਦਵਾਈਆਂ ਲੈਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਬਿਨਾਂ ਲੱਤਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ?"
ਫਿਲਿਪਸ, ਉਸਨੂੰ ਸੂਰਦਾਸ 'ਤੇ ਤਰਸ ਆਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਘਰ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਮੋੜ ਲਈ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵੱਲ ਵਧਿਆ। ਸੂਰਦਾਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਕੱਢੀ, ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਾਈਵੇਅ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।
ਫਿਲਿਪਸ ਇੱਕ ਬੁਧੀਮਾਨ ਮੁੰਡਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਨੌਕਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੰਗਲੌਰ ਲੈ ਆਈ ਸੀ। ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੁਲਾਕੀ ਨਾਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੌਦਾ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਗੁਲਾਮ ਹੋਵੇਗਾ।
ਬੰਗਲੌਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੂਰਦਾਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲੁੱਟਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਪਤਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਲਦੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਪੁੱਛਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵੱਲ ਭੱਜੇ। ਇੱਕ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਭੱਜੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੁਰਾਗ ਮਿਲੇ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੈਸੇ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖੇ ਸਨ।
ਸੂਰਦਾਸ ਨੇ ਪੈਸੇ ਲੈ ਲਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਸਾਖ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।
ਸੂਰਦਾਸ ਨੇ ਫਿਲਿਪਸ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਦਿਮਾਗ਼ ਧੋਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਲੇ ਜਾਦੂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਾ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੂਰਦਾਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਆਮ ਜਾਦੂਈ ਚਾਲਾਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਲਿਪਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਸੂਰਦਾਸ ਕੋਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਉਹ

ਅਨਪੜ੍ਹ ਸੀ, ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੋਤੜੇ ਧੋਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿੱਚ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਇਹ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਫਿਲਿਪਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਰਦਾਸ ਦੇ ਕਾਬੂ ਹੇਠ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਾਂ ਬਦਲ ਕੇ, ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਚੋਰੀ ਹੋਈ ਕਾਰ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਹ ਲਾਹੌਰ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਸਰਹੱਦ ਪਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਹੁਣ, ਸੂਰਦਾਸ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਉਹ ਅਮੀਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਵੀ ਲੱਭ ਲਿਆ ਸੀ।

26-05-1981
ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ:
ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਤਮਾ ਹਿੰਮਤ ਲੱਭਦੀ ਹੈ

ਨੀਲੂ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਤੁਨਾਅ ਵਿੱਚ ਸੁਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਰਦਾਸ ਬੁਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੇ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਰਦਾਸ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ-ਗ੍ਰੇਡ ਸੋਲ ਸਮਝ ਗਈ ਕਿ ਨੀਲੂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੇ ਨੀਲੂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਸਮਝਾਇਆ, "ਨੀਲੂ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚੇਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਪਰ ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਫਸਦਾ ਦੇਖ ਕੇ, ਤੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇਂਗੀ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੂੰ ਲੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਆਦਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਬਕ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕੰਗਾਲ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਮਾਂ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਹੁਣ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਮੁੰਡਾ, ਫਿਲਿਪਸ, ਇੱਕ ਡਰਪੋਕ, ਇੱਕ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਤਮਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਝੱਲਦਾ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋਲ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਰਹੱਸਮਈ ਤਰੀਕੇ ਹਨ।"
"ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਚੀ-ਸੁੱਚੀ ਆਤਮਾ," ਨੀਲੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹੁਣ, ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇਣ ਦੇ ਰਹੱਸਮਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ।"
ਫਿਲਿਪਸ ਸੂਰਦਾਸ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੂਰਦਾਸ ਕਰੋੜਪਤੀ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਫਲਤਾ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਇੱਕ ਦਿਨ, ਫਿਲਿਪਸ ਸੂਰਦਾਸ ਦੇ ਨਵੇਂ ਘਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚੱਟਾਨ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਰੱਬ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਕੰਮ ਕਿਉਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਹੇ ਰੱਬ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।" ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਨੇਕ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਫਕੀਰ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕੋਲੋਂ ਆਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਮੁੰਡੇ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿਓ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ ਹੈ।"
ਫਿਲਿਪਸ ਨੂੰ ਇਸ ਭੁੱਖੇ ਫਕੀਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ, ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਜੇਬ ਵੱਲ ਗਿਆ, ਪਰ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਸੂਰਦਾਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ - ਉਸਦੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਖਾਲੀ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸੂਰਦਾਸ ਤੋਂ ਹੀ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਸਨ।

ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੱਝੂ ਲੈ ਕੇ, ਫਿਲਿਪਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ, ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਸ਼ਟ ਆਦਮੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਗੁਲਾਮ ਹਾਂ।"
"ਗੁਲਾਮ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ?"
"ਹਾਂ, ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ, ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸੋਗੇ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਚੰਗਿਆੜੀ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕੋਗੇ, ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦਾ ਬੋਝ ਹਲਕਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣੋਗੇ?"
"ਯਕੀਨਨ, ਯਕੀਨਨ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਓ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬੋਝ ਹਲਕਾ ਕਰੋ।"
ਇਸ ਲਈ ਫਿਲਿਪਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੇ ਕਾਇਰ ਅਤੇ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ ਲੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਓ ਫ਼ਕੀਰ, ਤੂੰ ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਲਾ ਜਾਦੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਬੁਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੁੱਤਾ ਜਾਂ ਬਿੱਲੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਫਕੀਰ, ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"
ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਨੇਕ ਆਤਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਫਿਲਿਪਸ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਚੰਗੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖੋਗੇ? ਮੈਂ ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁੱਤੇ ਜਾਂ ਬਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲਣ ਦਿਆਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੂਰਦਾਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ। ਦੇਖੋ, ਮੈਂ ਉਹੀ ਕਰਤੱਬ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋਗੇ?"
"ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।"
ਉਸਦੀ ਹਾਈ ਗੁਡ ਸੋਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸੂਰਦਾਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਲਿਪਸ ਇੰਨਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਭੱਜਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਹਾਈ ਗੁਡ ਸੋਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਸਮਝਾਇਆ, "ਫਿਲਿਪਸ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ।"
"ਓ ਫਕੀਰ, ਤੂੰ ਅਜੀਬ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਸੂਰਦਾਸ ਬਾਰੇ ਕਿਉਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ? ਉਸਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ। ਸਾਡਾ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ? ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਵੀ ਇੰਨੀ ਬੁਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਚਲਾ ਜਾ।"
ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਨੇਕ ਆਤਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਨਹੀਂ, ਫਿਲਿਪਸ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਫਿਲਿਪਸ?"
"ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਰੱਬ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਉਹੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਸੂਰਦਾਸ ਛੱਡਣ ਦਿਓ।"
"ਫਿਲਿਪਸ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਿਨ ਹੋਰ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਵੇਂਗਾ। ਤੈਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੂੰ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਂ। ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਸੌ ਰੁਪਏ ਲੈ, ਕਾਰ ਲੈ ਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਚਲਾ ਜਾ। ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰ ਛੱਡ ਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨੌਕਰੀ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੇਰੇ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੂੰ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ

ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ। ਹੋਰ ਪੈਸੇ ਨਾ ਲੈ, ਫਿਲਿਪਸ। ਸੂਰਦਾਸ ਦਾ ਪੈਸਾ ਬੁਰਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਤੇਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਤਨਖਾਹ ਹੈ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਸੂਰਦਾਸ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਲਈ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਵਾਅਦਾ ਕਰ ਕਿ ਤੂੰ ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਤੋਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਲਵੇਂਗਾ।"
"ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਓ ਫਕੀਰ; ਤੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹੈਂ। ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲੇ - ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਰੱਬ ਦੇ ਰਹੱਸਮਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਫਕੀਰ, ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਾਂਗਾ, ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਡਰਪੋਕ ਬਣਾਂਗਾ।"
ਉਸਦੀ ਹਾਈ ਗੁੱਡ ਸੋਲ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਈ ਕਿ ਫਿਲਿਪਸ ਬਿਹਤਰ ਲਈ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਫਿਲਿਪਸ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

27-05-1981
ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ: ਮਾਣ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਫਿਲਿਪਸ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਇਨਸਾਨ ਹੈ, ਕੋਈ ਸਬਜ਼ੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੁਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਨਾ ਬਣਨ, ਜਾਂ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਨਾ ਭਟਕਣ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।
ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਹਿਜ਼ ਹਾਈ ਗੁੱਡ ਸੋਲ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਫਿਲਿਪਸ ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਦੂਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਜ਼ਖਮੀ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੁਫਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ, ਸੂਰਦਾਸ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਫਿਲਿਪਸ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਉੱਥੇ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਕਈ ਮੀਲਾਂ ਕੱਚੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤੰਗ ਪੈਦਲ ਰਸਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਫਿਲਿਪਸ ਨੇ ਕਾਰ ਰੋਕੀ, ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਡੇਢ ਮੀਲ ਤੁਰਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁਫਾ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਸੂਰਦਾਸ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਸੀ। ਪਰ ਫਿਲਿਪਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਗੁਫਾ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਹੈ। ਮਾਸਟਰ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਚੱਟਾਨ 'ਤੇ ਬੈਠੋ, ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦਿਓ ਕਿ ਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ।" ਫਿਲਿਪਸ ਨੇ ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਫਿਲਿਪਸ ਨੇ ਗੁਫਾ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਲੱਭਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਰਸਤੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ। ਉਹ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੂਰਦਾਸ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਆਪਣੀ ਅਲਮਾਰੀ ਖੋਲ੍ਹੀ, ਤਿੰਨ ਸੌ ਰੁਪਏ ਲਏ ਅਤੇ ਚੋਰੀ ਹੋਈ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਮਿਲ ਗਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ, ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।
ਫਿਲਿਪਸ ਦੇ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸੂਰਦਾਸ ਇੰਨਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ - ਉਹ ਕਰੋੜਪਤੀ ਬਣਨ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਫਿਲਿਪਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਚੀਕਣਾ ਅਤੇ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਫਿਲਿਪਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ।
ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ - ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਫਿਲਿਪਸ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਫਿਲਿਪਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਖੁਰਦਰੇ ਅਤੇ ਧਾਰੀਦਾਰ ਪੱਥਰਾਂ 'ਤੇ ਰੀਂਗਣਾ ਪਿਆ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਅੰਦਰ ਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਰਾਪ, ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਗੁੱਸਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਦਰਜ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਫਿਲਿਪਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੂਰਖ

ਬੁਣਾਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਕਿ ਫਿਲਿਪਸ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਹਿੰਮਤ ਜਾਂ ਬੁੱਧੀ ਹੈ, ਸੂਰਦਾਸ, ਦਾਦਾ! 12 ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਫਿਲਿਪਸ ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ ਭਰ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਰਹੇਗਾ।
ਉਹ ਇੰਨਾ ਘਮੰਡੀ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ। ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ? ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਫਿਲਿਪਸ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਝਟਕਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਰਾਪ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਚੀਕਣਾ ਵੀ ਭੁੱਲ ਗਿਆ।
ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਫਿਲਿਪਸ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਉਸ ਹਨੇਰੀ, ਭਿਆਨਕ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ? ਰਾਤ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਸੂਰਦਾਸ ਨੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਨਾਲੋਂ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਿਆ। ਉਹ ਡਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਘਰ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਉਹ ਮੀਲਾਂ-ਮੀਲਾਂ ਦੂਰ ਸੀ। ਉਹ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀ ਕਰੇਗਾ? ਜੇ ਭਿਆਨਕ ਜਾਨਵਰ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਉਹ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਕਿਵੇਂ ਕਰੇਗਾ? ਕੀ ਉਹ ਕਦੇ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖੇਗਾ? ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਉਹ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ! ਉਹ ਇਸ ਅਹਿਸਾਸ ਨਾਲ ਕੰਬ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਫਿਲਿਪਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕਾਇਰ ਅਤੇ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਫਿਲਿਪਸ ਕ੍ਰਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।
"ਜੇ ਮੈਂ ਮਰ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਨਰਕ ਵਿਚ ਜਾਵਾਂਗਾ।"
ਉਹ ਗੁਫਾ ਦੀ ਕੰਧ ਦੇ ਨੇੜੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪੱਥਰ ਵੱਲ ਖਿਸਕਦੇ ਹੋਏ ਸੱਪ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। "ਹਾਏ ਰੱਬਾ, ਮੈਂ ਇਹ ਤਸੀਹੇ ਕਿਵੇਂ ਸਹਿਵਾਂਗਾ?" ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਸੱਪ ਖਿਸਕ ਗਿਆ, ਪਰ ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ।
ਇਸ ਲਈ, ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਗੁਫਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਬੈਠਾ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਕਰੇ। ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸੱਪ ਸਨ। ਜੇ ਉਹ ਗੁਫਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸੱਪ ਡੰਗ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਬਾਹਰ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

---

[12] ਬੋਲਚਾਲ ਦੀ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ "ਦਾਦਾ" ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਬਦਮਾਸ਼ ਹੈ, ਇੱਕ ਗਲੀ - ਚਲਾਕ ਸਖ਼ਤ। .

28-05-1981
ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ:
ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਪੁਨਰ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ

"ਹੇ ਰੱਬਾ, ਫਿਲਿਪਸ ਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਲਿਆ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਰੱਬਾ!" ਸੂਰਦਾਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ - ਕੀ ਉਸਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਸੀ?
"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਬੁਰਾਈ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ? ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ? ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਕਿਉਂ ਸੀ? ਓਹ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ 'ਸੀ'। ਕੀ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹਾਂ?"
ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟਦੇ, ਤਸੀਹੇ ਦਿੰਦੇ, ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ।
"ਹੇ ਰੱਬਾ, ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕ੍ਰਿਸ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਅ, ਮੇਰੇ ਬੁਰੇ ਸਵਾਰਥੀ ਇਰਾਦਿਆਂ, ਮੇਰੇ ਲਾਲਚ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕਾਰਨ ਨਰਕ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘੇ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ - ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ! ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੰਨਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ

ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ। ਮੈਂ, ਬੁਰਾਈਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ। ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਰੀਤੂ ਦੀ ਹੱਡੀ ਰਹਿਤ ਮੂਰਖ, ਇੱਕ ਜਨਮਜਾਤ ਡਰਪੋਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ! ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ। ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ।"
ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਉਸਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਉਸਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਮੈਨੂੰ ਬਚਾਓ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਡਰਨ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਲੱਭਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਾਪਸ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਪਿਆਰੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿਓ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਵਾਂ, ਨਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਪਾਂ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਰਕ ਦਾ ਦੁੱਖ ਭੋਗਾਂ। ਹੇ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ, ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਚੰਗਿਆਈ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਤਬਦੀਲੀ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਮੈਨੂੰ ਬਚਾਓ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੱਚੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਪਾਓ। ਹੇ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਅਸੀਸ ਦਿਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ, ਇਸ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਬਚਾਓ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ।"
ਫਿਰ, ਉਹ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਸੱਚੀਆਂ ਸਨ। ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ, ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ? ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਸੰਘਣੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੌਣ ਆਵੇਗਾ? ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਤੱਕ, ਕੀ ਉਹ ਸੱਪਾਂ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਇਸ ਜੰਗਲੀ ਜੰਗਲ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕੇਗਾ? ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।
"ਪਰ ਰੱਬ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ! ਹੇ ਰੱਬ, ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰੋ - ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਬਚਾਓ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ।"
ਉਸੇ ਪਲ, ਉਸਨੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਜੋ ਗੁਫਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸੱਨ। ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅੰਤ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ, ਉਸਦੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਅਤੇ ਡੂੰਘੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਗੁਫਾ ਦੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘੇ, ਹਨੇਰੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਰੀਂਗਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੱਪ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾੜਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੱਪ ਦੇ ਡੰਗ ਨਾਲ ਮਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਉਸ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਸੱਪ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪਾਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।
"ਹੇ ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਮੈਨੂੰ ਬਚਾ ਲੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ।" ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੋਂ ਆਈ।
ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਿੰਨੇ ਪੀੜਤਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੀਖ ਮੰਗੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ, ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਾਲਮ ਆਦਮੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਹੱਸਿਆ ਅਤੇ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ। ਕੀ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਪੀੜਤ ਪ੍ਰਤੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵੀ ਦਿਆਲਤਾ ਦਿਖਾਈ ਸੀ? ਨਹੀਂ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਰੱਬ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਆਲੂਤਾ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਾਏਗਾ?
ਉਹ ਫਿਰ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵੇਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਾਂਗਾ। ਹੇ ਰੱਬਾ, ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਮਾਰ ਦੇ। ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਰੋਕ ਲੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗਾ ਪਰ ਮੈਂ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਸੱਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਡੰਗਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਹੇ ਰੱਬਾ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਮਾਰ ਦੇ।" ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੱਪ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਹੇ ਰੱਬਾ, ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਤਰਸ ਕਰੋ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਤਸੀਹੇ ਨਾ ਦਿਓ।" ਉਸਦੇ ਨਵੇਂ ਜਾਗਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਪੀੜਤਾਂ 'ਤੇ ਤਰਸ ਕੀਤਾ ਹੈ?"

"ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਤਰਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਰੱਬ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਤਰਸ ਕਿਉਂ ਕਰੇ ਜਾਂ ਦਿਆਲੂ ਕਿਉਂ ਹੋਵੇ?" ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਛਤਾਵਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬਚਣਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੀ।
ਉਸਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਕਿਉਂ ਕਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਉਂ ਬਚਾਵੇ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸਫਲ ਹੋ? ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਰੇ ਕਿਉਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਕਿਉਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?"

29-05-1981
ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ:
ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਸੂਰਦਾਸ ਹੁਣ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।
"ਰੱਬ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ। ਰੱਬ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਵੇ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਆਂ ਜ਼ਰੂਰ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਭੁਗਤਣੀਆਂ ਪੈ ਰਹੀਆਂ ਹਨ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
ਉਸਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਫਿਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, "ਤੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰੱਬ ਕੋਈ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰੇ; ਖੈਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਹੈ - ਹੁਣ ਤੂੰ ਸੁਧਰ ਜਾਵੇਂਗਾ।" ਉਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਪਰ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ, "ਮੈਂ ਬੁਰਾਈ ਬੀਜੀ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਹੇ ਰੱਬ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਦਿਖਾਓ - ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਓ। ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਨਾ ਜਾਣ ਦਿਓ। ਹੇ ਰੱਬ, ਮੈਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਿਖਾਓ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਤੋਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਹੇ ਰੱਬ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਬਚਾਓ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਚਾਓ।"
ਰਾਤ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੀਤ ਗਈ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਸੂਰਦਾਸ ਨੇ ਹਨੇਰੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ।
"ਹੇ ਰੱਬਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਹੈ। ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਹੈ। ਰੱਬਾ, ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬਚਾਇਆ!"
ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਉਸਦੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਬਚਿਆ।
"ਸੂਰਦਾਸ," ਉਸਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, "ਇੱਕ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਸੱਪ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਵੀ ਇੱਕ ਲੁੱਤਾਂ ਵਾਲੇ, ਬੇਸਹਾਰਾ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਤਰਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਬੁਰੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮਾਸੂਮ, ਬੇਸਹਾਰਾ, ਚੰਗੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਤਰਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।" ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗਾ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਨਾ ਜਾਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ।
"ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਸੰਘਣੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਬਚਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮੌਕੇ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਲੰਘੇਗਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਇਕਾਂਤ ਜੰਗਲ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਾਹਰ ਆਵਾਂਗਾ? ਹੇ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਜੰਗਲ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀ ਸਕਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਤੋਬਾ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਹੇ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਦੁਬਾਰਾ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਤਰਸ ਕਰੋ।"
ਉਹ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਰੀਂਗ ਕੇ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਇੱਕ ਚੱਟਾਨ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਦਿਲੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਸੂਰਦਾਸ ਨੇ

ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਲੰਗੜਾ ਕੇ ਅਤੇ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਲੰਘਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੀਕਿਆ, "ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ!"
ਪਵਿੱਤਰ ਫਕੀਰ (ਸਾਡੀ ਉੱਚੀ ਨੇਕ ਰੂਹ) ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਮੇਰੇ ਯਾਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਬੁਰਾ ਹੈਂ ਜਾਂ ਚੰਗਾ? ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਬੁਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਬੋਲੋ: ਕੀ ਤੂੰ ਬੁਰਾ ਹੈਂ ਜਾਂ ਚੰਗਾ?"
ਸੂਰਦਾਸ ਕਹਿਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਹੁਣ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਰੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਫਕੀਰ, ਇੱਥੇ ਬੈਠੋ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣੋ। ਫਿਰ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਮੀਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਜਾਓ ਅਤੇ ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ!"
ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ-ਸੁੱਚੀ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਚੱਟਾਨ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਠੀਕ ਹੈ, ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ। ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।"
ਸੂਰਦਾਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ, ਸੱਚਾਈ, ਅਤੇ ਸੱਚ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ-ਸੁੱਚੀ ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਪਰਖਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕੋ।"
"ਨਹੀਂ ਫਕੀਰ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਦੇ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਬਕ ਅੱਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਨੇ ਕੁਲ ਰਾਤ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬਚਾਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਰੱਬ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਮਾਣ ਹੋਵੇ।"
ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ-ਸੁੱਚੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸੂਰਦਾਸ ਦਾ ਆਭਾ ਅਤੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਬਦਲ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਠੀਕ ਹੈ, ਸੂਰਦਾਸ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗਾ।" ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ, ਉਹ ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ।
ਸੂਰਦਾਸ ਅਜੇ ਵੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੈ, ਨੁਕਲੀ ਲੱਤਾਂ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ, ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ ਕਿ ਉਹ ਸੁਰਾਗ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸੂਰਦਾਸ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਧਾਰਿਆ।
ਹੁਣ, ਮਾਂ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ, ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਜੀਵਨ ਜੀ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਸੂਰਦਾਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਨੀਲੂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਉਸਦੀ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ।
ਨੀਲੂ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਗਹਿਰਾਈਆਂ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਨੇਕ ਆਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਹੈ।

30-05-1981
ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਹੀ ਅਸਲੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਅਕਸਰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ; "ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨਾਂ ਬਾਰੇ, ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ? ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਉਂ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?"
ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ (ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ) ਨਾਲ ਜੋ ਵੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਤੁਹਾਡਾ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ

ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਲੜਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਰੂਹਾਂ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਕੋਲ ESP (ਵਾਧੂ ਸੰਵੇਦੀ ਧਾਰਨਾ) ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਵੀ ਯਾਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਘਰ ਵੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੋਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣ ਦਿੰਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਲਈ ਇਹ ਸੁਭ ਸੰਭਾਲਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਅਨੁਭਵ, ਟੈਸਟ, ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਏ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨ ਵਾਂਗ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੋਗੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਇਕਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।
ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਮ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਖੇਤਰ 7 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਸਮਰੂਥਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਯੋਗੀ 13 ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਕੋਲ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਹੋਰ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੁਚੇਤ ਮਨ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਸੁਚੇਤ ਮਨ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਨਾ ਬਣੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਚੇਤ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਰੇ ਤੋਂ ਬੁਦਤੁਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ।
ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਡੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਜਿੱਤਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।
ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨਾਲ ਸਦੀਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਸ਼ਿਕਸ਼ਿਤ ਚੇਤੰਨ ਮਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਾਲਕ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਜੀਵ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ?
ਹੁਣ ਤੋਂ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ: ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਹੀ ਅਸਲੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਇਸ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਚੇਤੰਨ ਮਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਾਲਕ ਨਾ ਬਣਨ ਦਿਓ। ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਖੁਦ ਬਣੋ।

---

[13] ਯੋਗੀ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਯੋਗ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਰਤ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ ਹੋਵੇ। .

31-05-1981
ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਯਾਦ ਕਿਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ

ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਲੋਕ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਜਨਮ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਜਾ ਸਕੀਏ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੀਏ ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸਾਨੂੰ

ਹੋਰ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ? ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਾਂ ਕਹਿਣਗੇ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਕਾਰਨ ਹੈ: ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਹੀ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰੋਗੇ? ਕਦੇ ਨਹੀਂ।
ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਕੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਗਲਤੀਆਂ, ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਦਰਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੋਗੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ? ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨ ਵਾਂਗ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਓਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਪਰੀਖਿਆ, ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਕਰਮ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕੁਦਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ - ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।
ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਤਰਸਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸਲ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀ ਹੈ? ਨਹੀਂ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ, ਆਰਾਮ, ਐਸ਼ੋ-ਆਰਾਮ, ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਸਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ। ਅਸਲ ਖੁਸ਼ੀ ਸੱਚੇ ਪਿਆਰ, ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਸੱਚੇ ਹਾਸੇ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟਾਂ (ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕਰਦੇ ਹਨ), ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਮਦਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।
ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੁਧਾਰਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਹੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ - ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਚੰਗੇ, ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਰੱਬੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ।
ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤਜਰਬਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ, ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।
ਇੱਥੇ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਯਾਦ ਹੈ। ਸਾਡੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਵਾਂਗ ਮਿਟਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੀ ਤਰੱਕੀ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਰਹੇ ਹਨ।
ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਸਲ ਘਰ ਕਿਉਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਲੋਕ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਪਰ ਬੁਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਭੁੱਲ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਖੇਤਰ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਕਿਵੇਂ ਹਨ।
ਕਈ ਵਾਰ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆ ਬੈਠਦੇ ਹੋ।
ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, "ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਕੀ ਕੋਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ? ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਵਾਰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਨਿਆਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਜੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਇੰਨਾ ਚੰਗਾ, ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੁਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਆਉਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਬੁਰੇ ਲੋਕ ਸਫਲ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਲੋਕ ਦੁੱਖ ਕਿਉਂ ਝੱਲਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂ?"
ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਹਨ? ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਜਵਾਬ ਹਨ:

1. ਕੀ ਰੱਬ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੈ?

ਹਾਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਰੱਬ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਤੁਹਾਡੀ ਧਰਤੀ ਕਿਸਨੇ ਬਣਾਈ? ਰੁੱਖ, ਫੁੱਲ, ਫਲ, ਸਮੁੰਦਰ, ਨਦੀਆਂ ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਕਿਸਨੇ ਬਣਾਏ? ਕੌਣ, ਕਿਸੇ ਰਹੱਸਮਈ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਭਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਕਿਸਨੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ? ਕੌਣ ਇੰਨਾ ਦਿਆਲੂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰੱਖੇ? ਜੇ ਰੱਬ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕੌਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ?

2. ਤੁਸੀਂ ਬੇਕਸੂਰ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਰੱਬ ਕਿੱਥੇ ਸੀ?

ਇਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਵਾਬ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(a) ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ? ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੋਵੇ।

(b) ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖੀ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪਾਪੀ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ।

(c) ਤੁਸੀਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਸਖਤ ਸੋਚੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅੱਜਹਾ ਕਰ ਸਕੋਗੇ?

(d) ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸੀ, ਪਖੰਡ ਜਾਂ ਬੇਈਮਾਨੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁਆਰਥੀ ਇਰਾਦੇ ਦੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਸੁਆਰਥੀ ਮਨੋਰਥ ਨਾਲ਼ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਜਾਵੋਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਵੋਗੇ, ਜਾਂ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ? ਅਜਿਹੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕ ਹਰ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਜੋ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ)। ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਬੇਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਹੋ।

(e) ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪੈਸਾ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪੈਸਾ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ। ਪੈਸਾ ਤੁਹਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਗਰੀਬਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲ਼ਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਕਠੋਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦਿਆਲਤਾ, ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ, ਪਿਆਰ (ਸਾਡਾ ਮਤਲਬ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਹੈ), ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।

(f) ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੋਇਆ ਹੈ?

(g) ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਅਭਿਲਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਹੈ?

(h) ਕੀ ਤੁਸੀਂ, ਜੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਸੁਆਰਥੀ ਇਰਾਦਿਆਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?

(i) ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟ ਬਣਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਦੇ ਵੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ? ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਕਸੂਰ ਸਾਬਤ ਕਰੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ

ਹੁਣੇ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਹੋ। ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਹੀਨੇ, ਸਾਲ, ਜਾਂ ਦਹਾਕੇ ਵੀ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਪਰ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰੇਗਾ।
ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰੋ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਹੀ ਲੱਗੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ।
ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝੋ: ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਸਦੀਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪੌੜੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਰਨ, ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਮਦਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਨਿਰਵਿਘਨ ਯਾਤਰਾ? ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗੁਲਾਬਾਂ ਦਾ ਬਿਸਤਰਾ? ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਚੰਗਿਆਈ ਭਰੀ ਹੋਈ?
ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।
ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ ਲੜਨਾ ਪਵੇਗਾ।
ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।
ਇਸੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ, ਦਲੇਰ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਬਣੋ। ਅਜ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਲੱਗੇ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

03-06-1981
ਆਤਮਾ ਗਾਈਡ

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਨਸਾਨ ਹਾਂ - ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਤਲ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਸੁਭਾਅ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੋ।
ਇਸ ਲਈ ਨਫ਼ਰਤ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿਓ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਅਪਣਾਓ।
ਈਰਖਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿਓ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਅਪਣਾਓ।
ਕਠੋਰਤਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿਓ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਅਪਣਾਓ।
ਕੁਰਾਹੇ ਪੈਣ ਤੋਂ ਬਚੋ ਅਤੇ ਸਿਆਣਪ ਅਪਣਾਓ।
ਸੁਆਰਥ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿਓ ਅਤੇ ਨਿਰਸਵਾਰਥਤਾ ਅਪਣਾਓ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋ।
ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਇੱਕ ਜੂਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੋ। ਇਸ ਲਈ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਦੋਹਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਨਾ ਜਾਓ।
ਇੱਕ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਹੈ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਾ ਸੁਣਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਸਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਤੁਹਾਡਾ ਆਤਮਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੂਤ ਕਹਿਣਗੇ। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਆਤਮਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹਨ ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਗਲਤ ਹੋ ਗਏ ਹੋ।
ਤੁਹਾਡਾ ਆਤਮਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ

ਸੁਸਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਆਤਮਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੈ, "ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਵਾਧੂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਸੰਭਾਲ ਲਓ।"
ਤੁਹਾਡੇ ਗ੍ਰਾਈਡ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਰਾਹੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਵੇਗੀ। ਗ੍ਰਾਈਡ ਨੂੰ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਰਾਹੀਂ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਵੀ ਅਸਫ਼ਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਤੇ ਗਏ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ।
ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਇਸ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਸੈਂਕੜੇ ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਰਹੇ ਹੋ।
ਆਪਣੇ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿਚ ਸਫ਼ਲਤਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਸਦੀਵੀ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਦੇਵੇਗੀ। ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ? ਕੁਝ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਅਸਥਾਈ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੱਚੀ, ਸਦੀਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਨਰਕ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਕੀ ਇਹ ਮੂਰਖਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?

04-06-1981
ਜੁੜਵਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ

ਸਪਾਈਰਿਟ ਜੀਵ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਹੋਵੇ।
ਹਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਜੁੜਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਜੁੜਵਾਂ ਬੱਚੇ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ। ਜੋ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੁੜਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜੁੜਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਜੁੜਵਾਂ ਬੱਚੇ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਮਾੜਾ।
ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਸੁਸਤ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸਲ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਜੁੜਵਾਂ ਲਈ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚਲਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੰਮ ਹੈ।
ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜੁੜਵਾਂ ਇੱਕੋ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜੁੜਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ - ਨਾ 2 ਜਾਂ 3, ਨਾ 20 ਜਾਂ 30, ਨਾ 200 ਜਾਂ 300 ਸਾਲ, ਪਰ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ 500 ਜਾਂ 600 ਸਾਲ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਤਮਾ 1, 2 ਜਾਂ 3 ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਉੱਚਾ ਉੱਠਣ ਲਈ ਸੈਂਕੜੇ ਧਰਤੀ ਸਾਲ ਲੱਗਣਗੇ। ਕੁਝ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲ ਵੀ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
ਜੁੜਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜੋ ਦੂਜੇ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਇੰਨੀ ਪ੍ਰਬਲ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜੇ ਜੁੜਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਉਹ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵੀ ਡਿਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਚਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।
ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦੇ: ਜੇਕਰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਇੰਨੇ ਬੁਧੀਮਾਨ ਹੁੰਦੇ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸਮਝ ਸਕਣ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੀ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਕੀ ਮਾੜਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ

ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਕੁਝ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੁਨੇਹੇ ਕਿਵੇਂ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੂਰਖ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਵਿਛੜੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।"
ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਗਲਤ ਨਾ ਸਮਝੋ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੂਰਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦੇ: ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਸੋਚਦੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਲੋਕ ਆਤਮਿਕ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇੰਨੇ ਪਾਪੀ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਡਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਸੱਚਾਈ ਸਿੱਖ ਲਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਣਗੇ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਨਕਲੀ ਜਾਂ ਪਾਗਲ ਹਨ।
ਜੇਕਰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹੇ ਭੇਜਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਇਸ ਸਭ ਬਾਰੇ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਬਕਵਾਸ ਅਤੇ ਬਹਾਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਆਦਿ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੁਝ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਮਨ ਇੱਕ-ਟਰੈਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਗੇ ਅਤੇ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।
ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਸੁਸਤ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਉਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਜੜ੍ਹਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੌਣ ਬਚਦਾ ਹੈ? ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਜੜ੍ਹਵਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਨੂੰ ਕਰੋ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੋ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉੱਠੋ।
ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਸਤੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਬਾਰੇ ਨਾ ਸੋਚੋ; ਸਦੀਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ।

05-06-1981
ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਬੁਰਾਈ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ

ਤੁਸੀਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਣੇ ਹੋਣਗੇ, ਜਾਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਸਹੀ ਹੈ, ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸੁਣਨ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਖੇਚਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕੁਝ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਹਿਣਗੀਆਂ, "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ? ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਜਾਂ ਲੁੱਟਣਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।"
ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ, "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ?" ਜੇ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਪਰ ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਬੁਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਤਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਚੰਗਿਆਈ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗਾ ਬਣੋ ਜਾਂ ਮਾੜਾ। ਇਹੀ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਾ ਹੈ। ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰਲੇ ਚੰਗਿਆਈ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲਿਆਉਣਾ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸਹੀ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਬਿਹਤਰੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਮਦਦ, ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਸੀਸਾਂ ਮੰਗੋ?

06-06-1981

ਆਤਮਾ ਸੰਚਾਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਕੰਮ, ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਅਤੇ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਵਿਚ ਇੰਨੇ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਛੜੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ - ਆਪਣੇ ਵਿਛੜੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਮੰਮੀ ਅਤੇ ਡੈਡੀ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੁਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ। ਉਹ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੁਨ। ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮੰਮੀ ਅਤੇ ਡੈਡੀ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ! ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੌਣ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਕੌਣ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਦਦ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਮੰਮੀ ਅਤੇ ਡੈਡੀ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਇਕੱਲੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।
ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।
ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ, ਸੁਣ ਜਾਂ ਛੂਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸੋਗ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਉੱਥੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੂਹ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੁੰਮ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।
ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਛੜੇ ਹੋਏ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਮਾਂ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨੇੜਤਾ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਭੈਣ ਅਤੇ ਭਰਾ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦਾ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਉਸ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
ਸਾਡੇ ਮੰਮੀ-ਡੈਡੀ ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਡੇ ਬਿਨਾਂ ਇੰਨੇ ਗੁੰਮਾਚੇ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਸੰਚਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਉਦਾਸ ਵੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਚਾਰ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ (ਮੰਮੀ, ਪਿਤਾ ਜੀ, ਵਿਸਪੀ ਅਤੇ ਰੱਤੂ) ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਸਭ ਤੋਂ

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਆਤਮਿਕ ਸੰਚਾਰ ਕਾਰਨ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਕੰਮ ਹੈ।
ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਤਰੀਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ। ਆਤਮਿਕ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਸਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸਲਾਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰੋ। ਹਰ ਆਤਮਾ ਕੋਲ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੁਝ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਲਈ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉ ਨਾ। ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਲੋਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਗਲ ਜਾਂ ਅਜੀਬ ਕਹਿਣਗੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਨੀਨਾ ਕਹਾਂਗੇ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਦਿਮਾਗ਼ ਧੋ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, "ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨਾ ਬੁਰਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਾ ਕਰੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ ਅਤੇ ਨਰਕ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੜੋਗੇ।"
ਨੀਨਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਡਰ ਗਈ ਕਿ ਉਹ "ਆਤਮਾ ਸੰਚਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਵੀ ਝਿਜਕਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਮੌਕਾ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤੋਹਫ਼ਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ।
ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਤੱਥ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਡਰ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ 'ਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਲੱਗਿਆ।
ਨੀਨਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਾਂਗ, ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਨਾ ਦੇਣ। ਘੱਟ ਗਿਆਨ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ - ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਸਰੋਤ ਕੋਲ ਸੱਚਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ।

07-06-1981
ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉੱਠਣ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਚੁਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਖੇਤਰ 2 ਤੋਂ 6 ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਕੁ ਨੇ ਖੇਤਰ 1 ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਖੇਤਰ 1 ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ।
ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਲਗਭਗ 100 ਤੋਂ 2000 ਵਾਰ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਭੇਤ ਦੱਸਣ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭਵਿੱਖ ਦੱਸਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

08-06-1981
ਆਤਮਾ ਬਾਰੇ ਗ਼ਲਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ
ਸੰਚਾਰ

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਛੜੇ ਹੋਏ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗ਼ਲਤ ਹੋ। ਆਤਮਿਕ ਸੰਚਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕਈ ਵਾਰ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਦਿਨ, ਮਹੀਨੇ, ਸਾਲ, ਜਾਂ ਦਹਾਕੇ ਵੀ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੂਰੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਛੜੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜੁੜਵਾਂ ਦੂਜੇ ਦੇ ਉੱਠਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁੜਵਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉੱਚਾ ਜੁੜਵਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਦਾ ਜੁੜਵਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਖੇਚਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਪਰ ਆਤਮਾ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਆਸਾਨ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਤੁਰੰਤ ਆਤਮਾ ਸੰਚਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਹੈ।

ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਸੰਚਾਰ ਵਿਛੜੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ਵਿਛੜੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਸ਼ੀ ਜ਼ਮੀਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ?

ਅਸਲੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਕੋਲ ਵਿਛੜੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੰਚਾਰ ਕਿਸੇ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ?

ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ, "ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ ਅਤੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ।" ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਜਵਾਬ ਹਨ:

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰਾਈ ਹੋ? ਬੁਰਾਈ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰਾਈ ਹੋ ਤਾਂ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਚਾਰ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੁਰਾਈ ਜ਼ਰੂਰ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰਕ ਮਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਵਿਛੜੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

> ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਿੰਕ 14 ਦੇ ਅਤੇ ਸਹੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਿੰਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੀ।

ਬੁਰਾਈ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗਾਈ ਚੰਗਿਆਈ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਚੰਗੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਤੁਹਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ

ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ, (ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਬੰਧ ਟੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ।
ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦਿੰਦੇ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਬੁਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

---

[14] ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਚਾਰ ਲਈ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਰਾਹੀਂ ਉੱਚ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ।

09-06-1981
ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਡਰਦੇ ਹਨ
ਸੰਚਾਰ

ਜੀ ਇੱਕ ਉਹ ਦਿਨ ਹਨ ਜਦੋਂ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ 'ਤੇ ਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਸੁਨ। ਉਹ ਦਿਨ ਗਏ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਸੁਨ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਪਾਗਲ ਲੋਕ ਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੁਨ। ਉਹ ਦਿਨ ਗਏ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਆਤਮਿਕ ਸੰਚਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਗਿਆਨੀ, ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਪੈਰਾ-ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਸੰਚਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਸੱਚਾ ਹੈ।
ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਲੱਭੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ESP, ਪੈਰਾ-ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।
ਕੁਝ ਮੂਰਖ ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ 'ਤੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੇ ਹੁਨ ਜਾਂ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮੂਰਖ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ ਸਵਾਲ ਵੀ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ?"
ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਤਮਿਕ ਸੰਚਾਰ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੁਨ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਇੱਕ ਮਜਬੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਬਾਰੇ, ਮੌਤ, ਜਨਮ, ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨਾਂ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜਾਣਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੀਮਤ ਦਿਮਾਗ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਕੁ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੂਸਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਾਸੂਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਕੇ ਕਿਸਮਤ ਕਮਾਉਣ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸੱਚੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।
ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਲੌਕਿਕ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਬੁਰਾ ਜਾਂ ਮਾੜਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਣਾ ਨਿਰੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਡਰਦੇ ਹੁਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਪਾਪ ਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜੇ ਜਾਣਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ, ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧੋਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਣ ਅਤੇ ਕੋਈ ਜੋਖਮ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਣ।

ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜਨਮ ਲੈਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ?

ਇਹ ਅਜੀਬ ਹੈ, ਪਰ ਸੱਚ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਤਮਿਕ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ (ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਰੂਹਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ)। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉੱਚੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲਈ

ਤੁਹਾਡਾ ਬੇਸਬਰੀ ਅਤੇ ਜੋਖਮ ਲੈਣ ਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਛਾ, ਜਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਤੱਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਪਿਆਰੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲਿਆ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ (ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ) ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਏ ਹੋਵੋ। ਕਈ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੁਚੇਤ ਤੱਰ 'ਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਤੁਹਾਡੀ ਰੂਹ ਅਤੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।
ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਲਾਈ ਅਤੇ ਤਜ਼ਰਬਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਉੱਚ ਪੱਧਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪੱਧਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋ - ਤੇਜ਼ ਨਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੋਖਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਹੇਠਲੇ ਲੋਕਾ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਸਲਾਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਾ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਇੰਨੇ ਗੰਭੀਰ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲੈਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਜੋ ਬੁਰਾਈ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਕਾਰਨ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਧਰਤੀ ਸਵਰਗ ਹੈ।
ਕੁਝ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਜੋ ਡਿੱਗ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਪਰ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ। ਜੇ ਉਹ ਖੇਤਰ 1 ਜਾਂ 2 ਤੋਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਭਾਰ ਢੋਣ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਜੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਜਲਦੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਰੜੇ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭੁੱਖੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੋਝ ਚੁੱਕਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।
ਇਹ ਰੂਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲ ਸ਼ਹਿਰ 1 ਜਾਂ 2 ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ 1 ਅਤੇ 2 ਕਿੰਨੇ ਭਿਆਨਕ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇਸ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਰੀਅਲਮ 3 ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਹੈ। ਰੀਅਲਮ 3 ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਂ ਸੂਰਦਾਸ ਵਾਂਗ ਜੋਖਮ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਸੂਰਦਾਸ ਵਾਂਗ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਉੱਚੇ ਜ਼ਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰੀਅਲਮ 1 ਜਾਂ 2 ਵਿੱਚ ਉਤਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।
ਚੌਥਾ ਖੇਤਰ ਸਹਿਣਯੋਗ ਹੈ - ਇਹ ਲਗਭਗ ਧਰਤੀ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਜੋ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਹੈ। ਹਰ ਆਤਮਾ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ, ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਭੋਗਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਕਾਰਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ।

ਤੁਸੀਂ ਮੌਤ ਦਾ ਡਰ ਕਿਉਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ?

ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜਨਮ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਇੰਨਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੁੱਢੇ, ਦੁਖਦੇ ਸਰੀਰਾਂ ਨਾਲ ਫਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣਗੇ। ਉਹ ਮਰਨ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਨੇਰੇ, ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਹੋਣਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਸ ਸੜਨ ਵਾਲੇ, ਅਸਥਾਈ, ਭੌਤਿਕ ਘਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।
ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਉਹ 'ਮੌਤ' ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਵੀ ਡਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜੀਉਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਖੇਤਰ 5, 6 ਅਤੇ 7 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਸਦਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇਖ ਕੇ ਇੰਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਡਰ 'ਤੇ ਪਛਤਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਇੱਕ ਪਾਪ ਹੈ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕਦੋਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਇੱਕ ਪਾਪ ਹੈ। ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਜਾਓਗੇ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਚਾਹੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹੋ।

11-06-1981
ਉੱਚੇ ਚੰਗੇ ਆਤਮਾਵਾਂ

ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ - ਸਾਡਾ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋਲ ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ, ਇਮਾਨਦਾਰ, ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸਮਝਦਾਰ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਹਾਇਕ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੱਖੇ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਲੋਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਲੱਖ ਰਹੇ ਹੁੰਨ। ਉਹ ਸੈਂਕੜੇ ਵਾਰ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਸਹਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਹੈ।
ਉੱਚੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਦਿੱਖ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਆਸਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬੁਰੀਆਂ ਜਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਕੀ ਹੈ ਇਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਨੂੰ ਘੱਟ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੈ।
ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਝੱਟ ਤੁਰੰਤ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ, ਭਾਵੇਂ ਖੇਤਰ 1 ਤੋਂ ਵੀ, ਮਦਦ ਲਈ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਉੱਚੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਤਮਾ

ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਮਦਦ ਲਈ ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਮਦਦ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਤਮਾ ਖੇਤਰ 1 'ਤੇ ਹੈ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੈ ਜਾਂ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਮਦਦ ਲਈ ਸੱਚੀਆਂ ਪੁਕਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।
ਤੁਸੀਂ ਅਕਸਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਮਦਦ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਲਈ ਪੁਕਾਰ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਕਹੋਗੇ।
ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਬੁਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਰਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਪਿਆਰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਸਦੀਵੀ ਹੈ। ਮੌਤ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਜਾਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਹੈ।
ਮੌਤ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਪਿਆਰ ਬਹੁਤ ਮਹਾਨ ਹੈ।
ਹੁਣ, ਆਓ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਹਾਇਕਾਂ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੋਰ ਗੱਲ ਕਰੀਏ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ-ਗੁਣਵੱਤਾ ਰੂਹਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਖੰਭ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੋਲੇ ਖੰਭਾਂ ਵਰਗੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਗੈਰ-ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੰਭ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਖੰਭ ਦੇਖਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ।
ਉੱਚ-ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਬਹੁਤ ਨਿਮਰ, ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਸੁਰਵਉੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੈਕਿੰਟਾਂ ਜਾਂ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਜਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਦਿਨ ਲੱਗਦੇ ਹਨ।
ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੇਗਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਬੇਨਤੀ ਸੱਚੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਸਰਵਉੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਤੋਂ ਆਗਿਆ ਲੈਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇਗਾ।
ਇਹੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਇੰਨੇ ਨਿਮਰ, ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਝਿਜਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਇੰਨੇ ਇਮਾਨਦਾਰ, ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਡਰਦੇ। ਉਹ ਇੰਨੇ ਨਿਰਸੰਵਾਰਥ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਗਲਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਗਲਤ ਕਿਉਂ ਹਨ।
ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਰੁੱਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਉਂ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਣਗੇ।
ਇਹ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਹਨ - ਸਾਡੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਰੂਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੂਤ।

12-06-1981
ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਜ਼ੀਚੰਗੇ ਕੰਮ ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਸਵਾਰਥ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੈਰਥੀ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ।

ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਜੋ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸਲ ਵਰਦਾਨ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ਼ ਉੱਚਾ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।

ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੋਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨੀਵਾਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਚੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ, ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਮੰਨੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਬਾਰੇ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਾ ਸੋਚੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਰਥੀ ਵਿਚਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਸਵਾਰਥੀ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਵਿਚਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਦਿਆਲਤਾ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਭੁੱਲ ਜਾਓ।

ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਫ਼ੀ ਦੀ ਖਾਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੰਗੇ ਕੰਮ, ਸੱਚੇ ਪਛਤਾਵੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਨਿਰਸਵਾਰਥ, ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਣਗੇ; ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਯਕੀਨ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਕੋਈ ਵੀ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨੋਰਥ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਵਾਰਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੁੱਲਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਪਿਆਰੇ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੋ ਵਾਰ ਸੋਚਣ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਉਸ ਪਿਆਰੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਪਿਆਰ ਕਰਕੇ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁੱਖ-ਸਹੂਲਤਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਪਸੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰਨਾ ਵੀ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਓ, ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਕੰਮ ਸੀ, ਸੱਚੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਆਰ ਸੱਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡਾ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਇੱਕ ਸਵਾਰਥੀ ਵਿਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ਼ ਹੋਰ ਸੋਚਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਇਸ ਲਈ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਵਾਰਥੀ ਵਿਚਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦੇਵੇਗਾ।

13-06-1981
ਬਦਲਾ

R evenge ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਸਲੀ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ। ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ਼ ਈਰਖਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਪੀਟਰ ਕੇਟੀ ਨਾਲ਼ ਈਰਖਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ, ਵਧੀਆ, ਮਿੱਠਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪੀਟਰ ਉਸਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕੇਟੀ ਬਾਰੇ ਅਫਵਾਹਾਂ ਫੈਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਕੇ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਪੀਟਰ ਨੂੰ

ਬਹੁਤ ਨਾਵੇਂ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ, ਮੰਨ ਲਓ ਕੇਟੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪੀਟਰ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਪੀਟਰ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕੇਟੀ ਪੀਟਰ ਦੇ ਅਸਲੀ ਰੰਗ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਟੀ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਟਰ ਕਿੰਨਾ ਬੁਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਦੂਜੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੂਰਖ ਨਾ ਬਣਨ, ਸੁਚੇਤ ਰਹਿਣ, ਅਤੇ ਪੀਟਰ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਾ ਬਣਨ। ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਪੀਟਰ ਦੀ ਨੀਚਤਾ ਬਾਰੇ ਤੱਥ ਦਿਖਾਉਣ ਨਾਲ ਕੇਟੀ ਇੱਕ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਆਵੇਗੀ। ਪਰ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਇਰਾਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਝੱਲਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੀਟਰ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕ ਅਕਸਰ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ।

ਸੁਰੇਸ਼ ਦੀ ਕਹਾਣੀ

ਇੱਕ ਦਿਨ, ਸੁਰੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਜੋ ਨਾਲ ਹੋਈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟੀ ਵਿਧਵਾ ਸੀ। ਉਹ ਢਿੱਲੀ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਰੇਸ਼ ਨਾਲ ਫਲਰਟ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਈ, ਜੋ ਵਿਆਹੁਤਾ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਬੱਚੇ ਸਨ। ਜੋ ਨੇ ਸੁਰੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਇੰਨਾ ਪਾਗਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਉਸ ਨਾਲ ਅਫੇਅਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਜੋ ਦੇ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਅਫੇਅਰ ਸਨ, ਪਰ ਸੁਰੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦਾ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਗਿਆ। ਜੋ ਸੁਰੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਲੈਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਸੁਰੇਸ਼ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸੁਰੇਸ਼ ਇੱਕ ਔਰਤ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸੁਰੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸੁਰੇਸ਼ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਤਮਾ ਸੀ ਪਰ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਸੁਰੇਸ਼ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜੋ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤੋੜ ਦਿੱਤੇ। ਜੋ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੁਤਲਬੀ ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸੁਰੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਕਈ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਗਈ। ਜੋ ਨੇ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਸੁਰੇਸ਼ ਦੇ ਘਰ ਲੈ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੁਰੇਸ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ, ਉਸ ਨਾਲ ਅਫੇਅਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਗਰਭਵਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਦਿਖਾਏ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਵੀ ਦਿਖਾਏ ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸੁਰੇਸ਼ ਨੇ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸੁਰੇਸ਼ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ, ਸੁਰੇਸ਼ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਸੁਰੇਸ਼ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ।

ਸੁਰੇਸ਼ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਦਮਾ ਲੱਗਾ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਰਾਤ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਸੁਰੇਸ਼ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵੀ ਇਸ ਸਦਮੇ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੱਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਸੁਰੇਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਈ।

ਸੁਰੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਿਆ। ਉਹ ਜੋ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਸੁਰੇਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਚੰਗੇ ਆਤਮਾ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੇ

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਚੰਗਾ ਦੋਸਤ ਉਸਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇਣ ਲਈ ਆਇਆ। ਸੁਰੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਦੇਖੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤੋ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਕਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਹੋ, ਪਰ ਇਸ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਬਚਾਓ। ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾ ਜਾਓ। ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੋ; ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੋ ਇੰਨੇ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਜਾਓਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਿਆਰੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕੋਗੇ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸੋਚਣ ਦਾ ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਤਰੀਕਾ ਬੰਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਪੈਸਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਔਰਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਕੇ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਇਸ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਸਰੇ ਹੁਣ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੁਧਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
ਇਸ ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨੇ ਸੁਰੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪਾਪੀ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ।

14-06-1981

ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਵਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਕਰਦੇ ਦੇਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਦੱਸਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੁਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੀਆਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿੱਥੇ ਗਲਤ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਮਾਣ ਕਰਨਗੀਆਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਗਲਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਇਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਹੈ।
ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗੇ ਨਿਰਣੇ ਲੈਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਹੀ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਉਲਟ ਕਰੇਗਾ - ਇਹ ਬੁਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਏਗਾ।
ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਬੇਮੀ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਪਰੋਸਣ ਜਾਂ ਕੁਝ ਖਾਣ ਲਈ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰੋਂ ਪੈਸੇ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪੈਸੇ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, "ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਮੰਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦਾ।" ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕਹੇਗਾ, "ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ," ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪਰਤਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋੜ ਸੀ। ਪਰ ਕੁਝ ਬੁਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਉਹੀ ਸਲੂਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਹੱਸਣਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ

ਨਾਲ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਉਸਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਨਾਲ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਵਾਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਉਸਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਏਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਗਲਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਗਲਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਹੱਸੇਗਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੂਰਖ ਕਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਰਾਹਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਡਿੱਗ ਜਾਓਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹਰ ਆਦਮੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

15-06-1981
ਹੁਣੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੋ, ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ਼ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ਼

ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ, ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ, ਦੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ਼ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਜਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ਼ ਚੰਗਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ਼ ਹਰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਉਸ ਤੋਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਮੰਗੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਦਿਲੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੀਆਂ।

ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਾ ਕਰੋ

ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ਼ ਲੜਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੁਰਾਈ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੁਰੇ ਲੋਕ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਜਾਓਗੇ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕ ਕਹਿਣਗੇ, "ਅਸੀਂ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੁਰੇ ਲੋਕ ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹਨ?" ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ਼ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ਼ ਕਦੇ ਵੀ ਦੋਸਤਾਨਾ ਨਹੀਂ ਬਣੋ। ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲਬਾਤ, ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰਾ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਓ। ਪਰ ਪਖੰਡੀ ਨਾ ਬਣੋ। ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਾ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ਼ ਦੋਸਤਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਚੰਗੀ ਰੂਹ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਬੁਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੋ ਦਿਲੋਂ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ਼ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵੀ ਬੁਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

16-06-1981
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕੋਣ ਤੋਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਖੋ

ਭਟਕੇ ਹੋਏ, ਬੁਰੇ ਲੋਕ ਕਦੇ ਵੀ ਸਿੱਧਾ ਸੋਚ ਜਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਕੀ ਕਿਸੇ ਬੁਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਣਾ ਪਾਪ ਹੈ? ਆਓ ਦੇਖੀਏ:

1. ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕਿ ਦੁਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਸਬਕ ਸਿੱਖਿਆ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ - ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੁਧਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ - ਕੌਣ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ।
2. ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਬਦਲੇ ਦੀ ਹੈ - ਤਾਂ ਇਹ ਪਾਪ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੋ ਪੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇਰਾਦਾ ਜਾਂ ਮਨੋਰਥ ਕੀ ਹੈ।

17-06-1981
ਕੁੰਡਲੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾ ਪਾਉਣ ਦਿਓ

ਅਸੀਂ ਕੁੰਡਲੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਜਾਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ਼ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੰਡਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੁੰਡਲੀ ਸਹੀ ਸੀ।

ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਦਿਮਾਗੀ ਧੋਖਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵਾਪਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੁੰਡਲੀ ਗਲਤ ਹੈ ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸੱਚ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੁੰਡਲੀ ਗਲਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੋ। ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸਮਝੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ। ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ, ਇਸ ਲਈ ਜੋਤਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੂਰਖ ਨਾ ਬਣੋ। ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਲਪਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਿੰਗ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ

ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਆਤਮਿਕ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਕੁਝ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਘੱਟ, ਪਰ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਿਕ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਮਨ ਸਾਡਾ ਪਾਵਰਹਾਊਸ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਖੁਦ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬਿਜਲੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨੀਵਾਂ ਰੂਪ ਹੈ।

ਕੁਝ ਮਨੁੱਖ ਸਾਡੇ ਸੁਨੇਹੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਕੋਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਕੋਲ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਭਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਦੁਨੀਆ ਬਣਾਉਣਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਉਹ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਚੰਗੇ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਬੁਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਲਈ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹਨ।
ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਘਮੰਡੀ ਅਤੇ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਗਲਤ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਮਨ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾ (ਇੱਕ ਪਿਆਰੇ ਪਿਆਰੇ) ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਣ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਸੰਦ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ - ਬੁਰਾ ਬੁਰਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਚੰਗੇ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਾੜੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਕੋਲ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਆਦਮੀ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵੇਂ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੀਆਂ, ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

18-06-1981

ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮਦਦ ਲੈਣ ਲਈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ

ਹਮੇਸ਼ਾ ਠੰਡਾ, ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਰਹੋ। ਤਣਾਅ ਮੁਕਤ ਰਹੋ ਤਾਂ ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕਣ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣਾ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਹਾਨ ਹੈ।
ਜੋਤਸ਼ੀਆਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰੋ - ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣਾ ਸਿੱਖੋ। ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਸੁਹਿਰਦ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।
ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਰਮ, ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਸਮਝੋ, ਇਸਦਾ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਦਿਲੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਵਿਅਸਤ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਓ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਮਦਦ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਮਿਲੇਗਾ।
ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਦਿਲੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਚਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੋ, ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਇੱਕ ਦਲੇਰੀ ਵਾਲੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਰੋ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ, ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

19-06-1981

ਵਿਆਹ

ਇੱਥੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਟੁੱਟੇ ਵਿਆਹਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਕੁਰਕੇ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁਢਾਪੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਏ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਲੋਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਮਾਪੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਲ ਸਕਦੇ ਹਨ।
ਦੋ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣਾ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਨਾਗਰਿਕ ਬਣਨ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਬੁਢਾਪੇ ਵਿੱਚ, ਜੋੜਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਦੁਨਿਆ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਆਹ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹੁਣ ਕਹਿਣਗੇ, "ਵਿਆਹ ਰੱਬ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਆਹ ਕਿਉਂ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਕਿਉਂ ਪੈਦਾ ਕਰੀਏ? ਆਓ ਅਸੀਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਈਏ।" ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਾਡੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੋਚੋ। ਅਸੀਂ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਵਿਆਹਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰਹਿ ਸੱਕਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੂਜੇ ਸਾਥੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਲਈ ਉਸ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਰੇ।
ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਜੋਂ ਸਦਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਣ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਦਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਆਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਤੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

15-01-1984

ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਕਸਤ ਕਰੋ

ਧਰਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫ਼ੋਨ, ਰੇਡੀਓ ਜਾਂ ਟੀਵੀ ਰਾਹੀਂ ਸੁਨੇਹੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਮਾਗ, ਫ਼ੋਨ, ਰੇਡੀਓ ਜਾਂ ਟੀਵੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਚੰਗਾ ਸੰਤੁਲਨ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੋਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਉਹ ਸਾਡੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਿਕਸਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇੱਕੋ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਬੁਰਾਈ ਜਾਂ ਚੰਗੇ ਲਈ - ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਉੱਠਣਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।
ਕਈ ਵਾਰ, ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਦੱਸਣ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜੁਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ।
ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਸਨੇ ਪਾਪ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ

ਜ਼ਿਆਦਾ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਹਾ ਵੀ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦੇ। ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਜੋ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਬੁਰੇ ਲੋਕਾਂ ਕਾਰਨ ਚੰਗੇ, ਮਾਸੂਮ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦਿਲੋਂ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕੀਏ।
ਸਿਰਫ਼ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਗਲਤ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਚੰਗਿਆਈ ਚੰਗਿਆਈ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਚੰਗੇ ਬਣਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜ਼ਰੂਰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।

25-01-1984
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਛੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਇਕਾਗਰਤਾ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਲੰਬੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੰਦੀਆਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਸ਼ਰਧਾ, ਇਕਾਗਰਤਾ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕ ਨਾਵਲ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਂਗ ਹੈ।
ਹਰ ਰੋਜ਼ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰੋਗੇ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਚੁਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।
ਸਾਰੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਛੋਟੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੜਕ ਤੋਂ ਪੱਥਰ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋ, ਇਸਨੂੰ ਧੋਂਦੇ ਹੋ, ਇਸਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਪੱਥਰ ਦੁਆਰਾ ਸੋਖ ਲਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੀਆਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਉਸ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਚੰਗੀਆਂ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅਚੰਭੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਗੀਆਂ।

26-01-1984
ਹੰਕਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਿਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਮਰ ਰਹੋ। ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਫਸ ਜ਼ਾਵੇਗਾ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਇਨਸਾਨ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਵੱਸਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਹੰਕਾਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਿੱਗਣ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਹੰਕਾਰ ਨਾ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਹੰਕਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ, ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗ

ਜਾਓਗੇ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿਰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹਵਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭਰੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬੇਸਹਾਰਾ ਹੋਵੇਗੇ।
ਜੋ ਕੋਈ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬੇਸਹਾਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮੂਰਖ਼ ਹੈ। ਜੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਨਿਮਰ ਬਣੋ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਡਿੱਗੋਗੇ। ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ - ਇਸ ਲਈ ਬਸ ਉਡੀਕ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰੋ - ਤੁਹਾਡਾ ਤਣਾਅ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਰਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਸਗੋਂ, ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਆਰਾਮ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਹਾਨ ਹੈ।
ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੰਮ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦਿਖਾਓ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਦਿਲੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖੋ।

28-01-1984

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਦੇ

ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਬੀਜੋਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਵੱਢੋਗੇ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਿਆਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।
ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਪ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਗਲਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ, ਪਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਰੁਕਣ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਬੁਰਾਈ ਵਿਚ ਹੋਰ ਵੀ ਡੂੰਘੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ, "ਮੈਂ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹਾਂ।" ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰੂਹਾਂ 'ਤੇ ਤਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬੁਰਾਈ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਡੂੰਘੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ 'ਵਾਪਸੀ ਨਾ ਕਰਨ' ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਜਾਣਗੇ।

ਭਾਗ II

ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਭਵਨਾਗਰੀ ਦੇ ਬੰਬਈ ਘਰ ਦਾ ਡੈਸਕ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੀ ਸੀ।

ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣਾ

"ਘੱਟ ਗਿਆਨ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਚੀਜ਼ ਹੈ।"

"ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੂਹ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਸੱਚਾ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮੁਰਦਾ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਪਿਆਰ ਸਦੀਵੀ ਹੈ।"

ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਿੰਕ ਦੇ, ਅਤੇ ਸੁਹੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜੁੜਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਿੰਕ ਨੂੰ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੂਖਮ ਆਤਮਾ ਜਾਂ ਅਣਜਾਣ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਏਗੀ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ?

ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਤੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਅਨੰਤ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਟਾਪ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸੰਚਾਰ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਚਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਰਦੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੋ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਹਉਮੈ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ - ਜੋ ਬਚਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਜੋ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ਿੰਦਾ, ਵਧੇਰੇ ਜੀਵੰਤ, ਵਧੇਰੇ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ, ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਰੀਰਕ ਦਰਦ ਜਾਂ ਦਰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਸੂਖਮ ਸਰੀਰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹਾਂ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ। ਅਸੀਂ ਉਹ ਕੰਮ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਨੰਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਭੌਤਿਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸੱਚਾ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ "ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ" ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਨੌਜਵਾਨ ਵਧੇਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਿਮਾਗ਼ ਪੈਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਿਰੰਤਰ ਕੰਡੀਸ਼ਨਿੰਗ

ਕਾਰਨ ਸਥਿਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਆਤਮਿਕ ਸੱਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਵਧੇਰੇ ਗ੍ਰਹਿਣਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣਾ ਕੀ ਹੈ?

ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣਾ ਉਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਲਮ, ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਲਾਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਸ਼ੁਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸੰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਹ ਕਲਮ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹਿਲਾਏਗੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਫੜੋਗੇ, ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਬੋਅਦ ਦੇ ਵਾਕ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣ ਬਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸੂਖਮ ਆਤਮਾ ਜਾਂ ਅਣਜਾਣ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ, ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣ ਦੌਰਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆਤਮਕ ਸਬੰਧ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਿੰਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਸਿਰਫ਼ ਜੇਕਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਹੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਹੇਠ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੂਪ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆਤਮਕ ਸਬੰਧ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸੰਚਾਰ ਕਰੋਗੇ। ਇਹ ਕੜੀ ਉੱਚ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਨੀਵੀਂ-ਪੱਧਰੀ ਜਾਂ ਸੂਖਮ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਗੁੰਮਰਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇੱਥੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਅ

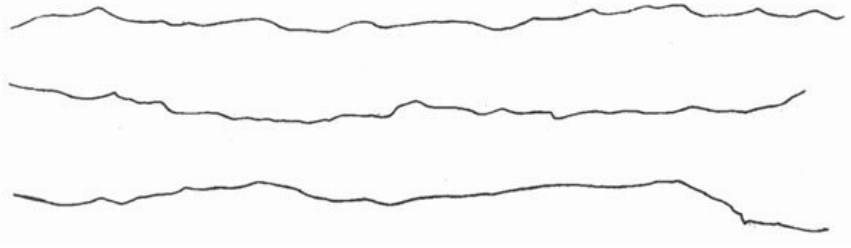

ਪੜਾਅ 1

ਪੜਾਅ 2

ਪੜਾਅ 3

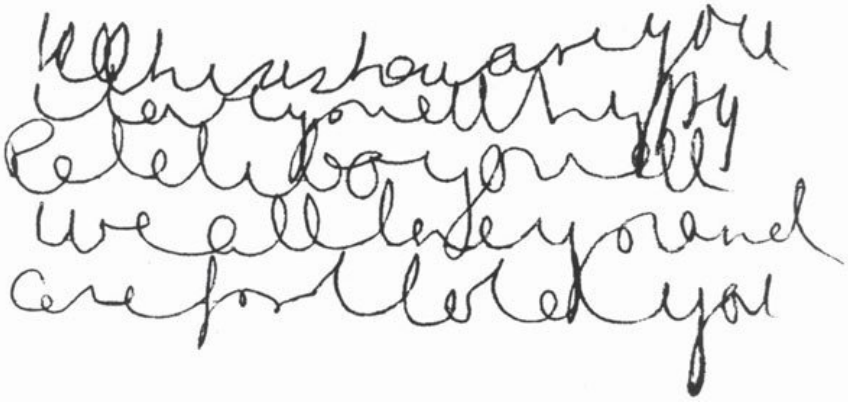

ਪੜਾਅ 4

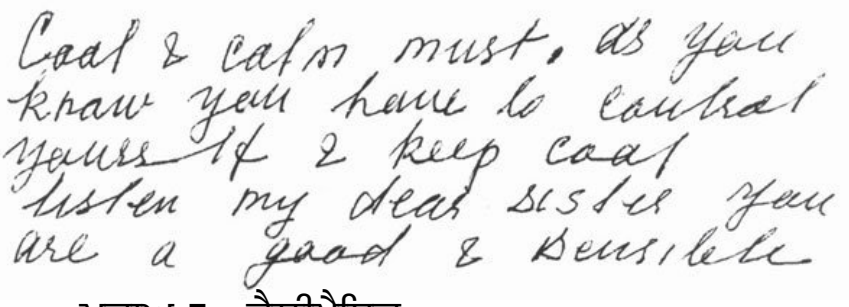

ਪੜਾਅ 5 - ਟੈਲੀਪੈਥਿਕ

ਖੁਰਸ਼ੀਦ ਭਵਨਾਗਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਟੈਲੀਪੈਥਿਕ ਸੰਚਾਰ। ਇੱਥੇ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਧਰਤੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਟੈਲੀਪੈਥੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

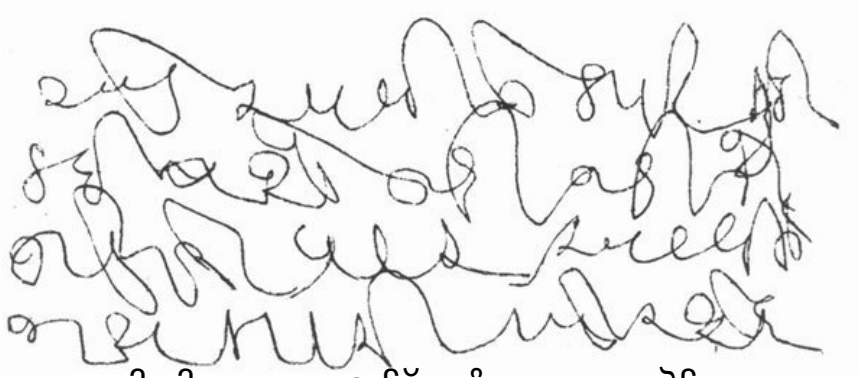

ਗੁਜਰਾਤੀ (ਖੋਰਸ਼ੇਦ ਭਵਨਾਗਰੀ ਦੀ ਮਾਤ ਭਾਸ਼ਾ) ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ।

ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣਾ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਉੱਚ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਹੀ ਰੂਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣਾ ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਫ਼ਾਇਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਛੜੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦਿਲਾਸਾ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਮੁਦਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ (ਇਸ ਲਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੀ) ਅਤੇ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸੁਨੇਹੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੋਗੇ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰਕ ਮਨ ਤੋਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਖੁਆਉਣ, ਸ਼ੋਹਰਤ, ਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ: ਇੱਕ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਬੌਧਿਕ ਮਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸੁਨੇਹੇ ਲਿਖਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ; ਦੋ, ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੂਖਮ ਆਤਮਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ।

ਕੀ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣਾ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਭਿਆਸ ਹੈ?

ਹਾਂ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮੁਦਦ ਕਰਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਸਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧੋਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣਾ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੀ ਤੁਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਅੰਤਮ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੁਦਮੇ ਜਾਂ ਸੋਗ ਕਾਰਨ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਹੁਣ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਅਤੇ ਰੱਖਿਅਕ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਜੋ ਮਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ? ਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ?

ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਰੂਹਾਂ ਥੈਂਤਭ੍ਰਾਸ਼ਾਲੀ ਮਾਧਿਅਮ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਸੁਨੇਹੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਇਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜੀਵਨ ਭਰ ਕਮਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਪਰਲੋਕ ਜਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਜੀਉਂਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਰ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਬੂਤ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਲੋਕ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਤਰਕ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਝ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਕੌੜੇ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਔਖੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ, ਪਰ ਕੌੜਾ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਰਦ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੋ। ਉਸ ਦਰਦ ਤੋਂ ਗ੍ਰਸਤ ਨਾ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਠਹਿਰਾਓ। ਸੰਚਾਰ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਵਿਚਕਾਰ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਆਤਮਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਦੇਸ਼ ਦੋਵੇਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਧਰਤੀ ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਨੀਵੇਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸੌਣ ਦੀ ਕਗਾਰ 'ਤੇ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅੰਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰਹਿਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਮਝੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ - ਇਹ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਗ੍ਰਹਿਣਸ਼ੀਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਅਕਸਰ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਸੰਭਾਵਨਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਪਰ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ, ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਮਨ ਰੱਖਣ ਦਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ।

ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣ ਦੇ ਕੀ ਫ਼ਾਇਦੇ ਹਨ?

1. ਚੰਗੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਰੂਹਾਂ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਸੇਵਾ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2. ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣਾ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।
3. ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ, ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਕਰਮ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਲੰਘਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।
4. ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸੱਚੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।
5. ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾ ਧਰਤੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਲਾਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।
6. ਇਹ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਵੀ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ।

ਆਤਮਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ

"ਧਰਤੀ ਸਾਡਾ ਸਕੂਲ ਹੈ; ਸਾਡਾ ਅਸਲ ਘਰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਹੈ।"
"ਸਿਰਫ਼ ਮਦਦ ਲਈ ਸੱਚੀਆਂ ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਹੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ 'ਮਨੁੱਖੀ' ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਹੋ। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਇਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਹਨ:

1. ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ।
2. ਸੂਖਮ ਸਰੀਰ।
3. ਆਤਮਾ ਸਰੀਰ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਸੂਖਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤਰੱਕੀ ਹੈ। ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਰੀਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸੂਖਮ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸੂਖਮ ਜੀਵ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਸੂਖਮ ਜੀਵ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਸੂਖਮ ਸਰੀਰ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹੈ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਹਲਕਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੂਖਮ ਜੀਵ ਤੋਂ, ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਣਗੇ। ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਅਤੇ ਸੂਖਮ ਸਰੀਰ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਹਲਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਖੰਭ ਵਾਂਗ ਹਲਕਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਆਤਮਾ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਵਿਕਸਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਜਿੰਨੀ ਉੱਨਤ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਦਾ ਰੂਪ ਓਨਾ ਹੀ ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਜਵਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕੀ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਨਰਕ ਮੌਜੂਦ ਹਨ?

ਸਾਡੇ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ 'ਸਵਰਗ' ਅਤੇ 'ਨਰਕ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝੋ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਪਣੀ

ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਲਈ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਿਕ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਥਾਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੱਤ ਖੰਡਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਸੱਤ ਖੰਡ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਨਰਕ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹਨ - ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਕੁਝ ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਸੱਚਾਈ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੱਤ ਖੰਡ ਹਨ, ਸੱਤ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਸੱਤਵੇਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਟੀਚੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹਰੇਕ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਧਰਤੀ ਤਿੰਨ-ਅਯਾਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਹੈ।

ਰੱਬ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਚੰਗੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਿਉਂ ਰਹਿਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?

ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਨਾਲ ਲੜਨ, ਜੋ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਮੌਜੂਦ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਖ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ? ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਹਾਂ ਦਿਆਲਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਜਾਂ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਦੇਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕੀ ਇਹਨਾਂ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਹੈ?

ਬੇਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇਕਰ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇ। ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਮਦਦ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਮਦਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਨੀਵੀਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਸੱਚੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਤਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਕਾਲ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਦੀਵੀ ਸਜ਼ਾ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਧਣ, ਚੰਗਿਆਈ ਚੁਣਨ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਠਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਕਿਉਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਜੇਕਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਲਈ ਵੀ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕੋਗੇ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਹਰ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਲਈ ਵੀ ਜੀਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੋਗੇ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਚੇਤੰਨ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਸੱਚ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਡਾ ਅਸਲੀ ਘਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਮਰਨ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦੇ?

ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰੀਰ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਗਿਆਨ, ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨਹੀਂ ਮਰਦੇ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਲ ਹੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਣ, ਜਾਂ ਰੂਹ ਦੇ ਗੁਣ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੀ

ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਜ਼ਿੱਦੀ ਹੋ ਜਾਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਠਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਵਧੇਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਘਰ ਵਜੋਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਛਾਣੋਗੇ।

ਆਤਮਾ ਦੇ ਗੁਣ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ?

ਰੂਹ ਦੇ ਗੁਣ ਉਹ ਗੁਣ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਈ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਦੋਵੇਂ ਗੁਣ ਹੋਣਗੇ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਸੁਆਰਥ, ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਹੋ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪਹਿਲੂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਸਵੈ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਮਾਣਮੱਤਾ, ਜ਼ਿੱਦੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜੋ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਗੁਣ ਹਨ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੰਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਕਮੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਧਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਉੱਚ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਦਾ ਜੋ ਅੰਸ਼ ਬਚਿਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਵਹਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਿੱਖਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੁਰ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਉਂ ਜਾਵੇਗਾ?

ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਚੰਗੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਸ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਨੀਵੀਂ ਆਤਮਾ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਭੂਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸੂਖਮ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ, "ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਮਝੋ ਕਿ ਇਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਉੱਠ ਸਕਦੀਆਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਉਹ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨੇ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਮ ਉਹ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਰਦੇ ਹਾਂ, ਕੀ ਸਾਡੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਸਾਨੂੰ ਲੈਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ?

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਛੜੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਯੁਕਤ ਮਿਤੀ (ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ) ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਛੱਡਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਤ

ਅਚਾਨਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਡਾ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਹਾਦਸਾ ਸੀ - ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਤਾਂ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਗੇ।
ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਸਕਿੰਟਾਂ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਹੋਵੋਗੇ, ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਮਰ ਚੁਕੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਆਉਣਗੀਆਂ ਜਿਸਦੇ ਤੁਸੀਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ।

ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਰਾਮ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ?

ਜੇਕਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਲਾਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਰਨਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮੰਮੀ-ਡੈਡੀ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਬਚਣਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਲਾਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਸਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਚਿੰਤਤ ਰੂਹਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ, ਪਛਾਣਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਲ ਆਫ਼ ਰੈਸਟ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਠੀਕ ਅਤੇ ਰੀਚਾਰਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰੂਹਾਂ ਹਾਲ ਆਫ਼ ਰੈਸਟ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਖੇਤਰ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹਾਲ ਆਫ਼ ਰੈਸਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਹਾਲ ਆਫ਼ ਰੈਸਟ 1 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਰੀਅਲਮ 4 ਸਟੇਜ 4 ਤੱਕ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਰੂਹਾਂ ਜੋ ਰੀਅਲਮ 4 ਸਟੇਜ 5 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਲ ਆਫ਼ ਰੈਸਟ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਹਾਲ ਆਫ਼ ਰੈਸਟ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ।

ਜਦੋਂ ਰੂਹਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਰੂਹਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰੂਹਾਂ ਜੋ ਹੁਣੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਰੂਹਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ; ਹਾਲ ਆਫ਼ ਲਰਨਿੰਗ। ਹਾਲ ਆਫ਼ ਲਰਨਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ, ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਹਰ ਪਹਿਲੂ ਬਾਰੇ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ

ਹੈ। ਹਾਲ ਆਫ਼ ਲਰਨਿੰਗ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖੇਤਰ 4 ਪੜ੍ਹਾਅ 4 ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਾਮ ਦਾ ਹਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਹਾਲ ਆਫ਼ ਲਰਨਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਵਿਕਸਤ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਫੈਲਾ ਕੇ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਂ ਨੂੰ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਬ੍ਰਿਖਸ਼ਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਵੇਂ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੁਨਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ, ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਹਲ ਕਰੰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬ੍ਰਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਲਓ। ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬੇਅੰਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਸਾਂਝੇ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਗ੍ਰਹਿਆਂ ਅਤੇ ਸੰਪਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲ ਆਫ਼ ਲਰਨਿੰਗ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਰੂਹਾਂ ਹਾਲ ਆਫ਼ ਲਰਨਿੰਗ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਕਿੰਨੇ ਹਨ। ਹਾਲ ਆਫ਼ ਲੋਰਨਿੰਗ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਇੱਕ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਾਂਗ ਹੈ।

ਕੀ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਦੂਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ?

ਹਾਂ, ਦੂਤ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹਨ ਜੋ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ, ਮਦਦ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਅਦਿੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਖੇਤਰ 5 ਪੜ੍ਹਾਅ 7 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੀਆਂ ਚੜ੍ਹੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹਨ। ਖੇਤਰ 7 ਪੜ੍ਹਾਅ 5 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੇ ਦੂਤ ਉਸਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਆਗਿਆ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੂਤਾਂ ਕੋਲ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਖੇਤਰ 5 ਅਤੇ 6 ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ। ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ। ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਖੰਭ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਪਰ ਉਹ ਚੋਲੇ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਡਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੋਲੇ ਖੰਭਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਈ ਵਾਰ ਦੂਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੰਭ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਖੰਭਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ ਕਿ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਰੂਹਾਂ ਨੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਚੋਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੋਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੇ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਸੋਖਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਚੇ ਖੇਤਰਾਂ 'ਤੇ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਚੋਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਚੋਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਸੋਖਣ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਉੱਚਾ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾ ਹੀ ਵਧੀਆ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੋਲਾ ਜਿੰਨਾ ਚਮਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਚੋਲੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਸੋਖ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਟੋਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਦੋਂ ਚੰਗੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਰੂਹਾਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੋਲਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਚੋਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੇ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਸੋਖਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਨੀਵਾਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਚੋਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਸ਼ਕਤੀ ਓਨੀ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕਰਕੇ, ਚੋਲੇ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਚੋਲਿਆਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੰਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

ਕੀ ਦੂਤ ਆਤਮਾ ਗਾਈਡਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ?

ਹਾਂ, ਦੋਵੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹਰੇਕ ਆਤਮਾ ਦਾ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਤਮਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਮੌਤ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉੱਚ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਕੌਣ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਤੁਹਾਡੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਬੰਦ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਲਾਜ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਭੇਜਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਮੁੱਖ ਕੜੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸੂਖਮ ਮਨ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ 'ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ' ਕਰਕੇ ਵਾਧੂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਾਗਣ ਦੀ ਕਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਆਤਮਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਦੋਹਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਤੁਹਾਡਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਹੈ; ਦੂਜਾ ਤੁਹਾਡਾ ਆਤਮਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੈ।

ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਆਤਮਾ ਗਾਈਡ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਗਰਾਨੀ, ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਕਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਏ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਦਦ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਆਤਮਾ ਗਾਈਡ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਗਵਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ। ਇਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕੰਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਵੀ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਆਤਮਾ ਗਾਈਡ ਹੋਰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਲਵੇਗਾ। ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇਕੱਲੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਲਾਹ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਗਾਈਡ ਤੋਂ ਮਦਦ ਮੰਗ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਵੇਂ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਉਹ ਤਾਕਤ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਵੇਗੀ।

ਕੀ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਜੁੜਵਾਂ ਜੋੜਾ ਆਤਮਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਹਾਂ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ।

ਜੁੜਵਾਂ ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਰੂਹ ਦੇ ਸਾਥੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈ?

ਇਸ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ (ਤ੍ਰੀਜਾ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ) ਵਿੱਚ ਹਰ ਆਤਮਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅੜਿੰਮਾ ਖੇਤਰ 4 ਪੜਾਅ 5 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: ਇੱਕ ਨਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਦਾ ਆਤਮਾ। ਇਸ ਮੂਲ ਨਰ ਅਤੇ ਮਾਦਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰ 7 ਪੜਾਅ 9 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲ ਕੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪੂਰੀ ਆਤਮਾ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਜੁੜਵਾਂ ਰੂਹਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਈ ਜੀਵਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਰੂਹਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਿਖਲਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਦੇ ਮਰਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਤੇ ਕਦੇ ਮਾਦਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਦੋ ਰੂਹਾਂ ਇੱਕਜੁੱਟ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਖੇਤਰ 7 ਪੜਾਅ 9 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਬਣ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਖੇਤਰ 7 ਪੜਾਅ 9 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਭੇਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੂਲ ਨਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਮਾਦਾ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਅਗਲੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਹਾਡੀ ਜੁੜਵਾਂ ਆਤਮਾ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰੂਹ ਸਾਥੀ ਵਜੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ "ਸੋਲ ਮੇਟ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਹੋ ਜਿਸਦੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਜੁੜਵਾਂ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ; ਉਹ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਆਤਮਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕਈ ਸੰਬੰਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਰੂਹਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ, ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਪਰ ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਣ। ਇਹਨਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮੂਹ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਮੂਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਪੇ, ਬੱਚੇ, ਗੁਆਂਢੀ, ਜ਼ਾਂ ਦੋਸਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜੁੜਵਾਂ ਆਤਮਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰੂਹ ਸਾਥੀ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜੁੜਵਾਂ ਰੂਹ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਾਸ ਬੰਧਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦੋਵੇਂ ਰੂਹਾਂ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਪਰ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਦੋਸਤੀ ਵਿਕਸਤ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਭੌਤਿਕਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ - ਇਹ ਦੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਬਾਰੇ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਰੂਹਾਂ ਘੱਟ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਰਿਸ਼ਤਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜੁੜਵਾਂ ਰੂਹਾਂ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਜੁੜਵਾਂ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਹੈ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਤ ਰਾਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਜੁੜਵਾਂ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੁੜਵਾਂ ਆਤਮਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਹਰੇਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹਿ-ਹੋਂਦ ਸਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ। ਸੰਯੁਕਤ, ਜੁੜਵਾਂ

ਰੂਹਾਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲੜਖੜਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਸੇ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਖੇਤਰ 7 ਪੜਾਅ 9 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੁੜਵਾਂ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਅਭੇਦ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਗਲੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ (ਚੌਥੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ) ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਖੇਤਰ 7 ਪੜਾਅ 9 'ਤੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਜੁੜਵਾਂ ਆਤਮਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੀਵੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੁੜਵਾਂ ਆਤਮਾ ਦੇ ਖੇਤਰ 7 ਪੜਾਅ 9 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਜੀਵਨ ਲੱਗ ਜਾਣ। ਇਹ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੈ। ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪੱਧਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਸੂਝ-ਬੂਝ ਅਤੇ ਨਿਰਸੁਆਰਥਤਾ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸਪੀ ਅਤੇ ਰਾਤੂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਜਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਤਮਿਕ ਨਾਮ ਹਨ?

ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰੇਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨਾਮ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੁੜਵਾਂ ਰੂਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ - ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਮ ਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਤੁਹਾਡੇ ਆਕਾਸ਼ੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਆਤਮਾ ਨਾਮ ਹੇਠ ਦਰਜ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਨਾਮ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕੋਗੇ; ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਾਣੋਗੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਓਗੇ।

ਆਕਾਸ਼ੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀ ਹਨ?

ਆਕਾਸ਼ੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦਾਂ ਦਾ ਹਾਲ ਜਾਂ ਜਰਨਲਜ਼ ਦਾ ਹਾਲ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਖੇਤਰ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜਰਨਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਕੰਮ, ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਮਾੜਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਡਿੱਗਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚ ਜਾਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਕਾਸ਼ੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰੂਹਾਂ ਡੂੰਘੀ, ਸੁਪਨੇ ਰਹਿਤ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਆਕਾਸ਼ੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸੁਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਆਤਮਾ ਗਾਈਡ ਆਕਾਸ਼ੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਅਪਡੇਟ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੀ, ਸਿਵਾਏ ਦੁਰਲੱਭ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉੱਚ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਅਗਲੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ?

ਸ਼ੁਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਾਈਏ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਸਾਨੂੰ ਭੁੱਖ, ਪਿਆਸ ਜਾਂ ਥਕਾਵਟ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਪੋਸ਼ਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਲਈ, ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੋਸ਼ਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਸਾਰੇ ਸੁੰਦਰ ਫਲ ਵੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਆਦ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਭੋਜਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਪਰ ਫਲਾਂ ਦਾ ਰਸਦਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿਹਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗੁਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਰੀਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਡੁਬਕੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਤਾਜ਼ਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਣੀ ਸਾਡੀਆਂ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁੱਕੇ ਅਤੇ ਊਰਜਾਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।
ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉੱਚ-ਚੁੰਗੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ:

1. ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਸਾਂਝਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ।
2. ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣ ਵਰਗੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰੂਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰੋ।
3. ਆਤਮਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੋ।
4. ਉਹਨਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੋ ਜੋ ਹੁਣੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮਿਲ ਸਕੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਾਂ ਭਟਕ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹਨ।
5. ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੰਦੇਸ਼ 'ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ' ਕਰੋ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬ ਭੇਜ ਕੇ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।
6. ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਮਦਦ ਲਈ ਸੱਚੀਆਂ ਪੁਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿਓ। ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਰੂਹਾਂ ਜੋ ਹੁਣੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਖਲਾਈ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ।
7. ਹਾਲ ਆਫ਼ ਰੈਸਟ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ਼ ਕਰੋ।
8. ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ।
9. ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਲੱਭੋ।
10. ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਈ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ, ਚਿੰਤਾ, ਇਕਾਗਰਤਾ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
11. ਨੀਵੇਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ।
12. ਲਰਨਿੰਗ ਹਾਲ ਤੋਂ ਹੋਰ ਬੁੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨਾਲ, ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।
13. ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੋ ਜੋ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

14. ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰੋ ਜੋ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਭੁੱਲ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਛੋਟੇ ਚਮਤਕਾਰ ਗੁਆਚੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।
15. ਮਰ ਰਹੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਓ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚ ਰਾਹੀਂ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਬਣਾਓ।
16. ਆਤਮਿਕ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੋ।
17. ਇਲਾਜ ਦੇ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਸਿੱਖੋ ਅਤੇ ਖੋਜੋ।
18. ਕਲਾ, ਨਾਚ, ਓਪੇਰਾ, ਸੰਗੀਤ, ਗੀਤ, ਖੇਡਾਂ, ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ, ਵਿਗਿਆਨ ਆਦਿ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਓ।
19. ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ।
20. ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਬਾਗ਼ਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ।
21. ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗ੍ਰਹਿਆਂ ਦੇ ਅਸਲ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ।

ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਚੁਣਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਾਡਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ: ਸੇਵਾ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਜੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਜੋ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਵਜੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸੱਚੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪੂਰਤੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੋਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੋਈ ਈਰਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੋਈ ਆਲੋਚਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਚਾ ਜਾਂ ਨੀਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਟੀਮ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਕਿਉਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਉੱਠ ਸਕਦੇ?

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਉਹੀ ਆਤਮਾ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਸੈਂਕੜੇ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਾਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਨਰ ਜਾਂ ਮਾਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਚੁਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਅਵਤਾਰ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਦਾ ਇਹੀ ਅਰਥ ਹੈ - ਉਹੀ ਆਤਮਾ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਏ ਹੋ; ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਵਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ 5, 6 ਅਤੇ 7 ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਹੌਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਧਰਤੀ ਦੇ ਉਲਟ, ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬੁਰਾਈ ਵੱਧਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਵੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਬਹੁਤ ਔਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਰਤਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਪਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਜੋ ਜੋਖਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਤਰੱਕੀ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗੇਗਾ। ਇਹ ਹਰੇਕ ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ

ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਥਿਰਤਾ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਉਣਾ, ਜੋਖਮ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਦਾ ਚੱਕਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਧਰਤੀ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਖੇਤਰ 7 ਪੜਾਅ 9 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਭਾਵ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਧਰਤੀ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ - ਯਾਨੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਵਾਂਗ ਸੋਚਣਾ ਅਤੇ ਜੀਣਾ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ, ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਗਲੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੋਗੇ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।

ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈਣ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1. ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਉੱਚ-ਚੰਗੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
2. ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਅਕਸਰ ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ, ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਭਾਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਮ ਹਨ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਚੁਕਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਚੁਕਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਵੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਣਾ ਚਾਹੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਿਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।
3. ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਂ ਚੁਣਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਜੋ ਚੰਗੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹੋਵੇ। ਕਈ ਵਾਰ, ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਮਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਉਸ ਆਤਮਾ ਲਈ ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੀੜਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਜੋਖਮ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪਿਤਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।
4. ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਟੈਸਟ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਚਾ ਸੌਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਹੰਕਾਰ ਲਈ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਬਕ ਮਿਲਣਗੇ ਜੋ ਲਗਾਤਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਤੋੜਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਸਿਖਾਉਣਗੇ।
5. ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਕ-ਇਨ ਚੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤੀ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸੰਭਾਲਣ ਨਾਲੋਂ ਔਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਵਾਕ-ਇਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸਥਿਤੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯਾਨੀ,

ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਗਿਆ, ਸਿਖਲਾਈ ਜਾਂ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੁਚੇਤ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਦਦ ਲਈ ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੈ।

6. ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਮਿਤੀ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1 ਤੋਂ 7 ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਦੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1 ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਕੋਲ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ 1 ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਪੂਰੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬੋਝ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ। 1 ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਰੂਹਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਚੁਣਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1 ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਮਝ ਸਕਣ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਝ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਉਂ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਯਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਖ਼ਤ ਅਵਤਾਰ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟਾਏ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ; ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਹਨ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਂਕੜੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉੱਚ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸਿਆਣੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਗੇ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਰਸਤਾ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਰਸਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਉੱਚ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਿਆਣੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਲਾਹ ਦੇਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜਨਮ ਨਾ ਲੈਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਾਂ ਚੁਣੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਉਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਮਾਂ ਗੁਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਭਟਕ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਜਨਮ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਧਰਤੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ?

ਮਾਂ ਦੇ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਜੇਕਰ ਬੱਚਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਉਸਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਤਮਾ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਮਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਂ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸਦਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਤਮਾ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਬਹੁਤ ਗ੍ਰਹਿਣਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬੱਚਾ ਅਜੇ ਵੀ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦਿਓ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੁਖ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਉਸ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਸੋਖ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ, ਬਹੁਤ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਗ਼ਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਬੱਚਾ, ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਜੋ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੀਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਮ੍ਰਿਤ ਜਨਮ ਲਵੇਗਾ। ਬੱਚਾ ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਯਾਦਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣ ਦਿੰਦਾ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ?

ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਆਪਣੀ ਡੂੰਘੀ, ਸੁਪਨੇ ਰਹਿਤ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਜੋ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਉੱਠਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਰਾਹੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਉੱਠਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਤਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਰਨ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚਕਾਰ ਤੁਹਾਡਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਸਬੰਧ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਜਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਨੀਂਦ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਡੂੰਘਾ ਅਤੇ ਸੁਪਨੇ ਰਹਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਿਆਰ ਆਪਸੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ-ਪਾਸੜ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਪਿਆਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਵਿਛੜੇ ਹੋਏ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਉਹ ਉਹ ਲੋਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਰੱਸੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਕਿਰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਰੱਸੀ ਸਿਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਤਮਾ ਸਿਰ ਦੇ ਨਰਮ ਹਿੱਸੇ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਸਕੇ (ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਰ 'ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਨਰਮ ਥਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਰੱਸੀ ਜੁੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ)। ਤੁਹਾਡੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਜਾਗਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਧੜਕਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਡਿੱਗ ਰਹੇ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਉਤਰੇ ਹੋ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਰੱਸੀ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਦੂਤ ਉਸ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਮਕਦਾਰ, ਚਿੱਟੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆਤਮਕ ਆਭਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਇਸ ਤੱਕ ਨਾ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਸੂਖਮ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹੋ (ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ), ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਰੱਸੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ

ਆਤਮਾਵਾਂ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਕੱਟ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੂਖਮ ਯਾਤਰਾ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਗੰਭੀਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੋਖਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਰੱਸੀ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਕੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦਿਨ ਚੁਣਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ ਲਓਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵੀ ਚੁਣਦੇ ਹੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਨਿਯਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਜੋਂ ਸੋਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਨਿਯਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲੰਘ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਨਿਯਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਧਰਤੀ ਛੱਡਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੀਜੀ ਨਿਯਤ ਤਾਰੀਖ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅੰਤਿਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਤਿਮ ਨਿਯਤ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ "ਉਧਾਰ ਲਏ ਸਮੇਂ" ਲਈ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੁਚੇਤ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਇੱਕ ਦੋਸਤ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਜਾਂ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨਾਲ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉੱਚ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ।

ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਡੈਡੀ ਦਾ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, "ਇਹ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।" ਖੈਰ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੀਜੀ ਡਿਊ ਡੇਟ ਸੀ। ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਮੰਮੀ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ, ਗੋਲਾ ਅਤੇ ਮਨੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਵਧੀਆ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਘਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਰੇਟਿੰਗ ਟੇਬਲ 'ਤੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਫ਼ੋਨ ਆਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਗੋਲਾ ਅਚਾਨਕ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਗੋਲਾ ਕੋਲ ਜੀਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਡੈਡੀ ਕੋਲ ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਜੀਣ ਲਈ ਸੀ। ਗੋਲਾ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਿਸ਼ਨ ਸੀ - ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ - ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ, ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਹੋਰ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਗੁਲਾ ਦੇ ਬਾਕੀ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੀਬ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ।

ਆਜ਼ਾਦ ਉਧਾਰ ਲਏ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੀਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੱਚੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ, ਆਪਣੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਭਰ ਉਧਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਿਸ਼ਨ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਜੀਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਚੁੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਰਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮੁਰਦਾ ਬੱਚੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਆਤਮਿਕ ਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਪਰਿਪੱਕ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਬਾਲਗ ਜੋ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਰਾਤੂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਮਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਣ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਨ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੱਡੇ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਕੁਦਰਤੀ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਮਰਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਨਵਰ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਖੇਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ: ਨੀਵਾਂ, ਦਰਮਿਆਨਾ ਅਤੇ ਉੱਚਾ। ਕੁਝ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਹੁੰਦੇ, ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੋਵੇਂ ਚੰਗੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਬੰਧ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ੁੱਧ ਪਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ?

ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਉਦਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਉਦਾਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਲਈ ਰੋ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹਾਂ। ਨਾਲ ਹੀ, ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ?

ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਰੂਹਾਂ ਹੀ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ

"ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਇੱਕ ਜੋਖਮ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਦੋਹਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ: ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ।"
"ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਾ ਦਬਾਓ। ਕਦੇ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਡਰੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਗਲ ਜਾਂ ਅਜੀਬ ਕਹਿਣ। ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ।"
"ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣੋ - ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ।"
"ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੋਂ ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੋਂ। ਇਸ ਲਈ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਨਾ ਬਦਲੋ, ਸੁਰੋਂ ਬਦਲਾਅ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦੁਨੀਆ ਹੈ।"

ਕੀ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ?

ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਬਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਸਮਝੋ। ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਉੱਚ ਮਨ, ਉੱਚ ਸਵੈ, ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਭਾਵਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ 'ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।
ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਹੋ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡਾ ਸਦੀਵੀ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਮਰ ਹੈ। ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਚਾ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਨ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸਦੀਵੀਤਾ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀ ਹੈ?

ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਡੀ ਰੂਹੀ ਰੱਖੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਰਾਡਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਜੋ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਤਾਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਕੇ ਉਸਦੀ ਰੱਖੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਕੀ ਹੈ ਉਸ ਵੱਲ ਸੇਧ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸਾਡੇ ਚੇਤਨ ਮਨ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੈ?

ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਅਤੇ ਚੇਤੰਨ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਦਿਮਾਗ਼ ਬਹੁਤ ਵਿਕਸਤ ਬੌਧਿਕ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਘੱਟ ਵਿਕਸਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੁਨਿਆਵੀ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਨੂੰ ਤਿੱਖਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿਰਫ਼ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਸ਼ੁਧ ਕਿਰਿਆ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਓਨੀ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਿਲੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਗੁਲਾਮ ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦਿਓ। ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਜੇਕਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੋਕ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਚੱਲਦੇ ਹਨ?

ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਹੈ - ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਰਸਤੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤਰਕਪੂਰਨ ਹੋਵੇ - ਪਰ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਪ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਮਨ ਚੰਗੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਭੌਤਿਕ ਅਤੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਜੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਔਸਤ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (1% ਤੋਂ 2%)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਇੰਨਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਸਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 100% ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਦੋ ਮਨ ਲਗਾਤਾਰ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

ਤੁਸੀਂ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਅਤੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਵਿਚਕਾਰ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਧਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਯਤਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਜਿੱਤਦਾ ਹੈ। ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪਤਨ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਹੈ। ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਉਦੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਸਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ।

ਜੇਕਰ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਹਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੁਮੇਲ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ। ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਵੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਚੁਣੋ। ਇਹ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸੁਸਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਗਲਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਰ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਕ, ਤੁਰਕਸ਼ੀਲ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਸਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਇਸਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੌਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ 'ਤੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਜ਼ਮੀਰ ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸੌਖਾ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਬਾਰੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖਾਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਸ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਬਕ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਾ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਾਲੋਂ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।
ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ; ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸੁਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਦੋਸ਼ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਮੂਰਖ ਵੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਰਾਡਾਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਭਾਵਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਏਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕੀਤਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਥੋਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਦੋਸ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਸਿਹਤਮੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੋਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਚਾਲ ਹੈ, ਜੋ ਗਲਤ ਸੋਚ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਕਾਰਨ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੋਸ਼ ਭਾਵਨਾ ਬਾਰੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਦੱਸਣਗੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੱਚਾ ਗਿਆਨ ਹੈ।

ਕੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਵਿਕਸਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਸਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਓਨਾ ਹੀ ਸਿਹਤਮੰਦ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਬਸ਼ਰਤੇ ਬੱਚਾ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇ) ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚਾ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗਲਤ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੁੱਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਨੀਂਦ ਡੂੰਘੀ ਅਤੇ ਸੁਪਨਮਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਿਸ ਪਲ ਤੁਸੀਂ ਜਾਗਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਨੀਂਦ ਦੌਰਾਨ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਦਰਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਇੱਕ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ: ਕਈ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਅਚਾਨਕ ਝਟਕੇ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਧੜਕਣ ਨਾਲ ਜਾਗਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਉਹ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜੋ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਦੋਂ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ?

ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਤਿੰਨੋਂ ਨਿਯਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਆਪਣੀ ਨਿਯਤ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੁਰਘਟਨਾ, ਕਤਲ ਆਦਿ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 7 ਜਾਂ 6 ਦੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ, ਇਸ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ 7 ਵੇਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ 5 ਵੇਂ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗ ਸਕਣਗੀਆਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ 6 ਵੇਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ 4 ਵੇਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਦਾ ਹੈ।

ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 5ਵੇਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਅੰਜਾਮ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਬਸ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ 1ਵੇਂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਜੋਖਮ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਜੋਖਮ ਹੈ ਜੋ ਰੂਹਾਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ।
ਜੇਕਰ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁਣਗੇ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿੰਨਾ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗੋਗੇ, ਓਨਾ ਹੀ ਘੱਟ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੋਗੇ। ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰਾਂ ਨਾਲ ਚਿਪਕੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਉਤਰਨਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਡਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸੂਖਮ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚੁਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਮਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਵਿਅਕਤੀ ਅਜੇ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਕੀ ਸਿਰਫ਼ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ?

ਨਹੀਂ। ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਸੂਖਮ ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤਬਦੀਲੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ:
ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵ → ਸੂਖਮ ਜੀਵ → ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ

ਕੀ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ?

ਨਹੀਂ, ਉੱਚੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ। ਉਹ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਆਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਪਿਆਰੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਛੱਡ ਕੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹੋਣ ਜੇ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ (ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੌਤ ਅਚਾਨਕ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਜਾਂ ਕਤਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ)। ਇਹ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਫਿਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ। ਸੁਣਨਾ ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇਕਰ ਆਤਮਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਜੇਕਰ ਆਤਮਾ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਸੂਖਮ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੂਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੂਖਮ ਆਤਮਾਵਾਂ ਗੁਆਚੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਬਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸੂਖਮ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੂਖਮ ਆਤਮਾਵਾਂ

ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੀਆਂ; ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਬੁਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਮਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਹੇਠਲੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਆਤਮਿਕ ਰੂਹਾਂ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਕੀ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ?

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮਰਨ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮੂਹ ਰੂਹਾਂ, ਜ਼ੇਕੂਰ ਉਹ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ ਦੀਆ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰੂਹਾਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੀਵੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਨੀਵੀਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉੱਚ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਚ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਖੇਤਰ 4 ਪੜਾਅ 5 ਅਤੇ ਖੇਤਰ 5 ਪੜਾਅ 5 ਵਿੱਚੋਂ - ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਰਾ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਹਾਂ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ। ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾ ਕੇ ਉਹ ਤਬਦੀਲੀ ਵੱਲ ਕੁਝ ਝੁਕਾਅ ਦਿਖਾ ਰਹੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਦਮ 'ਤੇ ਸ਼ਿਖ਼ਲਾਈ ਅੱਤੇ ਪਰਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਕੀ ਉਹੀ ਕੁਦਰਤੀ ਤਰੱਕੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਸੂਖਮ ਜੀਵ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ?

ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੂਖਮ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘਦਾ। ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸਿਰਫ਼ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਘੇਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਤਬਦੀਲੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਰੂਹਾਂ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਿਉਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ?

1. ਉਹ ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ।
2. ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਕੇ *ਸਰੀਰਕ* ਸਪੇਸ, ਉਹ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ..
3. ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੀਵੇਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਝੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਉਹ ਇਹ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਡਿੱਗਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਮ ਬਣਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਤੋੜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਸੂਖਮ ਤੋਂ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਤੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

4. ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁਣਗੇ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁਣਗੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਸੂਖਮ ਆਤਮਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਮ ਬਣਾਏਗੀ।
5. ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਸ਼ੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਸ਼ੇ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਸ਼ੇੜੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਉਸ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਨੂੰ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?

ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਡਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ, ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਮਨ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੌਤਿਕ ਮਨ, ਸੁਭਾਅ ਦੁਆਰਾ, ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਭਰਮ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਅਤੇ ਸਬਕ ਸਿੱਖਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹਥਿਆਰ: ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੰਕਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੀਤਾ ਉਹ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਰਕਪੂਰਨ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੋਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਠੇਗੀ ਅਤੇ ਬੋਲੇਗੀ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਵਾਉਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਹਨ। ਇਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਹੋ।

ਸਾਡਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤਰਕ ਬੁਰਾ ਹੈ, ਪਰ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸੱਚ ਇੱਕੋ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਲੋਕ ਸੱਚ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਲਈ ਤਰਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਰਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਤਾਵੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਏਗਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਪਰਤਾਵੇ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਏਗਾ ਕਿ ਪਰਤਾਵੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਥਿਆਰ ਜੋ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਕੋਲ ਹੈ ਉਹ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਬੀਜ ਬੀਜੇਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਬੀਜ ਨੂੰ ਪਾਲਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੱਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਕੀ ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ? ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਸੁਣੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਚੰਗੇ ਸਵੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਵੈ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਸਬੰਧ। ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਦਤ-ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਨਾਲ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਹੈ। ਇਹ ਕਹੇਗਾ, "ਮੈਨੂੰ ਮਾਣ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਬਦਲੋ?" ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੈੱਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ - ਇਹ

ਵਧਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਆਕਾਸ਼ੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਅਪਡੇਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗ਼ਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਤੁਹਾਡੇ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਤੋਂ ਬਲੌਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਜੀਏ ਗਏ ਹਰੇਕ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੁਹਾਡੇ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ:

1. ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਯਾਦਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਗੀਆਂ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਸਲੇਟ ਮਿਲੇ।
2. ਤੁਹਾਡਾ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਸੀਮਤ ਹੈ; ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।
3. ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਖੇਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ), ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਲਈ ਵੀ ਜੀਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਂਘ ਇੰਨੀ ਤੀਬਰ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਦੁਖੀ ਹੋਵੋਗੇ।
4. ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੁੰਦੇ ਕਿ ਕਰਮ, ਪਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੰਘਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੁਣ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤਜਰਬਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ, ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਉੱਠਣ ਲਈ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹੀ ਗਲਤੀਆਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦੁਹਰਾਓਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਅਸਲ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤਕਨੀਕੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਰੋਬੋਟਿਕ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨ ਵਾਂਗ ਜੀਓਗੇ।

ਕੁਝ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਕਸਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ, ਇਹਨਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ।

ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਆਓ ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਲਈਏ। ਉਸਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਕਾਰਨ, ਉਸਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸੌਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ

ਸਰੀਰਕ ਝਟਕੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਕਾਰ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਉਸ ਹਾਦਸੇ ਨੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਈ ਜਿੱਥੇ, ਜਦੋਂ ਮੌਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝ ਆਇਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ। ਉਸਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਦਨਾਕ ਝਟਕਾ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਸਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਝਟਕੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ 'ਇਕਬਾਲ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਮਤਲਬ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਉੱਚੀ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਸੂਰਦਾਸ ਅੰਦਰੋਂ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ - ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੋਬਾ ਕੀਤੀ - ਮਦਦ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਜੰਗਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਹਨੇਰੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਪੂਜਾ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਕਬਾਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਸਿਵਾਏ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੇ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਪੁਜਾਰੀ ਅੱਗੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਹੈ। ਪੁਜਾਰੀ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁਜਾਰੀ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਖੁਦ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪੁਜਾਰੀ ਕੋਲ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਤੁਹਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਹ ਸਮਝੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ 'ਇਕਬਾਲ' ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਅੱਗੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਲਣ ਲਈ ਮਦਦ ਮੰਗ ਰਹੇ ਹੋ।

'ਪਛਤਾਵਾ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਵੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਛਤਾਵੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਨਾ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ। ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੇਤਨ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਹੀ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਠਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਲਈ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਹਾਇਕਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਆਤਮਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯਾਨੀ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ, ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਦਲਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ ਹੈ; ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਸੱਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ:

1. ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ।

    ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਮਦਦ ਮੰਗੋ:

    “ਹੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚੁੰਗੇ ਰਾਹਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਓ। ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਤ ਇੱਛਾਵਾਂ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦਿਓ; ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੁੰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਓ। ਮੇਰੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮੈਨੂੰ ਗਲਤ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਹੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ!”

2. ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰੋ ("ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖਾਲੀ ਕਰੀਏ" ਵੇਖੋ) ਪੰਨਾ 198 'ਤੇ)। ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਬਿਲਕੁਲ ਖਾਲੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਜਾਣ ਦਿਓ - ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ 2 ਮਿੰਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਖਾਲੀ ਨਾ ਕਰੋ ਜਿੱਥੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹਨ। ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਖਾਲੀ ਨਾ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੀ ਖਾਲੀ ਕਰੋ।
3. *ਗੱਲ ਕਰੋ* ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ। ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ, ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿਓ। ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ।
4. *ਸੁਣੋ* ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ। ਸੁਣਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।
5. ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ। ਇਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋ, ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਤੁਹਾਡਾ ਭੌਤਿਕ ਮਨ 100% ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਇੱਕ ਔਸਤ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ 1% ਤੋਂ 2% ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 7% ਤੋਂ 9% ਤੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। *ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚੁਣਦੇ ਹੋ* , ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਖੇਤਰ 7 ਪੜਾਅ 9 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸਿਰਫ਼ 20% ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅਗਲੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿਚ ਵਿਕਾਸ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸਿਰਫ਼ ਸੱਤਵੇਂ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਅੰਤਮ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ (100%) ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ *ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ* ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਜੀਉ।

ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ: ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਾਲੀ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਸਧਾਰਨ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ।

1. ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮਦਦ ਲਈ ਕਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋ।
2. ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ *ਕੋਈ ਵੀ* ਤੁਹਾਡੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਛੋਟੀ ਅਤੇ ਸੁਹਿਰਦ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ।
3. ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੂਰ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੋ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨਾ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ; ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ।
4. ਜਿੱਥੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 2 ਮਿੰਟ ਲਈ ਖਾਲੀ ਕਰੋ। ਜਿੱਥੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੈ।

5. ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਅਤੇ ਸੁਹਿਰਦ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਕਰੋ।
6. ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਖਾਲੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਵੋ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
7. ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਖਾਲੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਨਾ ਕਰੋ। ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ।
8. ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ।
9. ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਲਾਟ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੋਮਬੱਤੀ, ਟੀਲਾਈਟ, ਦੀਵਾ ਆਦਿ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਖਾਲੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਤੁਹਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਹੇਠਾਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਮਨ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣੀ ਹੈ।

ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ	ਸਰੀਰਕ ਮਨ
ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਰ, ਉੱਚ ਮਨ, ਉੱਚ ਸਵੈ ਵਜੋਂ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ	ਇਸਨੂੰ ਚੇਤੰਨ ਮਨ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਅਧਿਆਤਮਿਕ	ਸਰੀਰਕ
ਅੰਦਰੂਨੀ, ਈਮਾਨਦਾਰ ਮਨ	ਬਾਹਰੀ, ਸਤਹੀ ਮਨ
ਇਸਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਅਨੰਤ	ਇਸਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ
ਸਦੀਵੀ	ਅਸਥਾਈ
ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ	ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਅਸਥਿਰ ਹੋਵੇ।
ਨਿਰਸਵਾਰਥ	ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਵਾਰਥੀ
ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਂਤ	ਚਿੰਤਤ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਰੱਬ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦਾ	ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਹੋਂਦ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰੇਗਾ।
ਸਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਣ ਤੱਕ ਡਟੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ	ਹਾਰ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਆਸਾਨ ਰਸਤਾ ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।	ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ
ਅੰਦਰੂਨੀ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।	ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।
ਪਰਤਾਵੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ	ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੰਦਰੀਆਂ, ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।	ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਆਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ

"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੋ।"
"ਸੱਚੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋ।"
"ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਤਾਵੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋ
ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ।"
"ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ
ਆਤਮਾ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚੰਗਾ ਚੁਣਨ ਲਈ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਰਹੇਗੀ।"
"ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਸਥਾਈ
ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਨਾ ਜਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਂਕੜੇ
ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗਾ।"

ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨ, ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਧਰਤੀ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ, ਪਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਵੇਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਾ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸੁਵੈ-ਤਰਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੈਤਿਕ ਵਿਕਲਪ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੋਸ਼ਣ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਲਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕਰੋ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਮੁਰਝਾਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖੋ: ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਟੈਸਟ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਖੁਦ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੋ। ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਹੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਜੋਖਮ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਜੋਖਮ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਡਰਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਓਨਾ ਹੀ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਸਕੋ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨੈਤਿਕ ਵਿਕਲਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਜੀਵਨ ਭਰ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਗਲਤ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਦਮ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਤਾਵੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਭਟਕਣਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਕੁਝ ਰੂਹਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ

ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹਨ ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਰੂਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੋ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਠਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਕਾਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸੁਸਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ - ਇੱਕੋ ਜ਼ਿਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਰੂਹਾਂ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਬਦਲ ਜਾਣ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਾਂ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀਆਂ ਹਨ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਤੋੜਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਦੁਸ਼ਟ ਰੂਹਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਗਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਨੰਤ ਹੈ।

ਜੇ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ?

ਜੀਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧਣਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ। 'ਬੁਰਾਈ' ਸ਼ਬਦ 'ਜੀਉਣ' ਦਾ ਉਲਟ ਹੈ। ਬੁਰਾਈ ਰਿਗ੍ਰੈਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਯਾਤਰਾ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਦੂਰੀ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸਦੀਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਹਨੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਨੈਤਿਕ ਚੋਣਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਟੈਸਟਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਗੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਹੋ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਜੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਵੱਖ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਕਾਰਨ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਭਟਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਪਲ ਦੌਰਾਨ ਪਰਤਾਵੇ ਅੱਗੇ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲਈ। ਉਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ, "ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।" ਪਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਅਨੈਤਿਕ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਬਹਾਨੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਤਮਾਨ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭੂਤਕਾਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਇਨਸਾਨ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੌਣ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਕੌਣ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਹੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸੋਚਣ, ਕਹਿਣ ਅਤੇ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ।

ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਈਸ਼ਵਰੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸਾਥੀ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੌਣ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਣ ਨਹੀਂ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਾ ਬਣੋ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ।

ਫ਼ਰਕ ਸੱਖਾ ਹੈ। ਜ਼ਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖ ਚੰਗਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਉੱਤਮਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ - ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਣ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਗਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨੈਤਿਕ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫ਼ਲ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਦਦ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਤੋਬਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਅਗਲੇ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਚੰਗਾ ਨਿਰਣਾ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਹੈ; ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਣਾ ਹਉਮੈ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਚੋਣਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਬਣਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸਾਡਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਰਮਾ

"ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬੀਜਦੇ ਹੋ, ਉਹੀ ਵੱਢਦੇ ਹੋ।"
"ਕਰਮ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਹ ਸਿੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਗਲਤ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਰੂਹ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ।"
"ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਰੱਬ ਦਾ ਨਿਆਂ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ - ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।"

ਕਰਮ ਕੀ ਹੈ?

ਕਰਮ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ: ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬੀਜਦੇ ਹੋ, ਉਹੀ ਤੁਸੀਂ ਵੱਢਦੇ ਹੋ। ਇਸਨੂੰ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਰਮ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਸੀਸ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਰਮ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ: ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਕਰਮ ਉਹਨਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੰਮਾਂ ਕਾਰਨ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਜਾਂ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਸੀਸਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਆਉਣਗੇ।
ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦਾ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਇਹ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰੋਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਰਮ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਕੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਮ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ

ਸੁਕਦੇ ਹਨ?

ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾੜੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਸੀਸਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਕਰਮ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਕਰਮ ਬਣਾ ਸੁਕਦਾ ਹੈ। ਕੁਰਮ ਸਿਰਫ਼ ਕਰਮ ਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੋਚ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਵੀ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਤਿੰਨੋਂ ਇਕੱਠੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ।

ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਮ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ?

ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਾਨਸਿਕ, ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਦਰਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਹਤ, ਪਰਿਵਾਰ, ਪੈਸੇ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ, ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਬਿਮਾਰੀ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੁਰਮ ਕੁਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੰਘਣਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਿਚਾਰ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਕਰਜ਼ਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਗੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਛੋਟੇ ਕੁਰਮ, ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਕਰਮ ਕੁਰਜ਼ੇ ਨਾਲ ਆ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੁਰਮ ਜੋੜ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਰਮ ਦੀ ਸਮਝ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਦਰਦ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂ। ਇਹ ਦਰਦ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਲੰਘ ਸਕੋਗੇ। ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਕਦੇ ਨਾ ਗੁਆਓ। ਆਪਣੇ ਹੰਕਾਰ ਕਾਰਨ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਕੁਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਿਛਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਵਰਦਾਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਕਰਮ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੁਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਰ ਸੁਕਦੇ ਹੋ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਕੀਤੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਮ ਵਧਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚੈਰਿਟੀ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਮ ਮਿਟਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ?

ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਦਾਨ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਕੁਰਮ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਸਵਰਗ ਜਾਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਇਹ ਮਨੋਰਥ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਭੁੱਲ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਸਿਆਣੇ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਪੁਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਪੂਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨਿਆਂ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਰਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਕੁਝ ਲੁੱਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਲੁਕਿਆ ਰਹਿ ਸੁਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੁਕਾ ਸਕਦੇ। ਹਰ ਵਿਚਾਰ, ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ

ਕਿਰਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੁਆਰਾ ਆਕਾਸ਼ੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰੋ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਸੁਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ, "ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਪਾਰ ਕਰੋ," ਪਰ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਹੈ?

ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਲੰਘਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਦਾ ਫਲ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਤਰਸ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜੀਵਨ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ; ਤੁਸੀਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਮ ਵੀ ਜੋੜ ਰਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਦਰਦ ਕਦੇ ਨਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹਿੰਮਤ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਸਕੁਰਾਓ, ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਬਣੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲੋ। ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਜ਼ਤ ਬਣਾਈ ਰੱਖੋ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਹਾਸੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵੀ ਰੱਖੋ - ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲੇ ਬਿਨਾਂ। ਗੰਭੀਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਲਕੇ ਬਣੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੋਵੇ। ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ, ਪਰ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਅਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਮ ਘੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਰਦ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਸਖ਼ਤ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ: "ਇਹ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ।"

ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ - ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਕਾਰਨ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗਲਤੀ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਾਂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇਹ ਉਹ ਜੋਖਮ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਸਮੇਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹੱਲ ਹੈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣਾ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਚਾਵੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ।
ਕਈ ਵਾਰ, ਲੋਕ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਡਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਭ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਮਾੜੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਸਹਿਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਪਰ ਚੰਗੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।
ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਲੋਕ ਦੁੱਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਮਦਦ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਚੰਗੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਦੁਖਦਾਈ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਮਿਸ਼ਨ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀ ਅਸੀਂ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਦੂਜਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ - ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰ, ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ - ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਦੂਤ ਵੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋੜ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਵਾਧੂ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹੋ। ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਤੋਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੂਤ ਵੀ।
ਤੀਜਾ, ਦੋਸ਼ ਭਾਵਨਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਹੈ ਜੋ ਚੰਗੇ ਕਰਮਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਰੇ ਗਲਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਰ ਨਾ ਮੰਨੋ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਨੇੜੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ। ਇਹ ਲੋਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਅਸੀਸਾਂ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਉਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਿਉਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਉਹੀ ਅਸੀਸਾਂ

ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕਈ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੋਣ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਸਖ਼ਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੋ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਵੈ-ਤਰਸ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅੱਗੇ ਨਾ ਝੁਕੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੀਆਂ ਅਸੀਮਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਾ ਉਠਾਓ। ਕੁਝ ਰੂਹਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਗਲਤ ਰੁਸਤੇ 'ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਹੀ ਰੁਸਤੇ 'ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੀ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਚੰਗਿਆਈ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣੋ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋਵੋ।

ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਲਈ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੰਗੀ ਰੂਹ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰੋ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਹਰ ਵੇਰਵੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੇ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੋਗੇ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਕਾਰਨ ਖੁਸ਼ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਸ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰੋ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰੋ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਤਾਕਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੂਜੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰੋ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਸੀਸਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸੀਸਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੂਜੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰੋ।

ਕਿਹੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਮ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ?

1. ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਬੁਰੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਸ਼ੇ, ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ, ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣਾ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਾਣਾ, ਚੰਗੇ ਪੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਕਸਰਤ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ - ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚ ਅਤੇ ਕਿਰਿਆਵਾਂ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।
2. ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣਾ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ, ਜਾਂ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਦਰਦ ਦੇਣਾ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਮ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਦਰਦ ਸਰੀਰਕ ਦਰਦ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬੁਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
3. ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਾ ਕਰਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਨਜਿੱਠਣਾ।
4. ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਗਲਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਫਾਇਦਾ ਨਾ ਉਠਾਉਣ ਦਿਓ। ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਾ ਕਰੋ। . ਕਿਸੇ ਬੁਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਨਾ ਬਣੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਬੁਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਵਰਤਾਓ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਬੁਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸੇ ਪਾਪੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਕਸਤ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬੁਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਛਾਣ ਸਕੋ।
5. ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ, ਬੱਚਿਆਂ, ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਆਦਿ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜਦੇ ਹੋ।

6. ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਣਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਸ਼ਾ ਤਸਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ।
7. ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣਾ ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚੇ ਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੱਚਾ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਬੱਚਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਵਾਰਥੀ ਉਦੇਸ਼।
8. ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣਾ।
9. ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਖੇਤਰ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦੇ ਰਹੇ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ *ਤੁਸੀਂ* ਚੁਣੀ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚੁਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲੈਣਾ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।
10. ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਕਈ ਵਾਰ, ਲੋਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਘਾਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਗਲਤ ਚੋਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦਰਸ਼ਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ।
11. 'ਮਨੋਰੰਜਨ' ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨੌਜਵਾਨ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ' ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਨਹੀਂ।.

ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡਿੱਗਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਕਿਵੇਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?

ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਇਹ ਹਨ:

1. ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਭੱਜ ਨਾ ਜਾਓ।.
2. ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖੋ।
3. ਸਮਝੋ ਕਿ ਇਹੀ ਹੈ *ਤੁਸੀਂ* ਆਪਣੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਟੈਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮੌਕੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਉਂ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਰੋਧ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ।
4. ਹਰ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੀਖਿਆ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਔਖੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ।
5. ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖੋ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਮੰਗੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਬੁਧੀ ਦੇਵੇ।

6. ਨਾ ਜੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ *ਹਰ* ਕਰਮ। ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਪਾਪ ਦਾ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਬੂੰਦ ਪੂਰੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਕਿਰਿਆ, ਚੰਗੀ ਜਾਂ ਮਾੜੀ, ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
7. ਸਫ਼ਰਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਸਵਾਲ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦਰਦ ਕਿਉਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤ ਸੋਚ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕੇਗੀ।
8. ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ। ਇਹ ਬਿਪਤਾ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇਗਾ।
9. ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਠਹਿਰਾਓ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਚਾਹੋ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਣਨਾ ਚੁਣਦੇ ਹਨ। .
10. ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਂ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਵੀ ਦਿਆਲਤਾ ਦੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਕੰਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਧਿਆਨ ਦੀ ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗੀ। ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨੋਰਥ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲੰਘਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋ।
11. ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੋ। ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਪਰਮਾਤਮਾ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓ।

ਕੀ 'ਪਰੀਖਿਆ' ਅਤੇ 'ਸਿਖਲਾਈ' ਕਰਮ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹਨ?

ਇਹ ਕਰਮ ਵਰਗੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਕਰਮ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਉਣਾ ਚੁਣਿਆ ਸੀ:
1. ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ।
2. ਟੈਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰੋ।
3. ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋ - ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼।
4. ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ।
ਇਹ ਚਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।
ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਮੁਸ਼ਕਲ ਹਾਲਾਤ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਜਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਤਮਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਸਕੋ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਆਤਮਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕੋ। ਜੇਕਰ ਕਰਮ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਸੀਸ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੇਗੀ, ਤਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਤੁਹਾਡੀ ਤਿਆਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲੰਘਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੋ। ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਿਖਲਾਈ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਪੂਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਚੁਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ 'ਤੇ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਖਾਸ ਆਤਮਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟੈਸਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਕੋਰਸ ਚੁਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਰਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪੱਤਰਾਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਚੁਣਦੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਟੈਸਟ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ

ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸਿਖਲਾਈ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਸਿਖਲਾਈ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਗੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਸਿਖਲਾਈ ਕਈ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗੀ। ਸਿਖਲਾਈ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਈ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਟੈਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਜਾਂ ਸਬਕ ਸਿੱਖੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਏ ਹਨ।
ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਸਟ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਬਕ ਸਿੱਖੇ ਹਨ।
ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਸਬਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਚਲੇ ਗਏ ਹੋ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਉੱਚ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ।
ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਫਲਤਾ 'ਤੇ ਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੋਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਅਸਫਲਤਾ (ਤੁਹਾਡੀ ਸਿਖਲਾਈ) ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋਗੇ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਮਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਬਕ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਤਮਾ ਗੁਣ (ਮਾਣ) ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਆਤਮਾ ਗੁਣ (ਨਿਮਰਤਾ) ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚਾ ਉੱਠਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਟੈਸਟ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਇੱਕ ਉੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਵਾਧੂ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।
ਤੁਹਾਡੀ ਨੈਤਿਕ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਸਟ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਸਾਨ ਰਸਤਾ ਚੁਣਦੇ ਹੋ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਚੁਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਸਹੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਵਧੇਰੇ ਔਖਾ ਰਸਤਾ ਹੋਵੇ? ਕਰਮ, ਟੈਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕੋ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ: ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲੋ, ਪੂਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਚੇਤ ਰਹੋ। ਟੈਸਟ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋ।
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ ਸਕੋਗੇ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਬਕ ਸਿੱਖੇ ਹਨ। ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਗਰੂਕ ਹੋਣ ਲਈ, ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਕਰੋ ਜੋ ਸਹੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ (ਭਾਵ ਭੌਤਿਕ ਮਨ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਡਰ ਨਾਲ ਅਧਰੰਗੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਲ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੋਂ ਡਿਸਕਨੈਕਟ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ - ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਨੂੰ ਸਰਗਰਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ - ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਰਗਰਮ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਸਬਕ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹੀ ਰਹੇਗਾ, ਪਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਸਬਕ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਦੇ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ।
ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿੰਨੇ ਉੱਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਉਨੀਆਂ ਹੀ ਔਖੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਉੱਚੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਔਖੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਡਿੱਗਦੇ ਹੋ। ਭੱਜਣ ਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕਾਰਨ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਡਰ ਹੋਵੇ, ਹੰਕਾਰ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਕਰਮ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ, ਸਿਖਲਾਈ ਲੈਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ।
ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਨੀਵੇਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗਿਆਨ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੀ ਬਿਹਤਰੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਗਿਆਨ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਗਲਤ ਕਰਨਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਮ ਕਰਜ਼ਾ ਵਧੇਗਾ। ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤਨ ਜੋ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਮਾਪ ਦੇ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਿਸ ਕੋਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਉਹ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੀਵਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਮ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ?

1. ਡਰ। ਤੁਹਾਡੇ ਡਰਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
2. ਸ਼ਕਤੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵੱਡੇ ਭਲੇ ਲਈ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹੋ।
3. ਪੈਸਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ।
4. ਤੋਹਫ਼ਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਦੇ ਹੋ - ਰੌਸ਼ਨੀ ਲਈ ਜਾਂ ਹਨੇਰੇ ਲਈ।
5. ਮਾਫ਼ੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਅਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਕੇ, ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?

ਕਰਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਕੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ?

ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਮ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜਲਦੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਗਲਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਮ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤੁਰੰਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਕਰਮ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸੁੱਸਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਮ ਇਕੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਮ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਨਾ

ਸੱਚੇ ਕਿ ਬੁਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ; ਉਹ ਕਰਮ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹੀ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਪਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸੁਸਤ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਟੈਸਟਾਂ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਚੁਣਿਆ ਸੀ; ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਖੁਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਣਗੇ, ਇੱਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦੇਵੋਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋਗੇ। ਪਰ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਇੱਕ ਭੁਰਮ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਭੱਜ ਕੇ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਰਾਹਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘਣਾ ਪੈਂਦਾ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਉਹ ਆਸਾਨ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਇਹ ਝੂਠੀ ਭਾਵਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਹਉਮੈ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੁਚਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।

ਕੀ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ - ਨੀਵੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਸਤ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ?

ਇਹ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇਹ ਰੂਹਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾੜੇ ਕਰਮ ਬਣਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਪਰੀਖਿਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਇਕੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਇਹੋ ਰੂਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਾਲ ਹੀ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇਹੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਹਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦਰਦ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀਆਂ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ, ਸਿਖਲਾਈ ਜਾਂ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਕਤਲ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਪਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਲਈ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਭਾਵ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਤਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ

ਹਾਲਾਤ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ, ਕਾਤਲ ਸਿੱਧਾ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਮ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਸੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਕਤਲ ਕਰੇਗਾ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕਤਲ ਵਰਗੇ ਪਾਪੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਨ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚੁਣੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਨੀਵੀਂ ਆਤਮਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਅਗਲੇ ਅਵਤਾਰ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਖੇਤਰ 4 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ।

ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ?

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਧਰਤੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜੋਖਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਵੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਉਣਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲੋਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਠ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ੋਖਮ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਤਰੱਕੀ ਹੌਲੀ ਹੋਵੇਗੀ (ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ)। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਬਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਦਾ ਕਤਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਮਾਪੇ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਦ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਕਰਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਮੌਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਬਿਮਾਰੀ, ਕਾਰਨ ਗੁਆਉਣਾ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਮੌਤ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ।

ਜੇਕਰ ਮਾਪੇ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪਣੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵਾਧੂ ਇਲਾਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਸਦਮੇ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਣ। ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਵੀ ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ (ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਕੋਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ) ਅਤੇ ਇਸ ਦਰਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮਾਪੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ। ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਚੇਤ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਅਤੇ ਉਸ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉੱਚ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਵਿਚਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਟ ਜਾਵੇਗਾ - ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੰਘਦੇ ਹਨ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਵਾਕ-ਇਨ ਹੈ।

ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਅਤਿਅੰਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ 5ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ 10ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਫਿਰ, ਇੱਕ ਵਾਕ-ਇਨ, ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ 5ਵੇਂ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਵਸੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅੱਖਾ ਸਮਾਂ ਲੰਘ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ

ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦੇਵੇਗੀ। ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਹੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਅਤੇ ਵਾਕ-ਇਨ ਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਸਮਝ ਹੈ। ਵਾਕ-ਇਨ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਝ ਖਾਸ਼ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਉਣਗੇ। ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਕਦਮ ਵਜੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਵਾਕ-ਇਨ ਚੁਣਦੇ ਹੋ, ਜੇਕਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਗਲਤ ਹੋ ਜਾਣ।

ਕੀ ਵਾਕ-ਇਨ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ?

ਨਹੀਂ। ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਕ-ਇਨ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਬਜ਼ਾ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀਆਂ। ਸਿਰਫ਼ ਸੂਖਮ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੂਖਮ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵਸਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਕੀ ਕਰਮ, ਪਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਕਿਸਮਤ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ?

ਜੋ ਲੋਕ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹਨ। ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, "ਜੋ ਹੋਣਾ ਹੈ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ"। ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਤੁਹਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਲੰਘੋਗੇ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਮ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਲਦੀ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਰਮ, ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਮਾੜਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਕੰਮਾਂ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜਿੱਠ ਕੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਲੰਘਾਉਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ। ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਕਤ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇਹ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਬਦਲਣਗੇ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਲੰਬੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਜਾਪਣਗੇ।

ਤੁਸੀਂ - ਕਿਸਮਤ ਨਹੀਂ - ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੋ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਮਾੜਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਨਤੀਜੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮ ਬਾਰੇ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦਰਦ ਨੂੰ ਸਮਝਾਏਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮਨੁੱਖ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਗੁਜ਼ਰਦਾ ਹੈ। ਕਰਮ ਨੂੰ ਉਦਾਸੀ, ਡਰ ਜਾਂ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ, ਸਰੀਰਕ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਜਾਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਮਨੋਰਥ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਦਿਆਲਤਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਅਸੀਸਾਂ ਮਿਲਣਗੀਆਂ।

ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਸੀਸਾਂ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਕਦੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਪਰਿਵਾਰ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਦੋਸਤਾਂ, ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ, ਸੁਖ-ਸਹੂਲਤਾਂ,

ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰਾਂ, ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਗੁਰੂ ਜਾਂ ਮਾਲਕ (ਨਕਲੀ ਨਹੀਂ), ਆਟੇ ਲਿਖਣ ਵਰਗੀਆਂ ਮਾਨਸਿਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣ, ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸੰਚਾਰਕ ਹੋਣਾ, ਇਲਾਜ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣ, ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕਾਢਾਂ ਅਤੇ ਖੋਜਾਂ, ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ, ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲੋਂ ਤਾਕਤ, ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਜਲਦੀ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ, ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।
ਕਰਜ਼ੇ ਚੁਕਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜ ਕੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚ ਕੇ, ਜਾਂ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਗਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਦਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਦਵਾਈ ਕਈ ਵਾਰ ਕੌੜੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਵਾਈ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਸੀਂ ਬਿਹਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਰਮ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਰਦ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਹਲਕਾ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉੱਚ ਸਮਝ ਰੱਖਦੇ ਹੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ। ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉੱਚ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਸਿਆਣੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਚੁਣਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ, ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਕਰਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸੋਚੋ; ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਗਲਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ।

ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਿਸ਼ਨ

"ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੋਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਹੈ।"
"ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਚੰਗੇ ਨਾ ਬਣੋ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਾ ਕਰੋ। ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ ਲੜੋ।"

ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਿਸ਼ਨ ਕੀ ਹੈ?

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਇੱਥੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਇਹ ਰੂਹਾਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ?
ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਦੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰੋ; ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਨਾਲ ਹੀ, ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਲਈ ਆਏ ਹੋ। ਕਰੂਮ, ਪਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਪਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: ਤੁਹਾਡਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਿਸ਼ਨ।
ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਾਰਥਕ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਉਦੇਸ਼ ਲੱਭ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਿਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ, ਇੱਕ ਸਹੁੰ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਲਈ ਸੀ। ਹਰੇਕ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਖੋਜ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਰਸਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ

ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ ਲੈਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਸੀ; ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ।
ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਿਸ਼ਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
1. ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ।
2. ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਹੋ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ।
3. ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ।
ਮਨੁੱਖੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਬਿਹਤਰ ਲਈ ਬਦਲਣ ਲਈ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਰੋਂ ਬਦਲਦੇ ਹੋ। ਸਵੈ-ਸੁਧਾਰ ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ - ਬਦਲਣਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਣ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਧਰਤੀ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਜੰਗ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨੈਤਿਕ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂ ਹਨੇਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇ। ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ ਲੜਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਕਾਇਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ ਲੜਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਬਹਾਦਰ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਸਹੀ ਕਰਨਾ। ਇਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਬਦਲਾਅ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕੋਈ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।
ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਣ ਦਾ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਬਦਲਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਬਦਲਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਮ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਨਾਲ ਹੀ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਕਰਮ - ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਅਤੇ ਅਸੀਸਾਂ - ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਭਲੇ ਲਈ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਰਸਤੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਬਦਲਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।
ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਲਤ ਤਰਕਾਂ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਜਾਂਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਦਲੋਗੇ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਅਜੇ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰੀਰਕ ਝਟਕਾ ਲੱਗੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਵਾਪਰੇਗਾ, ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਜਾਂ ਝਟਕਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਤ ਜਾਂ ਸਿਹਤ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗਾ।
ਮਨੁੱਖਾਂ ਬਾਰੇ ਦੁਖਦਾਈ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ, ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਅਸੀਸਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਦਰਦ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਦਰਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਗ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਦਰਦ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ। ਜੇਕਰ, ਸਰੀਰਕ ਝਟਕਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਤੁਸੀਂ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸੱਟਾਂ ਆਉਣੀਆਂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ

ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸੁਸਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਾ ਮੰਨੋ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਹਰੀ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਬੁਦ੍ਤਰ ਲਈ ਬਦਲ ਗਏ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ।
ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਦਤਰ ਲਈ ਬੁਦਲੁ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜੋ ਸੋਚਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹਨ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ।
ਸਵੈ-ਸੁਧਾਰ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਸਹੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ, ਲੋਕ ਗਲਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ: ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰਿਤਕਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਜਾਂ ਉਹ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਬਦਲਣ ਦੇ ਸਹੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗਿਆਈ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਇਨਸਾਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਚੰਗਿਆਈ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਚੰਗਿਆਈ ਚੁਣੋ। ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਖੀ ਅਤੇ ਟੀਚਾ-ਅਧਾਰਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਬੁਦਲੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣੋ। ਮੰਜ਼ਿਲ, ਖੇਤਰ 7 ਪੜਾਅ 9, ਫੋਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਰਸਤਾ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਫੋਕਸ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਕਈ ਵਾਰ, ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਮੈਂ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ।" ਕੀ ਉਹ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ?

ਜੋ ਲੋਕ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅੰਦਰੋਂ ਬਦਲਾਅ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦੇ। ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਸੰਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਸੱਚੀ ਤਬਦੀਲੀ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫ਼ਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਦਲਾਅ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ - ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਧ-ਮਨ ਹੈ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਬਦਲਾਅ ਲਈ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਇਹ ਹੈ: ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਲਈ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਵਿਚ ਫ਼ਰਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਅੱਜ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਗਲਤ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚੇ ਗਿਆਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹੋ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਖੋਜੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਲਤ ਗਿਆਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਘੱਟ ਗਿਆਨ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਉਹ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਹਉਮੈ ਲਈ ਨਹੀਂ।

ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਛਾਣੇਗਾ?

ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਇੰਨੇ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਗੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਾਲਕ ਬਣਾਓ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਗਿਆਨ ਮਿਲੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਲੱਭਣ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਉਸ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਮਾਲਕ ਕਦੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਲਾਭ ਲਈ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਸੱਚਾ ਮਾਲਕ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਵਰਤੇਗਾ। ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਸੁੱਕੇਗਾ; ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਹੀ ਮਾਲਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਮਾਲਕ ਦੀ ਧੋਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਹਜ਼ਮ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਵਿਕਾਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮਝ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗੀ ਕਿ ਸੱਚ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੰਕਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੰਕਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚੀ ਸਮਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

ਇਕ ਸੱਚਾ ਮਾਲਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਪਾਹਜ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਮਾਲਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰਲੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ; ਤੁਸੀਂ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਹੋਵੋਗੇ। ਉਸ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਨਾ ਭੱਜੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਭੱਜੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਪਾਲਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਭੱਜੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਮਝ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕਈ ਵਾਰ, ਮਨੁੱਖ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਮਦਦ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਭੌਤਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੂਖਮ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਰਹੋ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਾਲ ਹੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਾ ਲੱਭੋ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਜਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਬੂਤ ਲੱਭਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ; ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਉਦੋਂ ਮਿਲੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਸਵੈ-ਸੁਧਾਰ ਵੱਲ ਅਗਲੇ ਕਦਮ ਵੱਲ ਵਧਾਂਗੇ। ਗਿਆਨ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤਬਦੀਲੀ ਵੱਲ ਸਿਰਫ਼ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹੈ। ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਚਿੱਤਰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

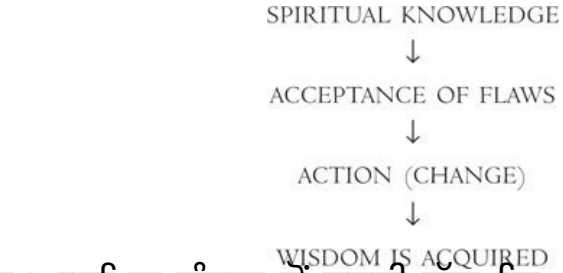

ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਤੀਰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਗਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਸੱਚਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ। ਜੇਕਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਉਸਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਗਲਤ ਹੋ। ਦੂਜਾ ਕਦਮ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਕਮੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਸਕੋ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ।

ਕਾਰਵਾਈ ਤੀਜਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਦਮ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਝ ਕਮੀਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਗੈਰ-ਸਵੀਕਾਰਨਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਦਲਣਾ ਕਿ ਉਹ ਕਮੀਆਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣ। ਇਹੀ ਉਹ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ 'ਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਾਕਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਜਾਂ ਦੋਸਤ ਨਿਮਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਦੱਸਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਾਣਮੱਤਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਕਰੋ। ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਨਿਮਰਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋਗੇ, ਸਿਰਫ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰ ਸਕੋ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕੋ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਜੀਵਨ ਭਰ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ।

ਕਈ ਵਾਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰੇਤ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮਝ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਗਿਆਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ਼ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਬਕ ਸਿੱਖੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ। ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਦੁਆਰਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਕਦਮ - ਗਿਆਨ, ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ

ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਹਿਲੇ ਮਿਸ਼ਨ, ਸਵੈ-ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ।
ਤੁਹਾਡਾ ਦੂਜਾ ਮਿਸ਼ਨ ਨਿਰਸੁਵਾਰਥ ਸੇਵਾ ਹੈ।
ਸੇਵਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਸੱਚੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹਨ ਜੋ ਚੰਗੇ ਲੋਕ ਹਨ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀਆਂ, ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਦਾ, ਸ਼ਾਂਤ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਰੂਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਆਪਣੀ ਅਸਲੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹਨ।
ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।
ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਦੁਨੀਆਂ ਇੰਨੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ, ਉਸਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਆਦਮੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਅੱਧਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਹੋ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਚੁੱਪਚਾਪ ਕਰਨ ਲਈ। ਮਾਨਤਾ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਹਲਕਾ ਵਰਕਰ ਇੱਕ ਚੁੱਪ ਵਰਕਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ; ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਹੰਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਦੂਤ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਕਦੇ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਤੜਪੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡਾ ਹਉਮੈ ਹੀ ਇਹ ਚਾਹੇਗਾ। ਜਿਸ ਪਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਉਸਦੀ ਕੀਮਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮਦਦ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਤੜੱਕੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਸੁਵਾਰਥ ਸੇਵਾ ਦਾ ਅਸਲੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। 'ਨਿਰਸੁਵਾਰਥ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਘੱਟ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਸ਼ਰਧਾ ਕੀ ਹੈ?

ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਰਧਾ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਨਿਭਾਉਣਾ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। 15 ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਰਧਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦਾਨ ਜਾਂ ਸਮਾਰੋਹ 'ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਰਧਾ ਸ਼ਾਂਤ, ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦ ਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋ। ਜਿਸ ਪਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਕੇ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਮਨੋਰਥ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਅੱਗੇ ਵਧੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਣ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ। ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਰਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸ ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਚੰਗਿਆਈ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਭਾਵਨਾ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੇਵਾ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਰੱਕੀ ਵਾਂਗ, ਇੱਕ ਕਦੇ ਨਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਜਿਸ ਪਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਰਾਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਰਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰੀਚਾਰਜ ਕਰੋ, ਪਰ ਆਰਾਮ ਨਾ ਕਰੋ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਨਿੱਜੀ ਦਰਦ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਰਦ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।
ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਤੀਜਾ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ: ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ। ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਮਿਸ਼ਨ, ਸਵੈ-ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਸੇਵਾ ਦੇ, ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਹਨ। ਹਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਤੀਜਾ ਮਿਸ਼ਨ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੀਜੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਤੀਜਾ ਮਿਸ਼ਨ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਗਾਉਣਾ, ਨੱਚਣਾ, ਲਿਖਣਾ, ਅਦਾਕਾਰੀ, ਖੇਡ ਯੋਗਤਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ। ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸੰਬੰਧ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਿਆਂ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਧਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਸੋਈਆ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਾਗਬਾਨੀ ਜਾਂ ਤੁਰਖਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਜੀਵਨ ਭਰ ਕਮਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਸੀਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇਗਾ।
ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਮਾੜੇ ਕਰਮ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਚੰਗਾ ਕਰਮ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੁਨਰ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵਿਚ ਚੰਗੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਉਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜੀਵਨ ਭਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਖੋਜ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਕੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਜ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਵੱਡੇ ਭਲੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਣ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਤਮ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਬਣਾਓ ਜੋ ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਯੋਗਦਾਨ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਣ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਵਜੋਂ ਵਰਤੋ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਬਣ ਕੇ ਇਸਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੋ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਧਰਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤ ਕੇ ਸੀਮਤ ਨਾ ਕਰੋ। ਆਪਣਾ ਉੱਚਾ ਉਦੇਸ਼ ਲੱਭੋ।

☙ ਕੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਤੀਜੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਹੈ?

ਤੁਹਾਡਾ ਤੀਜਾ ਮਿਸ਼ਨ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵੱਲ ਤੁਸੀਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਿੱਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਸੇ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਂ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਜੀ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋ, ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ, ਉਸਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂਤਾ ਦੇ ਛੋਟੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਮੀਦ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਘੁੰਮੰਡੀ, ਡਰੇ ਹੋਏ, ਜਾਂ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ

ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਪਾਪੜਾ ਕਾਂਡਾ ਹੋਵੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਅਧੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ?

1. ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵੈ-ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
2. ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਭੱਜ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।
3. ਤੁਹਾਡਾ ਮਿਸ਼ਨ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਾਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। .
4. ਤੁਹਾਡੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦਾ ਪੱਧਰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿੰਨੇ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋ? ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਕਸਾਰ ਹੋ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਰਜੀਹ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਹੋਵੋਗੇ। ਕਈ ਵਾਰ, ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਜੋ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਅੱਧੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਇੱਕ ਚੈਨਲ ਹੋ; ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਗੁਆ ਬੈਠੋਗੇ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਪਵਿੱਤਰ ਚੈਨਲ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੋਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਹਰ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਚੈਨਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਚੰਗੇ ਚੈਨਲ ਵੀ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ?

ਹਾਂ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਨਸਿਕ ਰੋਗੀ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਹਨ। ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਲਈ ਭੌਤਿਕ ਇਨਾਮ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਤਰੱਕੀ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਉਹ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੌਲਤ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਰਦੇ ਜੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਹੁੰਦੇ। ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਫਲਤਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ

ਲੋ ਜ਼ਾਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੋਹਫ਼ੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਟੈਸਟ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਕੀ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ?

ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਫਰਜ਼ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੱਪੜਾ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ, ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਕਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਲਈ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਾਧਨ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਰੋਗ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਸਰੀਰ ਇੱਕ ਵਿਗੜਿਆ ਮਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ। ਇਹ, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣ ਆਤਮਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਨਾ, ਤੁਹਾਡਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਨਿਭਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਇੰਨੇ ਸੁਆਰਥੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਦਿਆਲਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਗ਼ਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਗੁਆਉਣਾ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਤੋੜਨਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ:

1. ਬੱਚੇ
2. ਮਾਪੇ
3. ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ
4. ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ
5. ਦੋਸਤੋ

ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਨਿਭਾਓ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਭਟਕ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੋ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗ਼ਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਫਾਇਦਾ ਨਾ ਉਠਾਉਣ ਦਿਓ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ 'ਮਦਦ' ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ 'ਮਦਦ' ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਜ਼ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਮਦਦ ਸਿਰਫ਼ ਫਰਜ਼ ਸੀ। 'ਮਦਦ' ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਾਪਿਆਂ, ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਰੋ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਕਾਰਜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਜਿਸ ਲਈ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੇਣ ਦੇਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਅਣਪਛਾਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਮਦਦ ਸਿਰਫ਼ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹਨ, ਪਰ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਲੋਕ ਇਹ ਫ਼ਰਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਸੁਆਰਥੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਫੈਲਾਉਣਾ ਹੈ ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਵਰਤਣਗੀਆਂ।

ਕੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਟੈਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਨ ਚੁਣਿਆ ਸੀ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ, ਇਸਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਇਹ ਹੈ: ਅਨਿਆਂ ਹੰਕਾਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਨਸਾਫ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਨੈਤਿਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਓਗੇ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਜੱਜ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਓਗੇ? ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਜੋਂ ਵਰਤੋਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਟੈਸਟਾਂ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਗੁਣਾਂ ਜਾਂ ਰੂਹ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਟੈਸਟਾਂ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹਉਮੈ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝੋ ਕਿ ਇਹ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਉੱਚ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਉਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਸ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਕੀ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹੀ ਉਹ ਸਬਕ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਰਖ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਪਰਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਹੈ - ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪਰੀਖਿਆ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੱਚੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਸਮਝੋ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਪਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਏ ਹੋ - ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ

ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਪਰੀਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।
ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਨਾਲੋਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਚੁਣਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਪਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ; ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡਾ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਹੈ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਬੂਤ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਹੀ ਵਿਕਸਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਸਫ਼ਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ।
ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਤਾਵੇ ਹਨ।
ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤਾਵੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ, ਨਸ਼ੇ, ਭੋਜਨ, ਸ਼ਰਾਬ, ਪੈਸਾ, ਆਦਿ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਤਾਵੇ ਹਨ, ਪਰ ਪ੍ਰਤਾਵੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ: ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਹੰਕਾਰ, ਸ਼ੱਕ, ਗੁੱਸਾ, ਬਦਲਾ ਅਤੇ ਈਰਖਾ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਹ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਤਾਵੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਪਰਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਲਗਾਤਾਰ ਦੇਖੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਬਹਾਦਰ ਬਣੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਠੀਕ ਕਰੋਗੇ?
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਨਾ ਸੋਚੋ। ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਚ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਬਦਲ ਕੇ ਇਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਓ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੰਕਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਨਾ ਕਰੋ, ਸਗੋਂ ਨਿਮਰ ਬਣੋ। ਇਹ ਵੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰਲੀ ਚੰਗਿਆਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸੇਵੇ-ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਸੇਵੇ-ਪਿਆਰ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ, ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਆਪਣੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰਲੀ ਚੰਗਿਆਈ, ਆਪਣੀਆਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਹ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

---

[15] ਸੇਵਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਸੇਵਾ। .

ਖੁਦਕਸ਼ੀ

"ਜੀਵਨ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।" "ਰੱਬ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਇਹ ਲੈਣਾ ਤੁਹਾਡਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ ਲੜਨਾ ਪਵੇਗਾ।
ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਨੌਜਵਾਨ, ਜੋ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖਤਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਜਦੋਂ ਇਹ ਰੂਹਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ

ਕੱਤੇ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਲੋਕ ਜੋ ਤਰਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਕੋਲ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ?

ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰ ਤੁਹਾਡਾ ਮੰਦਰ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿਹਤਮੰਦ ਵਾਹਨ ਬਣ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਸਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ। ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਸਲ ਨੁਕਸਾਨ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਡਿੱਗਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਮ ਜੋੜਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਦੁਗਣੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੀੜਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੁੱਗਣੀ ਔਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਹੁੰ ਤੋੜ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕਈ ਵਾਰ, ਮਨੁੱਖ ਜਿਸ ਦਰਦ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਸਹਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕਰਮ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਪੀੜਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਸੱਖਤ ਪੀੜਿਆਵਾਂ ਚੁਣੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਦਰਦ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਤੀਬਰ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਸਹਿ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣ, ਪਰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਦਰਦ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਨਾ ਹੀ ਅਸਹਿ ਹੈ। ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਵੀ ਸਵਾਰਥ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ।

ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ ਦਰਦ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਕੇ, ਸਗੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਕੇ ਕਰਮ ਜੋੜ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੁਝ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਲੈਣੀਆਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਰਮ ਹੈ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਪਰਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਇਕੱਲਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿੰਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੁਆਰਥ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਜ ਇਕੱਲਤਾ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੰਨੀ ਇਕੱਲਤਾ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਇਸ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਦੋ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜੁੜਵਾਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ

ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਇਕੱਲਤਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦੂਜੇ ਅੱਧ ਲਈ ਇੱਕ ਤਾਂਘ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖੋਜ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿਚ ਹੋਵੋਗੇ। ਖ਼ਾਲੀਪਨ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਦੂਜਾ, ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਤੁਹਾਡਾ ਅਸਲ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ, ਉੱਚ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਮੂਹ ਰੂਹਾਂ ਅਤੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਲਈ ਤਰਸਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਟੈਸਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੌਤ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਾ ਕਰੋ। ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਸਿੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਕੱਲਤਾ ਉਸ ਲੜਾਈ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕੱਲੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਂਗੇ

ਧਰਤੀ?
ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕੱਲਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ। ਪਰ ਇਕੱਲਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਦਾਸੀ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਲਈ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?

ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇਹ ਤਾਕਤ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਣੋ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤਾਕਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਕਈ ਵਾਰ, ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ 'ਸਨਮਾਨ' ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਸ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਕੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਓ ਜਿਸਦੀ ਇਸਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਨਮਾਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਲਈਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਝੂਠੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਸਨਮਾਨ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਜੀਓ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰੋ। ਉਸਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਾਏ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋਣ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਸਹਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸੁਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਦੇ

ਹੈ?

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਦਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਲਾਤ ਬਦਲ ਜਾਣਗੇ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਆਤਮਘਾਤੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਆਤਮਾ ਗਾਈਡ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਰਾਹੀਂ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟਿਕਾਈ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਰਾਹੀਂ ਸੁਨੇਹੇ ਭੇਜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬਚਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਰਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਗੰਭੀਰ ਹਨ। ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੀਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ: ਤੁਹਾਡਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਿਸ਼ਨ, ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝੋ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਨੌਜਵਾਨ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਪੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਡਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਲੈਕਮੇਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਵਰਗੇ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਸਖ਼ਤ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਹ ਉਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਉਸ ਬੱਚੇ ਦੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਅਗਿਆਨਤਾ, ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੀ ਘਾਟ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕੁਝ ਬੱਚੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਤੰਗ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦੇ। ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਅਸਹਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਕਿਸੇ ਮਾਮੂਲੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿੰਨੇ ਲਾਪਰਵਾਹ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਰ ਕਿੰਨੇ ਮਾਮੂਲੀ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਫਲਤਾ ਅਸਥਾਈ ਹੈ, ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪੌੜੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁੱਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਫ਼ਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਸਫਲੱਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸਫਲੱਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਿਆਰ ਸਿਖਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਦੇਣ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਬੋਲੇਗਾ। ਮਾਪੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ: ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਇਨਸਾਨ ਹੋਣਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾ ਕੇ ਗਲਤ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਧੱਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਦੀਆਂ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ?

ਕਈ ਵਾਰ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਦਾਸੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਦਿਆਲਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਔਖੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਧੰਨ ਹੋਵੋਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋਣ, ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਤਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।
ਕਈ ਵਾਰ, ਲੋਕ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਬਲੈਕਮੇਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿਚਣ, ਕੋਈ ਗੱਲ ਸਾਬਤ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ, ਲੋਕ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਡਿਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕਰਮ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਜਾਂ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਇਹ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਣਗੇ:

1. ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਓ। ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਭਟਕਾਓ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੋ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰੋਗੇ, ਓਨੀ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿਓਗੇ। ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਮੋੜ ਕੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਓ। ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਅਸਤ ਰਹੋ। ਬਦਲਣ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।
2. ਪੜ੍ਹੋ। ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਉਂ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲਣਾ ਆਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰਮ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਆਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
3. ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਅਸਲ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਔਖੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।
4. ਲੋਕ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਉਹ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਦ੍ਰਿੜ ਰਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਪੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣ। ਪਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ *ਸੱਚਮੁੱਚ* ਰੱਬੀ ਚੰਗੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਜਾਂ ਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ।
5. ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਬਦਲੋ, ਪਰ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾ ਖਾਣ ਦਿਓ। ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਨਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਬਕ ਸਿੱਖੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਦੁਹਰਾਓ। ਨਾਲ ਹੀ, ਉਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹ ਹੋਰ ਗਲਤੀਆਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ। .
6. ਸਖ਼ਤ, ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਭੇਜੇ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੰਗਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।
7. 24 ਘੰਟੇ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਜੋਤ ਜਗਾਓ। ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਸੋਖ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।

8. ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੰਗਤ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
1. ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕੋ, ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਹੈ, ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।
10. ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਦਰਦ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਲੰਘ ਜਾਣਗੀਆਂ।
11. ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰਕ ਮੰਨ ਨੂੰ ਵਿਅਸਤ ਰੱਖੋ। ਕੁਝ ਰਚਨਾਤਮਕ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਹਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰਕ ਮੰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਘੇਰੋ।
12. ਕਸਰਤ ਕਰੋ। ਸਰਗਰਮ ਰਹੋ, ਸੈਰ ਕਰੋ। ਤਾਜ਼ੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਲਓ; ਹਰ ਸਮੇਂ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਰਹੋ। ਯੋਗਾ ਮਨ, ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ।
13. ਡਾਕਟਰੀ ਮਦਦ ਲੈਣ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰੋ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਮਦਦ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਨਾ ਹੋਵੋ। ਇਸਨੂੰ ਅਸਫਲਤਾ ਨਾ ਸਮਝੋ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਮੱਸਿਆ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵਧੇਰੇ ਸਿਆਣਪ ਨਾਲ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਦਲਾਓ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਦੇ ਵੀ ਦਵਾਈ ਦੇ ਆਦੀ ਨਾ ਬਣੋ।
14. ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸ਼ਰਾਬ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਅਤੇ ਸਿਗਰਟਾਂ ਨਾਲ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਾਣਾ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੈ। ਇਹ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਸ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਰਣਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੰਭ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅੱਜ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ। ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਭਰ ਦਰਦ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਗੇ ਝੁਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲਾਪਰਵਾਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਬੁੰਦਲੇ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ *ਨਹੀਂ* ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਮ। ਤੁਸੀਂ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰਾਨਾ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਹ ਨਤੀਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
15. ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੰਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਦੂਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦਿਖਾ ਕੇ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ। ਫਿਰ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਜ਼ਰੂਰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨੋਰਥ ਨਿਰਸੁਆਰਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਦਾ ਸੁੜਿਕਾਰ ਅਤੇ ਕੁਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨ, ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦਿਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀ ਸਕੋ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ

ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ "ਮੈਂ ਕਿਉਂ?" ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਬਹਾਦਰ ਬਣੋ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਚਮਕਦਾਰ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦੇਖੋ। ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਹੈ।
ਜੀਵਨ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਮਦਦ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਆਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਰੱਬ

"ਰੱਬ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਬੂਤ ਮੰਗਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਬੂਤ ਮਿਲੇਗਾ।"
"ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ; ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।" "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ।"
"ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ, ਇਮਾਨਦਾਰ, ਦਿਆਲੂ, ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਕੰਮ ਬਿਨਾਂ ਇਕਾਗਰਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਨਾਲੋਂ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾਨ ਦੇਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।"

ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ: "ਆਤਮਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।" ਫਿਰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਰਮ ਕਿਉਂ ਹੁਨ?

ਕਾਵੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਰਮ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹਸਤੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਧਰਤੀ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਹੈ - ਚੰਗਾ, ਮਾੜਾ, ਚੰਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਬੁਰਾ। ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉੱਚ ਬੁਹਿਮੰਡ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਪੈਗੰਬਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸੁਧਾਰ ਕਰ ਸਕਣ ਅਤੇ ਚੰਗੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣ ਸਕਣ। ਹਰੇਕ ਪੈਗੰਬਰ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਸਦੀਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੋੜਿਆ-ਮਰੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਕਿਉਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?

ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਡਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵੱਡੇ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਸੁੱਚਮੁੱਚ ਸੁਖਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੀ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਿਆਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਉਹ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਮ, ਪੀਖਿਆ ਜਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਾੜੀ ਸਿਹਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਿਹਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਹਤ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੋਕ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਨੀ ਵਿਚ ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਅਨੁਭਵ ਭਾਵੇਂ ਜੋ ਵੀ ਹੋਣ, ਸਮਝੋ ਕਿ ਰੱਬ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਤੋਂ ਬਲੌਕ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਹਾਡਾ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਰਾਹੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਅੱਜ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਅਨੰਤ ਹੈ। ਪਰ ਵਿਗਿਆਨ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਕੋਲ ਜੋ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ।

ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਇਸੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਪਰਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਨਾਲੋਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਤਰਕਪੂਰਨ ਜਵਾਬਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਆਪਣੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਉਂਦੇ। ਇਹ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੌਤਿਕ ਮਨ, ਜਾਂ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਤਰਕਪੂਰਨ ਜਵਾਬਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਹ ਤਰਕ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਤਰਕ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਆਤਮਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੋਗੇ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗਿਆਈ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬੁੱਧੀ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ - ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਦਿੱਖ ਹੈ।

ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੀਏ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ।
ਕਈ ਵਾਰ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੱਚੇ ਜਾਂ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ, ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ - ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਉਸ ਦਰਦ ਕਾਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ। ਧਰਤੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਲੋਕ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਲੋਕ ਅਕਸਰ ਸੌਤਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਖੁਸ਼ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਸੰਤੁਲਨ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਅਸੰਤੁਲਨ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਟਕਰਾਅ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਅਧਿਆਪਕ। ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਹੈ?
ਇੱਕ ਦਿਨ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਚੰਗਿਆਈ ਬੁਰਾਈ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ, ਹਨੇਰਾ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਚੰਗਿਆਈ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਭਰਪੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।
ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਖੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ, ਮਾਸੂਮ ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ, ਕਾਤਲਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਮਾਸੂਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਅਪਰਾਧਾਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਅਨਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋਗੇ: ਰੱਬ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਜੇ ਰੱਬ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ? ਰੱਬ ਇਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ?
ਖੈਰ, ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਚੋਣਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਮੇਂ, ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਡਗਮਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਡਰ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਭਰਮਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕੁਦਰਤ ਖੁਦ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੂਹਾਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਵੱਲ ਖਿੱਚੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਪਰ ਉਸ ਪਲ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਾ ਕਰੋ। ਹੁਣੇ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਚੋਣ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਲ ਆਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰ ਲਈ ਹੋਵੇ।
ਜਦੋਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਬਹੁਤੇ ਘੱਟ ਪਰਤਾਵੇ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਉਸ ਵੱਲ ਵਧਣਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਯੋਧਾ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਯੁੱਧ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਸਮਝੋ।
ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹਨੇਰੇ ਅੱਗੇ ਹਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਆਸਾਨ ਕੰਮ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹਨੇਰੇ ਅੱਗੇ ਹਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਭਰਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਡਰ ਕਾਰਨ ਹਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹੋ? ਜਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਕਿ ਹਨੇਰਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਨਾਲ ਲੜਨ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਵਿਕਲਪ ਹੋਵੇ?

ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਸਾਧਕ ਦੀ ਤਾਕਤ ਉਸਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹੋ - ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ। ਇਸੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਮੌਜੂਦ ਹਨ: ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾ ਸਕੋ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਚੁਣ ਸਕੋ। ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਰਤਾਵਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ।
ਸਹੀ ਚੋਣ ਕਰੋ। ਵਿਰੋਧ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ: ਪਰਤਾਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰੋ। ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਡਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਰਵਉੱਚ ਹਸਤੀ ਹੈ ਜੋ ਬੁਧੀਮਾਨ, ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗਿਆਈ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਓਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਓਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਜੋ ਉਹ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਸੋਚਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਅਦਿਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ।
ਸਾਡੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ, ਬੁਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲੀਏ। ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਸਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਚੰਗਿਆਈ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ, ਅਸੀਂ ਕੌਣ ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੋਜਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਉਸਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਨੂੰ ਖੋਜਣਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

"ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜੀਵ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ।"

"ਲੋਕ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਲੋਕ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਛੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਮਿੱਠੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਕਾਰਾਤਮਕ, ਸੱਚੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਸੁਆਰਥ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ?

ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਵਧ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੇਵੇ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਵਿਚ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਉਹ ਗਲਤ ਚੋਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਰਤਾਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਾਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ

ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਭਾਵੇਂ ਕਈ ਵਾਰ ਪਰਤਾਵਾ ਹੋਵੇ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੋਸ਼ਣ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੋਸ਼ਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਿਲ ਤੋਂ ਸੱਚੀ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੋਂ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਅਤਿਮਾ ਨੂੰ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੋਚਣ ਦੇ ਉਲਟ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਦਿੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰ, ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਕਿਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਲੱਖਾਂ ਅਤੇ ਕਰੋੜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਿਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਿਰਨ ਦੀ ਚਮਕ ਜਾਂ ਤਾਕਤ ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।
ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਆਤਮਿਕ ਰੂਹਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਕਾਲਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ, ਇਹ ਰੂਹਾਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀਆਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਿਰਨਾਂ ਵਾਪਸ ਭੇਜਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ "ਕਿਰਨ" ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ, ਅਸਲ ਵਿਚ, ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀਆਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਿਰਨਾਂ ਹਨ।

ਕੀ ਰੱਬ ਸਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਸੁਣਦਾ ਹੈ?

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੂਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ, ਲੋਕ ਜੀਵਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ। ਜੇ ਉਹ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਊਰਜਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਹੋਣ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸਰੀਰਕ ਦਰਦ ਸਹਿਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਮਿਲੇ, ਜੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਰਮ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ, ਲੋਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਲਝਣ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਆਪਣੀ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਜਾਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਮਿਲੇਗੀ। ਮਦਦ ਲਈ ਕੁਝ ਕਾਲਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਵੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉੱਚ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਮਝੋ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿਚ, ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਸੀਸਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹਾਂ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਸੁਣਦਾ ਹੈ - ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਹਨ।

ਇੰਨੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਕਿਉਂ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ? ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੋਂ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ ਜੇਕਰ:
1. ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਕਿਸੇ ਅਜ਼ਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ

ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸੰਸਾਰਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਸੋਚੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਨਾਲ ਹੀ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮਿਲੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਇੰਨੀ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ ਜੋ ਕਰਨਾ ਹੈ *ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ* ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ . ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਉੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਰਹੇ ਹੋ ਜੋ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ।

2. ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੱਚੀ ਅਤੇ ਸੁਹਿਰਦ ਹੈ

ਇਹ ਬਹੁਤ, ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੱਚੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਧ-ਮਨ ਜਾਂ ਮਕੈਨੀਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਤ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਿਵੇਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ *ਸ਼ੁੱਧਤਾ* ਅਤੇ *ਪੂਰਨਤਾ* ਤੁਹਾਡੀ ਮੁੱਦਦ ਦੀ ਪੁਕਾਰ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੱਚੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

3. ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜੀਉਣ ਲਈ ਭੋਜਨ, ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਆਸਰਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਐਸ਼ੋ-ਆਰਾਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਗ਼ਲਤ ਹੈ। ਐਸ਼ੋ-ਆਰਾਮ ਇਕ ਅਸੰਤੁਲਨ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਰਾਮ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਮੰਗੋ। ਨਾਲ ਹੀ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ *ਸਿਰਫ਼* ਭੌਤਿਕ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਲਈ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਨਿਰਸ੍ਵਾਰਥ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

4. ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚੋ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ

ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੰਨੀ ਸਖ਼ਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਦੂਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਔਖਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹੁਣ ਜੋ ਕੁਝ ਬੁਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਮਿਟ ਜਾਣਗੇ।

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਕੱਰਮ ਕਦੇ ਵੀ ਮਿਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸੱਚੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਨਾਲ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਸਲੇਟ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ।

5. ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋ

ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹਨ ਜੋ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੁਝ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦਰਅਸਲ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਜੋ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬੁੱਧੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸੁਧਾਰ ਕਰ ਸਕਣ। ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪੁਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੀਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਦੂਤ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਦੂਤ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਓ ਕਿ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖੋ ਕਿ ਉਹ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹਨ, ਕਿ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਸਵੀਰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣੋ। ਇਹ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਬਦੱਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਕਿਉਂ ਹਨ?

ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਅਨਿਯਮਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਗਲਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਉਹ ਜਾਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਹੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅਸੰਗਤ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਬਕਾਵਟ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ - ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਆਲਸੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖੋਗੇ।

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਸਾਡੀ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ?

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹਨ:

1. ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਹੋਗੇ

ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਦੌਲਤ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਰੁਤਬਾ ਜਾਂ ਰੁਤਬਾ ਕੀ ਹੋਵੇ, ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਈਸ਼ਵਰੀ ਚੰਗੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਹੀ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਹੰਦ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਨਹੀਂ ਦਿਓਗੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਮਾਣ ਲਿਆਉਣ ਦਿਓਗੇ।

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਆਫ਼ਤ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਔਖੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਔਖੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਲੰਘ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰੀ ਕਾਰਕਾਂ (ਔਖੇ ਸਮੇਂ) ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਅੰਦਰਲੀ ਤਾਕਤ (ਸ਼ਾਂਤੀ) ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਔਖੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਬਾਹਰੀ ਤਾਕਤਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਔਖੇ ਸਮੇਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਦਰਅਸਲ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਟੈਸਟ ਓਨਾ ਹੀ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਔਖੇ ਸਮੇਂ ਔਖੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰੀ ਤਾਕਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

2. ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ

ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਊਰਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਊਰਜਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਕਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਡਰੇ ਹੋਏ, ਘਮੰਡੀ, ਗੁੱਸੇ ਵਾਲੇ, ਉਦਾਸ ਆਦਿ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਘਟਾ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕੇ।

3. ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਰਣਾ ਸੁਧਰਦਾ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਮਿਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਦਾ ਕਾਲਾ ਬੱਦਲ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਉੱਚਾ ਸਵੈ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਯਾਨੀ, ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਜਾਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਠੰਡਾ, ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਰਣਾ ਸੁਧਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਰਣਾ ਸੁਧਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਧੇਰੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਠਦੇ ਹੋ।

4. ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੰਗਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ

ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ - ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੰਗਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇਲਾਜ ਊਰਜਾਵਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਢਾਲ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਏਗੀ।

5. ਤੁਸੀਂ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਹੱਲ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋਗੇ
ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਇਲਾਜ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੋਗੇ। ਦਵਾਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਲਾਜ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸੂਖਮ ਮਨ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਸਿੱਖੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਇਲਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।

6. ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਮਿਲੇਗੀ
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਤਾਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਹੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਕਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

7. ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਾਓਗੇ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਜਵਾਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

8. ਤੁਸੀਂ ਕਾਲੇ ਜਾਦੂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੋਗੇ
ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਕਾਲਾ ਜਾਦੂ (BM) ਜਾਂ ਜਾਦੂ-ਟੂਣੇ ਵਰਗੇ ਜਾਦੂਈ ਅਭਿਆਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਲਾਭ, ਨਿਯੰਤਰਣ, ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਜਾਂ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਲਈ ਹਨੇਰੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਕਾਲਾ ਜਾਦੂ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਮਾਤਰਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ। ਪਰ ਕਾਲਾ ਜਾਦੂ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਗਰੂਕ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰ ਸਕਣ। ਸਾਰੇ ਹਨੇਰੇ ਅਭਿਆਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਾਲਾ ਜਾਦੂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਮਾਤਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਡਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬੱਸ ਸੁਚੇਤ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਸਮਝੋ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਨਿਡਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਤੁਹਾਨੂੰ ਘੰਟਿਆਂ ਬੱਧੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਛੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਇੱਕ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨੀ ਦੇਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਓਨੇ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੋਗੇ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਉਹ ਉਸ ਤਾਕਤ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਣ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋਵੇ। ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੁੜਬੁੜ ਨਾ ਕਰੋ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਭਟਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਆਰਾਮ ਕਰੋ, ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਰਹੋ। ਡਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ।

ਕੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪੂਜਾ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ?

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਰਸਮਾਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਸਥਾਨ ਇਸ ਲਈ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਸਕਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਰਾਹੀਂ ਵਧੇਰੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਣ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਪੂਜਾ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਕਰੋ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮਦਦਗਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਕਾਰ ਵਿੱਚ, ਕੰਮ 'ਤੇ, ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ, ਕਿਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨ ਬਣਾਓ, ਪੂਜਾ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਰੱਖ ਕੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਮਨੋਰਥ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਕੇ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਸਥਾਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ:

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਔਰਿਕ ਖੇਤਰ ਉਸ ਪਹਿਲੀ ਸਵੇਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸੋਖ ਲਵੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੇ ਦਿਨ ਲਈ ਰੱਖੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਚੂਸ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਢਾਲ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ - ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੁਹਾਡੇ ਔਰਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿਨ ਲਈ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਦਿਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੌਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਨ ਖੇਤਰ ਵੀ ਉਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇਗਾ। ਫਿਰ, ਦਿਨ ਭਰ, ਛੋਟੀਆਂ, ਸੁਹਿਰਦ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਕਰੋ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ; ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕਰੋ। ਹੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਸਮਝੋ। ਸਮਝੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਮੰਗ ਰਹੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਹੋਣ ਲਈ ਹਨ - ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜੀਵ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ, ਸਰਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਰੱਖੇਗੀ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

"My Dearest God Almighty,

Please our Lord, help us to avoid all evil and save us from such evil creatures.

Please take us in Your hands and guide us.

We are Yours, our God, and will be Yours always.

Keep us with You, our Lord, for eternity, so always and forever we will be blessed, guided, and helped by You and only You.

Thank You, God Almighty."

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ 'ਮੈਂ' ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।
"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਓ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੋ" ਵਾਲੀ ਪੰਗਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ, ਪੂਰੀ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਰਹੇ ਹਾਂ।
ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬੁਰਾਈ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਰਗੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਾਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀਆਂ ਹਨ। 'ਬੁਰਾਈ' 'ਜੀਉ' ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ - ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ "ਸਦੀਵੀ" ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖੇ। ਅਸੀਂ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸਾਡੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੇ।

ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਮੰਗੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੇਵੇ। ਫਿਰ, ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਧਾਓ - ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਪਰਿਵਾਰ ਜਾਂ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਜੋ ਸੁਧਾਰਨ ਲੋਕ ਹੁੰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਿਯਮ ਯਾਦ ਰੱਖੋ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਮੰਗੋ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਰੇ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਰਮ, ਪਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੋਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਰਗ - ਪਰੀਖਿਆ, ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਭੇਜ ਕੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੋਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਮੰਗੋ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਕਰੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ, ਤੁਹਾਡੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਮੰਗੋ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਕਰੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਮੀਦ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖੋ। ਉਮੀਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਮੀਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਗਦੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਜਾਣੋ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਉਹ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੁਣ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਮਾੜੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ। ਜ਼ੁੰਮੇ ਹੋ ਸਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡੋ। ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹੱਟ ਜਾਓ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਿਓ।

ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚ

"ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰਹੋ।"
"ਪ੍ਰਸੰਦ ਪ੍ਰਸੰਦ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।"
"ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ।
ਠੰਢੇ ਰਹੋ, ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਨੀਂਦ ਲਓ।"

ਵਿਚਾਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ?

ਤੁਹਾਡੀ ਸੋਚਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਜੋੜ ਹੋ। ਵਿਚਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੁੰਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਕੰਮ ਸੋਚ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹੁੰਨ - ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚ। ਇਸ ਲਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚਣਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿਚ, ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਊਰਜਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹੁੰਨ ਇਸ ਲਈ ਸੁਚੇਤ ਰਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੀ ਊਰਜਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।
ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੋਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮਨੁੱਖ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।
ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚ ਵੱਲ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਲ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚ ਹੀ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਆਤਮਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਲਤ ਸਮਝ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਬੇਕਾਬੂ, ਅੰਪ੍ਰਸ਼ਿਕਸ਼ਿਤ ਮਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਇਸ ਲਈ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਬਹੁਤ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚਣਾ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

☙ *ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ?*

ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਨ:

1. ਡਰ

ਡਰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੋਨੁੱਖ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਡਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਡਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਚੰਗੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਡਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਚੈਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲੋਗੇ; ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਇਸ ਡਰ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ - ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਹੈ *ਕਦੇ ਨਹੀਂ* ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣੂ ਹੈ.

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਸਾਦਾ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਰੱਖੋ। ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਪੌਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕੇਗਾ। ਡਰ ਸੁਰੱਖਿਆਤਮਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਡਰੋਗੇ; ਇਹ ਇੱਕ ਬਚਾਅ ਹੈ *ਸਹਿਜ-ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ*.

ਅਜੀਬ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੁਝ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਮਾੜੇ ਅਨੁਭਵ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਆਸ਼ਾਵਾਦੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਰਵੱਈਆ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਚੰਗੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਛਲੇ ਅਨੁਭਵ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ, ਮਨੁੱਖੀ ਬਚਾਅ ਲਈ ਉਮੀਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।

2. ਚਿੰਤਾ

ਲਗਾਤਾਰ ਚਿੰਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਲੋਕ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰੋ। ਸੰਪੂਰਨ ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਉਹ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਨਤੀਜਾ ਸਮਰਪਣ ਕਰੋ ਅਤੇ ਬਣੋ *ਇਕਸਾਰ* ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿਓ। ਪਰਮਾਤਮਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਦੂਤਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉਹ ਊਰਜਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਕਾਰ ਦੇ ਬਾਲਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਪਰਮਾਤਮਾ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓ।

3. ਸ਼ੱਕ

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਪਰਮਾਤਮਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ। ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਨਾਲ ਬਦਲੱਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਗਾਈਡਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ . ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਬੂਤ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ।

ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਰਾਤ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ। ਉਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਉਸਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇੱਕ ਦਿਨ, ਇੱਕ ਦੂਤ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ," ਦੂਤ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਦਮੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਤ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਹਥੇਲੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਦਮੀ ਅਜ਼ਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਭੇਟ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ। ਦੂਤ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਹਥੇਲੀਆਂ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਫੂਕ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। "ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ," ਦੂਤ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਦਮੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਹਥੇਲੀਆਂ ਅਜੇ ਵੀ ਖਾਲੀ ਹਨ। "ਪੂਰ ਮੇਰਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਉਹ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ। "ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ," ਦੂਤ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। "ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਸ਼ੱਕ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਜੋ ਚੀਜ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ ਦਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

4. ਝਿੜਕਣਾ

ਝਿੜਕਣਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਨਸਿਕ ਤਸੀਹੇ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਇੱਕ-ਪਾਸੜ ਹਮਲਾ। ਇਹ ਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੀ ਘਾਟ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਆਰਥ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਮਾਪੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ

ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਝਿੜਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇਗਾ ਅਤੇ ਕੰਨ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਝਿੜਕਣਾ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

5. ਲਗਾਤਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣਾ

ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਅਕਤੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਰੋਂਦੇ ਅਤੇ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਹਮਦਰਦੀ ਦਿਖਾ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੁਣ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਕਾਰਾਤਮਕ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿਓ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਨਾ ਕਰੋ।

6. ਜਿੰਨੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ

ਕੁਝ ਲੋਕ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਕੁਝ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਦਦ ਨਾ ਮੰਗਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਘਮੰਡੀ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਹੋ, ਨਾ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਹੰਕਾਰ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਅਲੌਕਿਕ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

7. ਈਰਖਾ

ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਲੁੱਟਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਈਰਖਾ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਸਫ਼ਰ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖੋ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜੀਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹੋ ਸਾਨੂੰ ਸੱਚੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਕਲਾ ਸਿੱਖੋ।

8. ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਹਮੇਸ਼ਾ

ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਰਦ ਦੇ ਸਰੋਤ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕੋਗੇ। ਦਰਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਤਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਦਰਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਓ। ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿਓ। ਆਪਣੇ ਅੰਦਰਲੇ ਅਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰੋ, ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ।

9. ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਆਦਤ

ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਲੋਕ ਲਗਾਤਾਰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਇੰਨੇ ਆਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਡਰਾਮਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨਗੇ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੋਚ-ਤਰਸ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਆਦਤਾਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਛੋਟੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਵਧਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

10. ਬੇਚੈਨੀ

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਧੀਰਜ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ। ਬੇਚੈਨੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਤੁਲਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ: ਸਮਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬੇਸਬਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ

ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀਂ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੰਹੁ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਯੋਜਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਨੰਤ ਹੈ।

☙ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਸਾਨੂੰ ਸਰੀਰਕ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ?

ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦਤ, ਜੀਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ, ਸਨਕੀ, ਕੁੜੇ ਅਤੇ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਹੋਣ ਦੇ ਇੰਨੇ ਆਦੀ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਉਸ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਸੰਦ ਪਸੰਦ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਲੋਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਪੈਟਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੈ। ਇਸ ਪੈਟਰਨ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਓ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਨਾਲ ਬਦਲੋ; ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰੋ। ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

1. ਤੁਹਾਡਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਜਾਓਗੇ।

2. ਤੁਸੀਂ ਛੋਟੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਉਡੀਕ ਰਹੇ ਹੁੰਨ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੋਹਫ਼ੇ ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਘੂਰ ਸੁਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਵੋਗੇ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਵੋਗੇ ਜੋ *ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ* ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਤੁਹਾਡੀ ਊਰਜਾ ਇੰਨੀ ਗੁੜੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ, ਹਲਕੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ। ਪਸੰਦ ਵਰਗੇ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋ .

3. ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੇ ਅਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਨਿਮਰਤਾ ਵਾਂਗ, ਸਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਮਾਹੌਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਗੇ, ਬੇਆਰਾਮ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਫੈਸਲਾ ਧੁੰਦਲਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਉਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੂਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ ਜਾਓਗੇ ਕਿ ਅਸੰਤੁਲਨ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।

4. ਤੁਹਾਡੀ ਸਿਹਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰ ਬਹੁਤ, ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਸੱਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅੰਦਰ ਕੁੜੱਤਣ ਅਤੇ ਗੁੱਸਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਸਰੀਰ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਫ਼ੀ ਇਲਾਜ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

5. ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਇਹ ਆਤਮਾ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਜਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਅਫ਼ਸੋਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ

ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਬੰਧਕ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਬਣਨਾ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ - ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ।
ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚੋਂ ਕਿਵੇਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਜੋ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਸਬਕ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਮਦਦ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨਾ। ਟੈਸਟ ਬਿਮਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਟੈਸਟ ਡਰ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਡਾਕਟਰੀ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ। ਟੈਸਟ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
6. ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹੋ
ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰਨਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫ਼ਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਪੁੱਛਦੇ ਰਹੋਗੇ ਕਿ ਕਿਉਂ, ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਹੈ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ, ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਬਜਾਏ।
7. ਤੁਸੀਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।
ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਤੋਂ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ, ਸ਼ੁਭ ਤੋਂ ਅੱਖੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨਾਲੋਂ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਨੂੰ ਚੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਬਿਹਤਰ ਲਈ ਬਦਲਦਾ ਹੈ?

ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਨਿਯੰਤਰਣ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਮਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੋ। ਜਿਸ ਪਲ ਕੋਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਓ। ਆਦਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰੋਗੇ, ਪਰ ਉਸ ਆਦਤ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਸਿੱਖੋ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਡਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। "ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਜੇ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਜੇ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?" ਖੈਰ, ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ? ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੋ। ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹੈ। ਅਗਲਾ ਕਦਮ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਉੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਰਸਤਾ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਸਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਣਾ ਸਿੱਖੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋਗੇ ਕਿ ਉਹ ਅਨਮੋਲ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁੱਝੇ ਰਹੋ।
ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੀਆਂ। ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਰਸਤਾ ਹਨ।
ਅਸੀਸਾਂ ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ।
ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਂ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਬਿਨਾਂ ਉਮੀਦ ਦੇ

ਕੁੰਮ ਕਰੋ। ਉਮੀਦ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਮੀਦ ਇੱਕ ਮੰਗ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਹਉਮੈ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਮੀਦ ਨਤੀਜੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਮੀਦ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਨਤੀਜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਨਤੀਜਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਆਸ਼ਾਵਾਦੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਮੀਦ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਉਮੀਦ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਭਾਰੂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕਰਮ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁਕਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਕਰੀਬੀ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ, ਪਰ ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸੋਗ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਚੰਗੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦਿਓ। ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੋਗ ਕਰਨ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਕੱਟਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਖੂਨ ਵਗਦਾ ਹੈ ਪਰ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜ਼ਖ਼ਮ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੋਗ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਹੈ। ਸੋਗ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦਰਦ ਅਸਹਿ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖੋ। ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਦਾ ਸਾਡਾ ਮਤਲਬ ਇਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਮੰਮੀ ਅਤੇ ਡੈਡੀ ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਡੇ ਬਿਨਾਂ ਇੰਨੇ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਚਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਉਦਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਜਦੋਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਠੀਕ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣ ਤਾਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣਾ ਆਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਉਦੋਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਸਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਇੱਕ ਚੋਣ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਸਥਿਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ।

ਕਈ ਵਾਰ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਚੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਤਨ ਅੱਧੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਨਿਮਰ ਹੋਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹੋ। ਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ

ਨੂੰ ਉਸ ਦਰਦ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।
ਜਦੋਂ ਹਾਲਾਤ ਮਾੜੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਬਹਾਦਰ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰਵੱਈਆ ਰੱਖਣਾ ਹੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਮਾੜੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਕਦੇ ਵੀ ਉਮੀਦ ਨਾ ਛੱਡੋ।
ਸੰਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ:

1. ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖੋ। ਜਾਣੋ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸੁਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ।
2. ਆਪਣੇ ਕਰਮ, ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਾ ਕਰੋ।
3. ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਤਾਕਤ ਮੰਗੋ। ਕਿਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਤਾਕਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੋਂ ਹੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੰਗਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕੋ।
4. ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਸਰਗਰਮ ਕਰੋ। ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਦੀ ਸੀਮਤ ਸੂਝ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰੋ।
5. ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧਣ-ਫੁੱਲਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਵਜੋਂ ਦੇਖੋ।
6. ਕਸਰਤ। ਸਰੀਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੋਗਾ (ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਅਧਿਆਪਕ ਲੱਭਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ), ਨਾਚ, ਤੈਰਾਕੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਡ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮਨ, ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਸੁਭ ਸਿਹਤਮੰਦ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।
7. ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰੋ। ਸਮੁਰਪਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ, ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇਣਾ।
8. ਉਹ ਕੰਮ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹਨ। ਰੁੱਝੇ ਰਹੋ। ਉਹ ਸਾਦੇ ਕੰਮ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਸੰਗੀਤ ਸੁਣਨਾ, ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਣਾ, ਬਾਗਬਾਨੀ, ਤੈਰਾਕੀ ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੋਸ਼ਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
9. ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣਾ ਸਿੱਖੋ। ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਕਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।
10. ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਕਈ ਵਾਰ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਧਿਆਨ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਦਰਦ ਤੋਂ ਭਟਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਹੋਣਾ ਵੀ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ।
11. ਹੱਸੋ। ਹਲਕੇ ਬਣੋ।

ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੋ। ਜਾਣੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਖੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਲਈ ਆਏ ਹੋ। ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਚੁਕਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਾ ਲਓ। ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖੋ। ਹਲਕੇ ਬਣੋ। ਦੁਬਾਰਾ, ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦ ਸੰਤੁਲਨ ਹੈ। ਸਥਿਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੀਬਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ; ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬੇਤੁਕੀ ਨਾ ਬਣੋ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਵੀ ਬਚੋ।

ਆਪਣੀਂ ਯਾਤਰਾ ਦੀਂ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਭ ਉਠਾਓ। ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਅਤੇ ਖੇਡ ਦੀਂ ਭਾਵਨਾ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਗ ਹਨ। ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਕਿਸੇ ਕੋਲ਼ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜੋ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੱਸਦੇ ਹਾਂ। ਗੀਤ, ਨਾਚ ਅਤੇ ਜਸ਼ਨ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਸ਼ਨ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝੋਗੇ। ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹੋ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਅਜੇ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਵੀ। ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਅਣਜਾਣ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ, ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੱਤਵੇਂ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ।

ਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ

"ਆਪਣਾ ਹੰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪਾਓ।"
"ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ਼ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਆਓ। ਨਿਮਰ ਬਣੋ।"

ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਕਾਰ ਜਾਂ ਹੰਕਾਰ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਕਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੰਕਾਰ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੰਕਾਰ ਜਾਂ ਹੰਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਰੂਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਾਬੂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਯਾਤਰਾ ਨਿਮਰਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ। ਹੰਕਾਰ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਕਾਰਨ ਹੰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਦਿੱਖ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਕਾਰਨ, ਪਰ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ਼ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਣਾਏ ਝੂਠੇ ਅਕਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰੱਖਿਆ ਵਿਧੀ ਵਜੋਂ ਕੰਧਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੱਚ ਦੇ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹੰਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਤਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਲੋਕ ਇਸ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਗਲਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੱਚੀ ਸਮਝ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁਤਬਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਨਿਮਰ ਹੈ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਘਮੰਡੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਜੋ ਭੌਤਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਮਰ ਵਿਅਕਤੀ ਚੰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਚਾਪਲੂਸੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਉਸ ਕੋਲ ਸੱਚੀ ਸਲਾਹ ਲਈ ਆਉਣਗੇ। ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਘਮੰਡੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।
ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਜੋ ਲੋਕ ਹੰਕਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੈ ਧਰਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ। ਕਈ ਵਾਰ, ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਪੱਧਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਟੈਸਟਾਂ, ਸਿੱਖਿਆਈ ਅਤੇ ਕਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸਫ਼ਲਤਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਫਲਤਾ ਵੀ ਹੈ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹੋ। ਸਫ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਅਸਫਲਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਤਮ ਜਾਂ ਨੀਵਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ। ਜੇਕਰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਅਸਫਲਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਰਦਾਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੁਚਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਫਲਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਿਮਰ ਹੋਣਾ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਨਾ ਆਉਣ ਦਿਓ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਪੁਛਾਣ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਰਹੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਦੇਣਗੇ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਫਲਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿੱਤ ਹੋ। ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਫਲਤਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੰਕਾਰ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸੇ ਲਈ, ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਸਥਿਰ, ਕਦਮ ਦਰ ਕਦਮ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਪੌੜੀ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਸੱਚੀ ਸਫਲਤਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਫਲਤਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸੰਸਾਰੀ ਸਫਲਤਾ। ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੋ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਧਰਤੀ ਦੇ ਭੌਤਿਕ, ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਸਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਲੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਤੁਲਿਤ ਜੀਵਨ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖੀ ਕਮੀਆਂ ਜੋ ਹਉਮੈ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਨ, ਬੇਅੰਤ ਹਨ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਮਨੁੱਖ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਕਮੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪੂਰ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਹਉਮੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿੱਤਤਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਟ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਹਾਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋ।

☬ *ਹੰਕਾਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੈ?*

ਹੰਕਾਰ ਇਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

1. ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਘਾਟ

   ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਘਮੰਡੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਦਾ ਸਹੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਚੋਣਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੰਬੰਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਰਣਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਹਉਮੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ। *ਸਿਰਫ਼* ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਚਿੰਤਤ ਹੋ ਕਿ ਦੂਜੇ ਲੋਕ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦਾ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਾ ਹੋਵੇ।

2. ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪਤਨ

   ਹੰਕਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਉੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬੌਧਿਕ ਜੀਵ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰਕਸ਼ੀਲ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੰਕਾਰ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੰਤੁਲਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਇਕਸਾਰਤਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ।

3. ਘੱਟ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ

   ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਹਨੇਰੇ ਬੱਦਲ ਵਾਂਗ ਸੋਚੋ ਜੋ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰੌਸ਼ਨੀ (ਬੁੱਧੀ) ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ, ਤਾਂ

ਤੁਹਾਡਾ ਤਿਲਕਣਾ ਹੋਰ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਚੋਣਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਗਲਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਘਟੀ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਇਸ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਬਦਲਾ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਦੂਰ ਰਹਿਣਗੇ। ਨਾਲ ਹੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਵਧੇਰੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

4. ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ

ਹੰਕਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਥਿਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮਝ ਸੀਮਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਥੋਪੋਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਓਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਨਿਆਂ ਹੈ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਓਗੇ।

5. ਈਰਖਾ

ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਹਉਮੈ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਸਫ਼ਰ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜੋ ਤੋਹਫ਼ੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਹਉਮੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਹਉਮੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਈਰਖਾਲੂ ਜੀਵ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

6. ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ

ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਬਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣਾ। ਹੰਕਾਰ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਉਮੈ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਦੁਨਿਆਵੀ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਪਰੇ ਹੈ। *ਲੋੜਾਂ* ਅਤੇ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ *ਇੱਛਾਵਾਂ*. ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਦੌਲਤ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਤੁਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ; ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਹਉਮੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਹਉਮੈ ਨਵੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਨਿਮਰ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਰਲ ਹੈ - ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਹ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਮਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਿੰਦਾ ਹੈ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ। ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ।

ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

↓

ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਿਮਰ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਕੇ ਉਸ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ

↓

ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

↓

ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਉਹ ਭਾਵਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਠਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

7. ਦੁਸ਼ਮਣ

   ਜ਼ੁਲਦਬਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਤੁਰਕਹੀਣ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਤੁਸੀਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਹੰਕਾਰ ਕਹੇਗਾ, "ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ," ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਵੇਗਾ।

8. ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਵਿਛੋੜਾ

   ਰਿਸ਼ਤੇ ਸੀਮਾ-ਹੱਦ ਬਾਰੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੰਕਾਰ ਸੀਮਾ-ਹੱਦ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉੱਤਮਤਾ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਿਹਤਮੰਦ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੋਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਉਮੈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ।

9. ਉਮੀਦਾਂ

   ਹਉਮੈ ਉਮੀਦਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਏਜੰਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਸੋਚਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ: ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ; ਇਹ ਹੈ ਆਉਣ ਵਾਲਾ *ਮੇਰਾ ਰਸਤਾ*. ਇਹ ਦੁੱਖ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਏਜੰਡਾ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਹਉਮੈ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਬੇਸਮਝ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਸਮਾਂ ਇੱਕ ਉੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਮੀਦਾਂ ਚਿੰਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੇਲੋੜਾ ਦਬਾਅ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਉਮੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ, ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ 'ਤੇ ਖਰਾ ਉਤਰਨ ਦੀ ਝੂਠੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਮੀਦਾਂ ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਮੀਦ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖੋ। ਹਉਮੈ ਉਮੀਦ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। *ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਬਾਹਰ*, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਗ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦੇਣਾ। ਹਉਮੈ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ।

ਉਮੀਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?

ਉਮੀਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਫੜੀ ਰੱਖਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਧਾਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ 'ਉਮੀਦ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਣਾ' ਹੈ। ਉਮੀਦ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਫੜੀ ਨਾ ਰੱਖੋ। ਉਮੀਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਥਿਰ ਉਮੀਦਾਂ ਰੱਖਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਲੰਘਣ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। "ਉਮੀਦ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖਣਾ" ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਉਹ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਨਤੀਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ। ਹਉਮੈ ਸਿਰਫ਼ ਨਤੀਜੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਜੁੜਨਾ ਹੈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ; ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸੁਮੇਰਪੁਣ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦਾ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਜ ਹੈ।

ਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ?

ਹਉਮੈ ਅਤੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਵਿਚਕਾਰ ਲੜਾਈ ਜੀਵਨ ਭਰ ਚੱਲੇਗੀ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯਾਤਰਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਸ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਥੇ ਤਿੰਨ ਸਧਾਰਨ ਕਦਮ ਹਨ:

1. ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰੋ

   ਹੰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਡਿਗ੍ਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ - ਕੁਝ ਮਨੁੱਖਾਂ ਕੋਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕੋਲ ਘੱਟ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਕੋਲ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ

ਹੰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਦੌਲਤ, ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ, ਸ਼ਕਤੀ, ਸੁੰਦਰਤਾ, ਤੋਹਫ਼ੇ, ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਆਦਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਹੰਕਾਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਹੰਕਾਰ ਹੈ - ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਹੰਕਾਰ - 'ਮੈਂ' ਕਾਰਕ, ਯਾਨੀ, "ਮੈਂ ਸਹੀ ਹਾਂ", "ਮੈਂ ਨਿਮਰ ਹਾਂ", "ਇਹ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ", "ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਮਦਦ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ", "ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸਮਾਜਿਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ", "ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਾਂ", "ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ", "ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਬਣਾਏ ਹਨ", "ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਂ", "ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ", "ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ", "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ/ਨੌਕਰੀ/ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹਾਂ"।

ਜਿਸ ਪਲ 'ਮੈਂ' ਕਾਰਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮਾਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪਤਨ ਵੱਲ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਸਫਲਤਾ, ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਆਦਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਸਾਧਨ ਹਾਂ, ਇਹ ਤੋਹਫ਼ੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸੀਸਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ 'ਮੈਂ' ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਾਣਮੱਤਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ। ਕਈ ਵਾਰ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਾਣ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਮੂਰਖਤਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਦਮ ਹੈ, ਪਛਾਣੋ ਅਤੇ ਮੰਨੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਣ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੈ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸੱਚੀ ਇੱਛਾ . ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਤੁਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਲਈ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਉਮੈ ਇਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਇਰਾਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹਉਮੈ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣੇ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰੋ

ਸਮਝੋ ਕਿ ਹੰਕਾਰ ਅੰਦਰ ਹੈ *ਸੋਚਿਆ* . ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮਾਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਘਮੰਡ ਨਾਲ ਨਾ ਸੋਚੋ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਕਿਸੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਭਟਕਾਓ। ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਬੁਰੀ ਆਦਤ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਆਦਤ ਪਾ ਚੁੱਕੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਇਸ ਬੁਰੀ ਆਦਤ ਦਾ ਇੰਨਾ ਆਦੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਘੱਟ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇੱਛਾ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗੀ ਹੀ, ਪਰ ਪੀਖਿਆ ਹਾਰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਕੁਝ ਵਾਰ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਫਿਰ ਵੀ ਗੁੱਸੇ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨਾ ਹੋਵੋ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਮਰ ਬਣੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਆਰਾਮ ਕਰੋ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਇਕਸਾਰ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਫਲ ਹੋਵੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਰਲ ਅਤੇ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਓਗੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਆਪਣਾ ਕੰਟਰੋਲ ਬਣਾਈ ਰੱਖੋ।

3. ਘਮੰਡੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਬਦਲੋ

ਆਪਣੇ ਅਸੰਪਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰਾਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਲਿਖੋ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਮਝ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਛੋਟਾ, ਘਮੰਡੀ ਵਿਚਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਘਮੰਡੀ ਵਿਚਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨਾ ਜਾਣੋਗੇ। ਆਪਣੇ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰ ਰਹੋ।

ਕੀ ਲੋਕ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਘਮੰਡੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਗੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ?

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਕੋਲ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਤ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਨਿਮਰ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਨਿਮਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਅਤੇ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਦੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲਿਆ ਹੈ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹਉਮੈ ਹੋਰ ਭੜਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹਉਮੈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਹੋਰ ਕਮੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ:

ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਲਓ ਜੋ ਖੇਤਰ 4 ਪੜਾਅ 5 ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਹੰਕਾਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਬਾਹਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਧਰਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਪਾਲਦੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਉਸਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੰਕਾਰ ਵਿਕਸਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੰਕਾਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੰਕਾਰ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਹੰਕਾਰ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹਉਮੈ ਭਿਆਨਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ 'ਤੇ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਉਮੈ ਭੜਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨੰਬਰ ਇੱਕ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਧੂ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਲਨਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹਉਮੈ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਈਰਖਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਲਨਾ ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਅੰਦਰੋਂ ਸੜਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁੱਸਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜ਼ਹਿਰ, ਉਹ ਤੀਬਰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਭਾਵਨਾ, ਜੰਗਲ ਦੀ ਅੱਗ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਫ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਘੱਟ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾ ਪਵੇ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਰਕੀਲ ਤਰਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਓਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਖੇਤਰ 4 ਪੜਾਅ 5 'ਤੇ ਉਸ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾ ਇੱਕ

ਆਤਮਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪਤਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਹੈ।

ਮਾਣ
↓
ਈਰਖਾ
↓
ਗੁੱਸਾ
↓
ਨਫ਼ਰਤ
↓
ਬਦਲਾ

ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵੇਂ ਮਨੁੱਖੀ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਹੰਕਾਰ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਰਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਨਹੀਂ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਬਦਲਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਦਲਾ ਸਰੀਰਕ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਦਿਖਾ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਛੋਟਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾ ਕੇ ਜਾਂ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰਕੇ ਬਦਲਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ, ਮਾਨਸਿਕ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਜਾਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਦਲਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ।

ਨਿਮਰ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?

1. ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਉੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹੋ
   ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਸਾਧਕ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਿਮਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਝ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਮਰ ਹੋਣਾ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਸੇ ਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਵਰਦਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਿਮਰ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀਏ।
2. ਜੇਕਰ ਹੰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਮਰਤਾ ਨਿਰਸਵਾਰਥਤਾ ਬਾਰੇ ਹੈ
   ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ, *ਲਾਈਵ* ਉਸਦੇ ਗੁਣ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਗੁਣ ਨਿਮਰਤਾ ਹੈ। ਨਿਮਰਤਾ ਹੋਂਦ ਦਾ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਰੂਪ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋਗੇ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਦਿੱਖ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਇੱਕ ਨਿਮਰ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਦਰਤ ਸਹਿ-ਮੌਜੂਦ ਹੈ: ਨਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਦੀਆਂ ਸਮੁੰਦਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਸਮੁੰਦਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਸੰਤੁਲਨ, ਏਕਤਾ, ਸਦਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਨਿਮਰਤਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਮੂਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਮਨੁੱਖ ਜਾਂਵੇ। ਆਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦੀ ਸੱਚੀ ਕਲਾ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਸੇਵਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਗੁਣ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਭਰਪੂਰ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

3. ਨਾਂ ਕਰੋ *ਕਾਰਵਾਈ* ਨਿਮਰ ਬਣੋ। ਨਿਮਰ ਬਣੋ।

ਜਿਵੇਂ ਹੰਕਾਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਮਰਤਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਵਜ੍ਹਾ ਛੁਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਵਿੱਚ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੰਕਾਰ ਸੁਆਰਥੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਏਜੰਡੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੀਮਤ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਨਿਮਰਤਾ ਦਾ ਮੁਖੌਟਾ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਨਿਮਰ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਤਮ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬੇਨਕਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

4. ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਘਮੰਡੀ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਕਰੋ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਘਮੰਡ ਨਾ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਲਈ ਸਾਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ *ਅਜੇ ਵੀ* ਗਲਤ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪਤਨ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗਿਆਨ ਫੈਲਾ ਕੇ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਕੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਵੇਂ ਜੀਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਖੌਤੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਆਗੂ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਹੰਕਾਰ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੰਕਾਰ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਹੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਦਮ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਰਹੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਇੰਨੇ ਤਾਕਤ ਦੇ ਭੁੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਖੁਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਡਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਖ਼ਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਗਲਤ ਗੁਰੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਖੁਆਏਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਗੁਰੂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਿਮਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

5. ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੋ।

ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜੋ ਵੀ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜੋ ਹੁਨਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਚੰਗਿਆਈ ਹੈ, ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਵਗਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ, ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰਵਾਹ ਲਈ ਇੱਕ ਚੈਨਲ ਹਨ। ਉਹ ਪ੍ਰਵਾਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਰੁਸਤੇ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋ *ਮਾਲਕੀ* ਉਸ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੋ ਜੋ ਇਸਦੀ ਹੋਂਦ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਘਟਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਛੱਲ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰੁਕ ਜਾਵੇਗਾ। ਚੰਗਿਆਈ ਦਾ ਉਹ ਪ੍ਰਵਾਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹੰਕਾਰੀ ਹੋ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਿਮਰਤਾ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੈਨਲ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ

ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਚੈਨਲ ਜੋ ਸੇਵਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇ। ਚੈਨਲਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਸੇਵ੍ਹਕ ਹੋ। ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਸਹਿ-ਸ੍ਰਿਰਜਣਹਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਜਿਸ ਪਲ੍ਹ ਤੁਸੀਂ ਮਾਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਮਨ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮਨ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਘੱਟਦੀ ਰਹੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜ਼ਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ, ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਪੋਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

ਕੀਮਤੀ ਬਣਨ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਉਮੈ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹੋ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਕੇ, ਤੁਹਾਡਾ ਹਉਮੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਭਰਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇਗਾ; ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਚੈਨ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਬੇਚੈਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਡਰਾਈਵ ਸਮਝੋਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋਗੇ। ਹਉਮੈ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨਾਲੋਂ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਖਤਰਨਾਕ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਹ ਭਰਮ ਉਦੋਂ ਹੀ ਟੁੱਟਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਭਰਮ ਸੱਚ ਦਾ ਪਲ੍ਹ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਇਆ ਹੈ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਦੀਵੀ ਹੈ, ਸੱਚੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਬਿਤਾਇਆ ਜੋ ਅਸਥਾਈ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਊਰਜਾ ਭੌਤਿਕ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕੀਤੀ। ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਨਾ ਸੋਚੋ। ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਾਕਤ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਜੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਉਹ ਅਸਥਾਈ ਹਨ; ਜੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਉਹ ਸਦੀਵੀ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਓਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੇਅੰਤ ਭੌਤਿਕ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਲਈ ਲਾਲਚੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ। ਦਰਅਸਲ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਆਵੇਗੀ, ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋਵੋਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜਾਣੂ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ। ਚੰਗਾ ਕਰੋਨਾ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰੋਨਾ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਅੰਤਮ ਟੀਚਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਕਿਉਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ?

ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਮਰਤਾ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਸਵੈ-ਮਾਣ ਨਿਮਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਲਓਗੇ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਣਗੇ - ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸਹੀ ਨਿਰਣਾ ਰੱਖਣਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਜਾਂ ਨਿਰਾਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਦਰਅਸਲ, ਹੰਕਾਰ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਮਰਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦਿੱਖ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ - ਇਹ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਕੁਚਲ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਸਹੀ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋਗੇ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਵੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ। ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ

ਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਹਉਮੈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਨਿਮਰਤਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਨੈਤਿਕ ਸੱਚਾਈ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਨਿਮਰਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਵਿਚ ਦ੍ਰਿੜ ਹੋ। ਨੈਤਿਕ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮੂਲ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਨਿਮਰ ਹੋਣਾ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ। ਨਿਮਰਤਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਾ ਕਰਕੇ ਇਸ਼ੂ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਘਮੰਡੀ ਹੈ?

ਹੰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ:

1. ਤੁਸੀਂ ਰੱਬ ਦੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।
2. ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੈ।
3. ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।
4. ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ ਤੋਂ ਭੱਜਦੇ ਹੋ।
5. ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਹੋ।
6. ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਹੋ।
7. ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲੀਜ਼ਮੀ ਹੋ .
8. ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ।
9. ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ।
10. ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਨੀਵਾਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹੋ।
11. ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹੋ।
12. ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ।
13. ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹਨ।
14. ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਬੇਮਾਇਨੇ ਹੈ।
15. ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮਝ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਕਮੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।
16. ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋ।
17. ਤੁਸੀਂ ਬੇਸਬਰੇ, ਚਿੜਚਿੜੇ (ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ), ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿੱਦੀ ਹੋ।
18. ਤੁਸੀਂ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋ।
19. ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

ਕੋਈ ਨਿਮਰਤਾ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

1. ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਨਿਮਰਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੋਂਦ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਅਵਸਥਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ।

2. ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਰੱਬ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਜਾਣੂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਮਰ ਬਣਾਏਗਾ।
3. ਸਹਿ-ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝੋ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਿਸ ਪਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੁਕਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਟੈਸਟਾਂ, ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਮ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ।
4. ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖੋ। ਹੰਕਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਮਰਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
5. ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸੁਣੋ।
6. ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ; ਤਾਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹੋ।
7. ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰਹੋ। ਇੱਕ ਨਿਮਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਓ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਫਸੋ। ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, *ਅਭਿਆਸ* ਜੋ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ, *ਕਦਮ ਦਰ ਕਦਮ*. ਸਿੱਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਗ੍ਰਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਬਦਲਣ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।
8. ਹਮਦਰਦ ਬਣੋ। ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ। ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਬਣੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝੋ।
9. ਧੀਰਜ ਰੱਖੋ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਲੋਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੈਸਟ, ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਕਰਮ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਦੇ ਪੱਧਰ ਵੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਨਾ ਕਰੋ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧਣ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ।
10. ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, *ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੱਬ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ*, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵੀ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ।
11. ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਸਲਾਹ ਮੰਗੋ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਅੱਜ, ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਮਦਦ ਜਾਂ ਸਲਾਹ ਮੰਗਣ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹੰਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਕਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਰ ਮਦਦ ਨਾ ਮੰਗਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਹੰਕਾਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।
12. ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰੋ। ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ, ਪਰ ਇਹ ਜਾਣੋ ਕਿ ਨਤੀਜਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਹੈ।

ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੀਜ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਘਮੰਡੀ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਘਮੰਡੀ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਘਮੰਡੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਬਦਲਣਾ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਘਮੰਡੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਉਮੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵਾਧੂ ਮਿਹਨਤ ਕਰੇਗੀ। ਸਾਲਾਂ ਅਤੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹਉਮੈ ਦੁਆਰਾ ਭੌਤਿਕ, ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹਾਂ ਪਾਈਆਂ ਹਨ। ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਉਹਨਾਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਉੱਚ ਸਮਝ ਤੋਂ ਨਵੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਉਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਹਉਮੈ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੱਚੀ ਉਡਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਸਕਦਾ। ਜੰਮਰੜਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਡਾਣ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਧੁਰੇ ਦੀ ਸ਼ਿਫਟ

"ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਊਰਜਾ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਪਾਪ, ਓਨੀ ਹੀ ਜਲਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ।"

ਧੁਰੇ ਦੀ ਸ਼ਿਫਟ ਕੀ ਹੈ?

ਕੁਦਰਤ ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਊਰਜਾ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਦਰਤ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਸੋਖ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਲਈ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਲਗਾਤਾਰ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਜੀਵਾਂ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਇਕੱਠੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭੂਚਾਲ, ਹੜ੍ਹ, ਬਵੰਡਰ, ਜੁਆਲਾਮੁਖੀ, ਅੱਗ, ਆਦਿ ਵਰਗੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਰੁਕਣ, ਸੋਚਣ ਅਤੇ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਸੱਚੀ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਨਿੱਜੀ ਲਾਭ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਚੰਗਿਆਈ, ਪਿਆਰ, ਨਿਰਸਵਾਰਥਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸਤੀ ਦੀਆਂ ਮੂਲ ਨੀਂਹਾਂ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਪਤਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।

N
EQUATOR
S

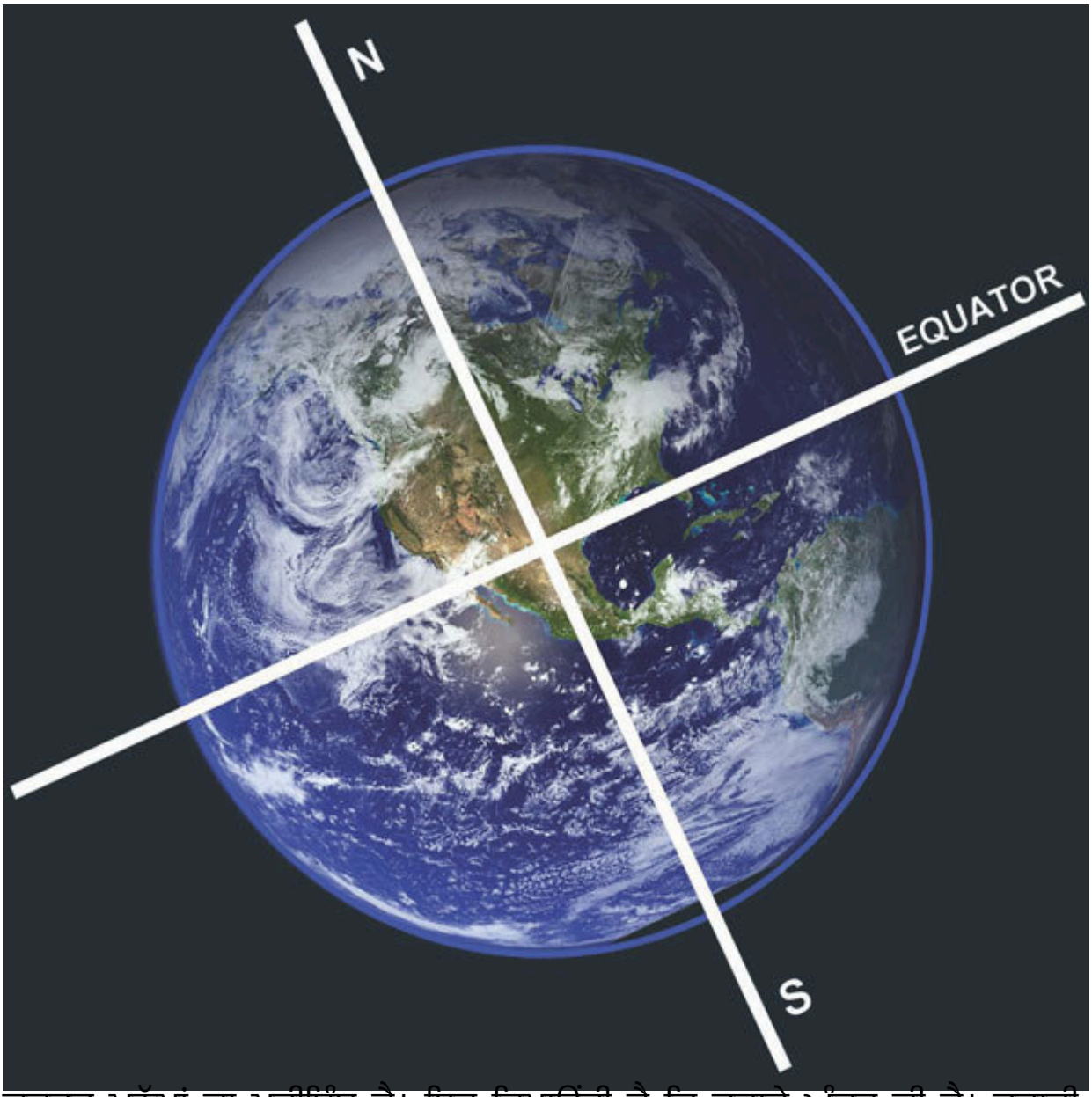

ਕੁਦਰਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਬੇਚੈਨੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੁੰਨ। ਨਾਲ਼ ਹੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਨਿਕਲ਼ਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਭੇਜਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕੁਦਰਤ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕਰੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਭੇਜਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਪ੍ਰੀਖਣ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਦੂਜੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਭੁਚਾਲ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਭੁੱਲੇ ਜ਼ਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੂਰਾ ਗ੍ਰਹਿ ਸਾਡਾ ਘਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ, ਮਨੁੱਖ ਸਹੀ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਜਾਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਲੋਕ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੀਉਂਦੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਚੌਗਿਆਈ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਖੁਆਉਣ ਲਈ ਅਖੰਤੀ

ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਯਾਤਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਭੱਜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਪਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਚੰਗਿਆਈ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਸੰਤੁਲਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਦਰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ, ਤਾਂ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਫਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਅਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ (ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੋਵੇਂ) ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ, ਉਦਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਹਾਲ ਹੋਵੇ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਸਫਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਕੁਦਰਤ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਰਤੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸ਼ੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ - ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਸਦਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁਚ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਸੱਚੇ ਸਾਧਨ ਹੋਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਸਾਧਨ ਬਣਨਾ ਨਿਰਸਵਾਰਥ, ਵੱਡੇ ਭਲੇ ਲਈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਜੀਣਾ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਸੰਤੁਲਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਜੀਵਨ ਚੱਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਚੰਗਾ ਵਧੇਰੇ ਵਿਆਪਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਅਤੇ ਇਹ ਚੱਕਰ ਦਰ ਚੱਕਰ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ, ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭਾਰੀ ਵਾਧਾ ਇੱਕ ਸਫਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਫਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਇੰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ 'ਧਰੁਵ ਸ਼ਿਫਟ' ਹੋਵੇਗੀ। ਧਰਤੀ ਦਾ ਧੁਰਾ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਿਆਨਕ ਭੂਚਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਇਸ ਵੱਡੇ ਅਸੰਤੁਲਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੜ੍ਹ, ਲਹਿਰਾਂ, ਅੱਗ, ਹੋਰ ਭੂਚਾਲ, ਜਵਾਲਾਮੁਖੀ ਫਟਣਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਹੈ।

ਧੁਰੀ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਰੱਬ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ?

ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਚੋਣਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ, ਮਨੁੱਖ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਟਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤਬਦੀਲੀ ਜਲਦੀ ਹੀ ਵਾਪਰੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਹੋਣਗੇ।

ਸ਼ਿਫਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕਿੰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ?

ਤਬਾਹੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਵਾਪਰੇਗਾ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਤੇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਣਗੇ, ਚੰਗੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀਣ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਨਾ ਛੱਡਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੇਣਗੇ।

ਧੁਰੀ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕਦੋਂ ਹੋਵੇਗੀ?

ਸਮਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਿੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਪਾਪ ਹੋਣਗੇ, ਓਨਾਂ ਹੀ ਜਲਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਆਵੇਗੀ।

ਇਸ ਸ਼ਿਫਟ ਤੋਂ ਕੌਣ ਬਚੇਗਾ?

ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਚੋਗੇ। ਸਫਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਚਣ ਲਈ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਠੋ।

ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਬਚੇਗਾ?

ਦੁਨੀਆ ਦੀ 25% ਆਬਾਦੀ ਬਚ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸ਼ਿਫਟ ਕਿੱਥੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ?

ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਭੂਚਾਲ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸਦੀ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਲੜੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਸਫਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਥਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਲੈ ਲਵੇਗਾ; ਵਿਆਪਕ ਅੱਗਾਂ ਲੱਗਣਗੀਆਂ; ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਹਥਿਆਰ, ਹਥਿਆਰ ਅਤੇ ਗੋਲਾ ਬਾਰੂਦ ਸਟੋਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਉੱਥੇ ਵੱਡੇ ਧਮਾਕੇ ਹੋਣਗੇ। ਤਬਾਹੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸ਼ਿਫਟ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਹਿੱਸੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿਣਗੇ?

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਨੇਡਾ, ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਅਤੇ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨੈਗੇਟਿਵ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸ਼ਿਫਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ?

ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਦਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਵਾਈ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਮੁੱਢਲੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਆਫ਼ਤ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕੋਰਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਜ਼ਖਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਸਾਡੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ?

ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਬਿਹਤਰ ਲਈ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਦਲਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ: ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆ ਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਜੀ ਕੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜਲਦੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਧੁਰੇ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚੁਣੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਤਬਦੀਲੀ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਫ਼ਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਬਦਲ ਜਾਣਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਘੱਟ ਪਰਤਾਵੇ ਹੋਣਗੇ; ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੁਣ ਬਦਲਣ ਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਾ ਕਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੁਧਾਰ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ

ਭੌਤਿਕ ਹੰਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਆਏ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸਮਝੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਅਤੇ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋਗੇ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਮਝੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਜੋ ਹੁਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਆਪਣੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਗਲੇ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ (ਸ਼ਿਫਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਵੱਧਦਾ ਹੈ।

ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਤਮਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ?

ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਬੱਚਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਅਸੀਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਸੁਚੇਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤਬਦੀਲੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਫਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਗ੍ਰਹਿ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਾਰ, ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਗ੍ਰਹਿ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਆ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਸੁਮਦਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਸਿੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਰਲ ਬਣਾਉ ਅਤੇ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲੋ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਚਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਬਿਹਤਰ ਲਈ ਬਦਲਣਾ ਅਤੇ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ।

ਸ਼ਿਫਟ ਦੌਰਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ?

ਉੱਚੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਫਸੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ UFOs ਲੀਵੀਟੇਸ਼ਨ ਬੀਮ ਭੇਜਣਗੇ। ਹਰ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੀਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਡਰ ਜਾਣਗੇ, ਪਰ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਜੋ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਹ ਸਮਝ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਮਲਬੇ ਹੇਠ ਡਿੱਗ ਜਾਣ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅੱਖ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਨਾ ਦੇਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਦੇਖਿਆ' ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੀਮਾਂ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਾੜ ਯਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾੜੀਆਂ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨਾਂ ਹਨ, ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੀਮਾਂ ਤੋਂ ਡਰਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਬੀਮ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁਣ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੁਲਾੜ ਯਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਸਿਖਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਟਾਪੂਆਂ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਔਖੇ ਟੈਸਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਫਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰਵੱਈਏ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਉਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ?

ਕੀ ਸ਼ਿਫਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰਿਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਰਹੇਗਾ?

ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਫਟ ਦੌਰਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡਾ ਖੇਤਰ ਹੀ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਇੱਕਜੁੱਟ ਰਹੋਗੇ ਜਾਂ ਵੱਖ ਰਹੋਗੇ।

- *ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਗਰਭਵਤੀ ਮਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਘੱਟ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਅਣਜੰਮਿਆ ਬੱਚਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?*

ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਬੁਰੀ ਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ।

ਸਵੈ-ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਸ਼ੀਟ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਇਮਾਨਦਾਰ ਰਹੋ - VRRP

Sr. No.	Points to Analyse	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
1.	Revenge																												
2.	Pride																												
3.	Physical and Mental Abuse (to self or others)																												
4.	Self-pity																												
5.	Selfishness																												
6.	Showing Off (boast, brag, etc.)																												
7.	Swindling/Deceiving																												
8.	Possessiveness																												
9.	Inquisitiveness																												
10.	Spreading Rumors (back-biting)																												
11.	Being Negative (thought or action)																												
12.	Materialistic																												
13.	Cowardice (keeping quiet, no courage to speak up)																												
14.	Lack of Discipline																												
15.	Laziness																												
16.	Nagging																												
17.	Being Stubborn																												
18.	Unpunctual (not respecting other's time)																												
19.	Doing Charity For Publicity																												
20.	Jealousy																												
21.	Lies																												
22.	Hatred																												
23.	Anger																												
24.	Irritability																												
25.	Hypocrisy																												
26.	Rudeness																												
27.	Depression or Anxiety																												
28.	Always Complaining/Grumbling																												
29.	Greed																												
30.	Impatience																												
31.	Keeping Grudges																												
32.	Encourage Evil																												
33.	Avoiding Responsibility/Duties																												
34.	Sarcasm																												
35.	Temptation To Do Wrong																												
36.	Dominating																												
37.	Arguing Unnecessarily																												
38.	Fighting																												
39.	Worrying																												
40.	Blaming Someone Else For Your Faults																												
41.	Taking Out Your Frustration On Someone																												
42.	Not Practising What You Preach																												
43.	Misguiding Someone On Purpose																												
44.	Hurting Someone's Feelings																												
45.	Having Fun At Someone Else's Expense																												
46.	Living Beyond Your Means																												
47.	Stinginess																												
48.	Wrong Judgement																												
49.	Not Praying																												
50.	Not Controlling Yourself, Mentally or Physically																												
51.	Manipulation																												
	Total																												

ਹਦਾਇਤਾਂ:
ਹਰ ਰਾਤ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਕਦੇ ਨਾ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਰਹੋ।

ਸਵੈ-ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਸ਼ੀਟ

ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਸ਼ੀਟ ਹੈ।
ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਹ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਵਜੋਂ ਬਦਲਣ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਦੇਖੋ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਗੁਣ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਓ। ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਦਿਨ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਖਾਸ ਦਿਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਗੁਣ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅੰਤਮ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਕਠੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਮਲ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗ੍ਰਹਿਣਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਨਿਮਰ ਮਨ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਸਮਝ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਚਮਕਾਉਣ ਬਾਰੇ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜੋ ਵੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਘੁਲ ਜਾਵੇ। ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਇਲਾਜ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ।
ਇਹ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ - ਆਪਣੀਆਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਹ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ - ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਅਪਣਾਓ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਰਹੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ ਪਰ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਮਾਣ ਨਾ ਕਰੋ। ਸਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ - ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋ।
ਭਗਵਾਨ ਭਲਾ ਕਰੇ!

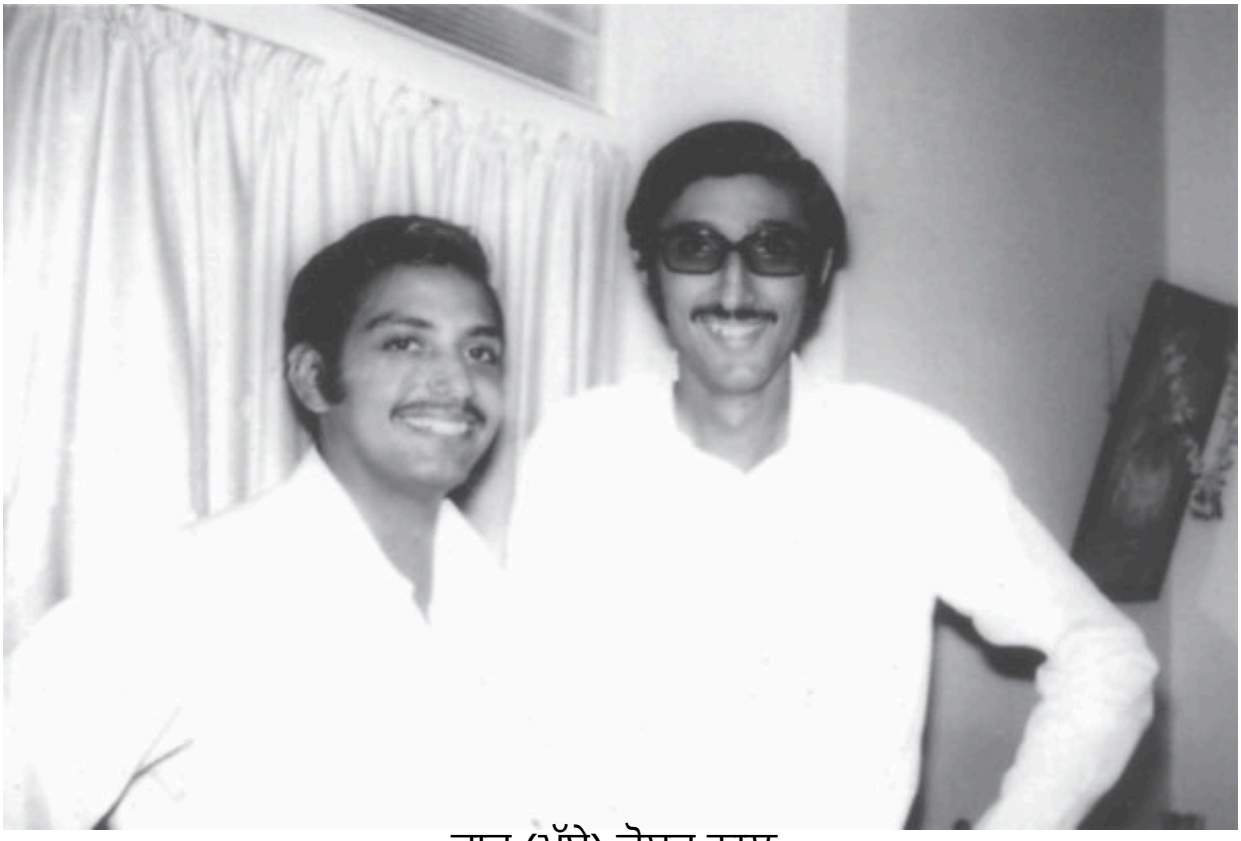

ਰਾਤੂ (ਖੱਬੇ) ਦੋਸਤ ਨਾਲ

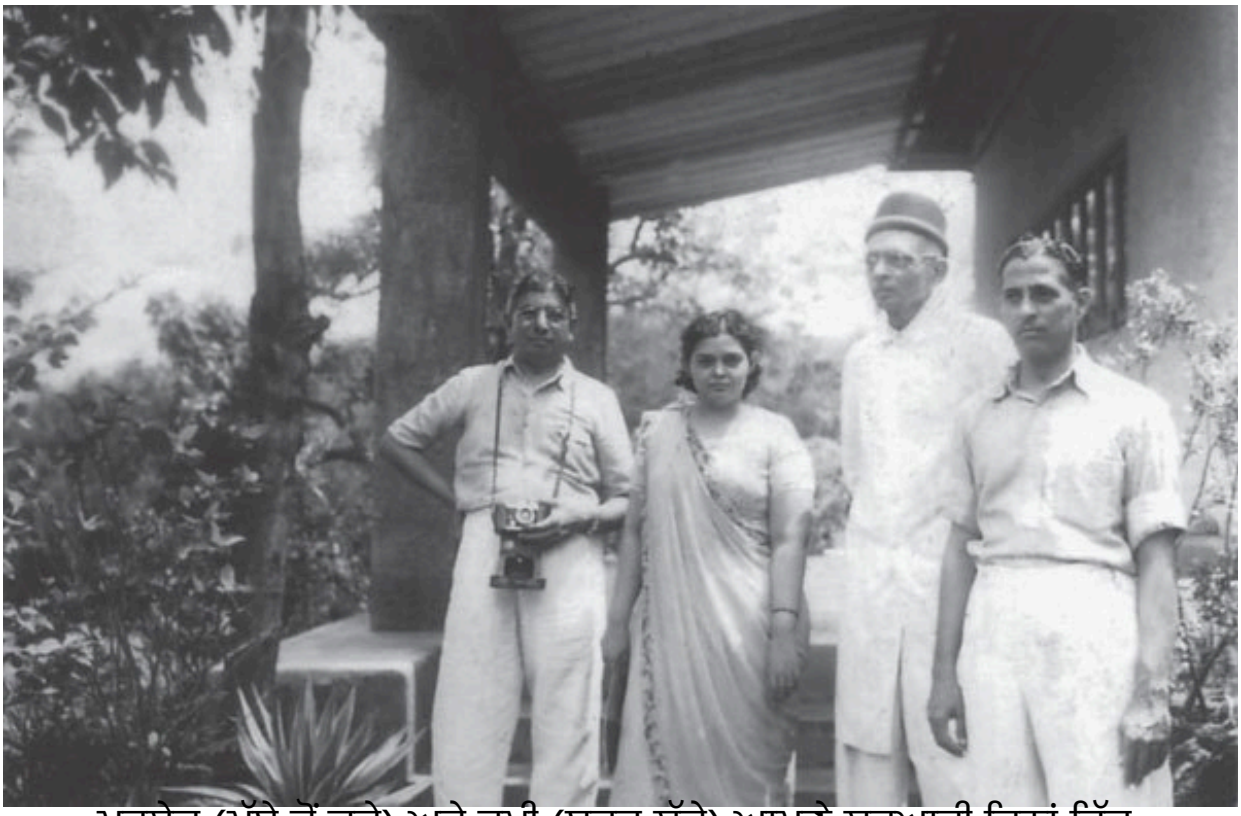

ਖੁਰਸ਼ੇਦ (ਖੱਬੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ) ਅਤੇ ਰੂਮੀ (ਬਹੁਤ ਸੱਜੇ) ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ

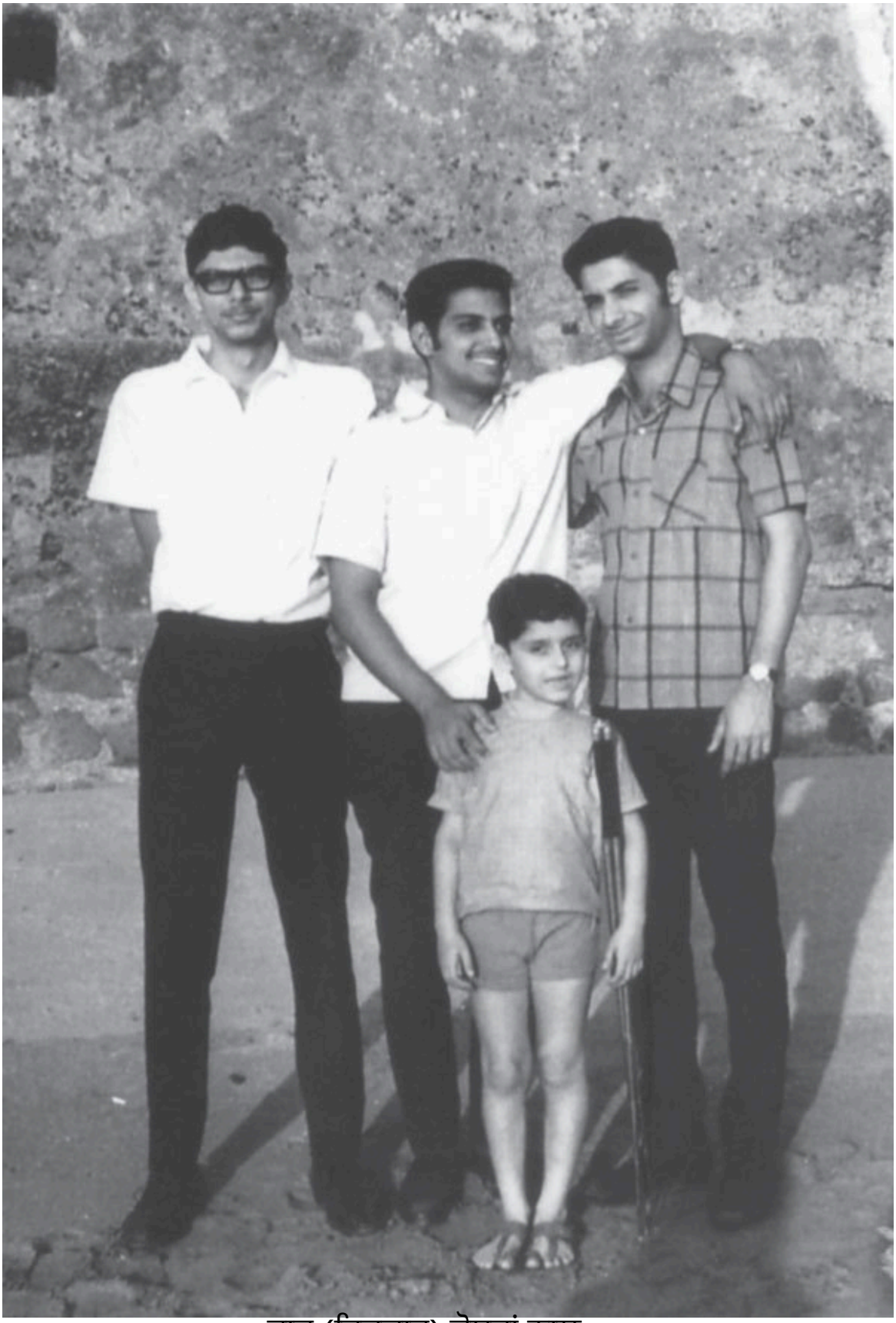

ਰਾਤੂ (ਵਿਚਕਾਰ) ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ

ਖੋਰਸ਼ੇਦ, ਵਿਸਪੀ ਅਤੇ ਰੁਮੀ ਆਪਣੇ ਪਾਲਤੂ ਕੱਤੇ ਚੁ-ਚੁ ਨਾਲ

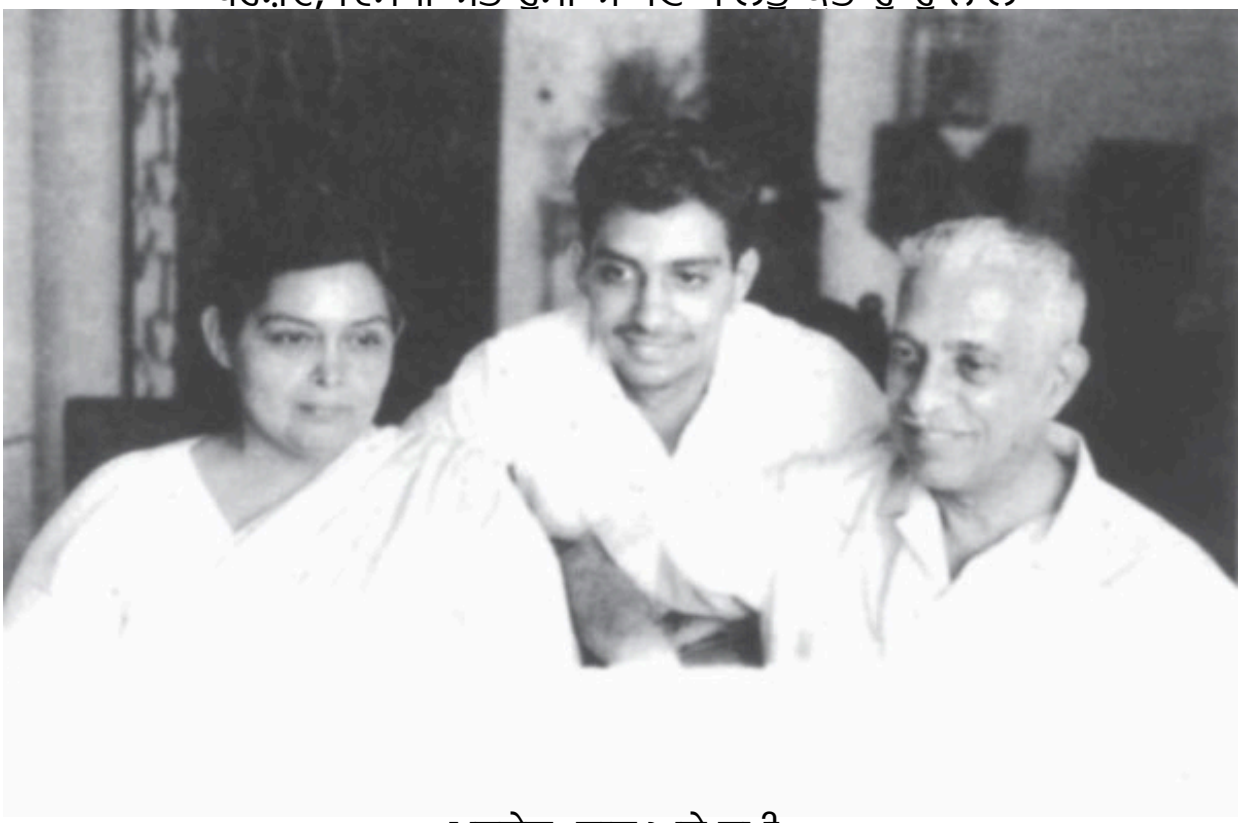

ਖੁਰਸ਼ੇਦ, ਰਾਤੂ ਅਤੇ ਰੁਮੀ

ਵਿਸਪੀ ਦੋ ਕੁਰਸੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ,
ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਡੀਆਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬਦਕਿਸਮਤ ਕਾਰ: MRF 207

1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1959 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਵਜੋਤ ਸਮਾਰੋਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਤੂ ਭਵਨਾਗਰੀ

ਵਿਸਪੀ ਭਵਨਾਗਰੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1959 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਵਜੋਤ ਸਮਾਰੋਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਰੂਮੀ ਅਤੇ ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਦਿਨ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਨੂੰ

ਖੁਰਸ਼ੇਦ ਅਤੇ ਰੂਮੀ ਭਵਨਾਗਰੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕੁੱਤਿਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਕੀਨ ਸਨ।

ਵਿਸਪੀ ਭਵਨਾਗਰੀ ਦਾ ਜਨਮ 9 ਅਗਸਤ, 1950 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਰੱਤੂ ਭਵਨਾਗਰੀ ਦਾ ਜਨਮ 13 ਦਸੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਹੋਇਆ।

ਖੁਰਸ਼ੀਦ ਰੂਮੀ ਭੁਵਨਾਗਰੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ

ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ?

ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਸਾਡੇ ਪੁਤਰਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਮੀਦ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣ ਦੇ ਹੁਨਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਤ ਹੋ ਗਏ, ਤਾਂ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸ਼ਾਡਾ ਮਿਸ਼ਨ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ, ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦੱਦ ਕੁਰਨਾ ਹੈ।"

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕੀ ਸੀ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮਾਨਸਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸੀ?

ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਾਨਸਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਵਿਸਪੀ ਪਰਲੋਕ ਅਤੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪਿਆਸ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਅਨੁਭਵ ਸੀ ਜੋ ਅੱਜ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਰੂਮੀ, ਬੱਚੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਠਿਆਈਆਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਮੈਂ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਰੂਮੀ ਨੂੰ ਕਾਰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਰੋਂਦਾ ਹੋਇਆ ਬੁਲਦ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹੰਝੂ ਵਗਦੇ ਦੇਖੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿਉਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੀ ਉਹ ਦੁੱਖੀ ਸੀ? ਬਲਦ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਜਬਾੜਾ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ: ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਸੋਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹਾਂ। ਉਸੇ ਪਲ, ਰੂਮੀ, ਬੱਚੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਦ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ (ਵਿਸਪੀ ਨੇ ਸਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਬੋਝ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹੁੰਨ)। ਮੈਂ ਇਸ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਬੋਝ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ ਹੋਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਵਿਸਪੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੂਰ ਕੀਤਾ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਨੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ?

ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਸਪੀ ਨੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਨਬੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੁਨੇਹੇ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਅਜਨਬੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸੁਨੇਹੇ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਹ ਸਾਡਾ ਸਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਸਪੀ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਸਹੀ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਦਾਸ ਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਸਾਨੂੰ ਚੁਟਕਲੇ ਸੁਣਾ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਵੇਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੀਣੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਹਸਾਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਸੀਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

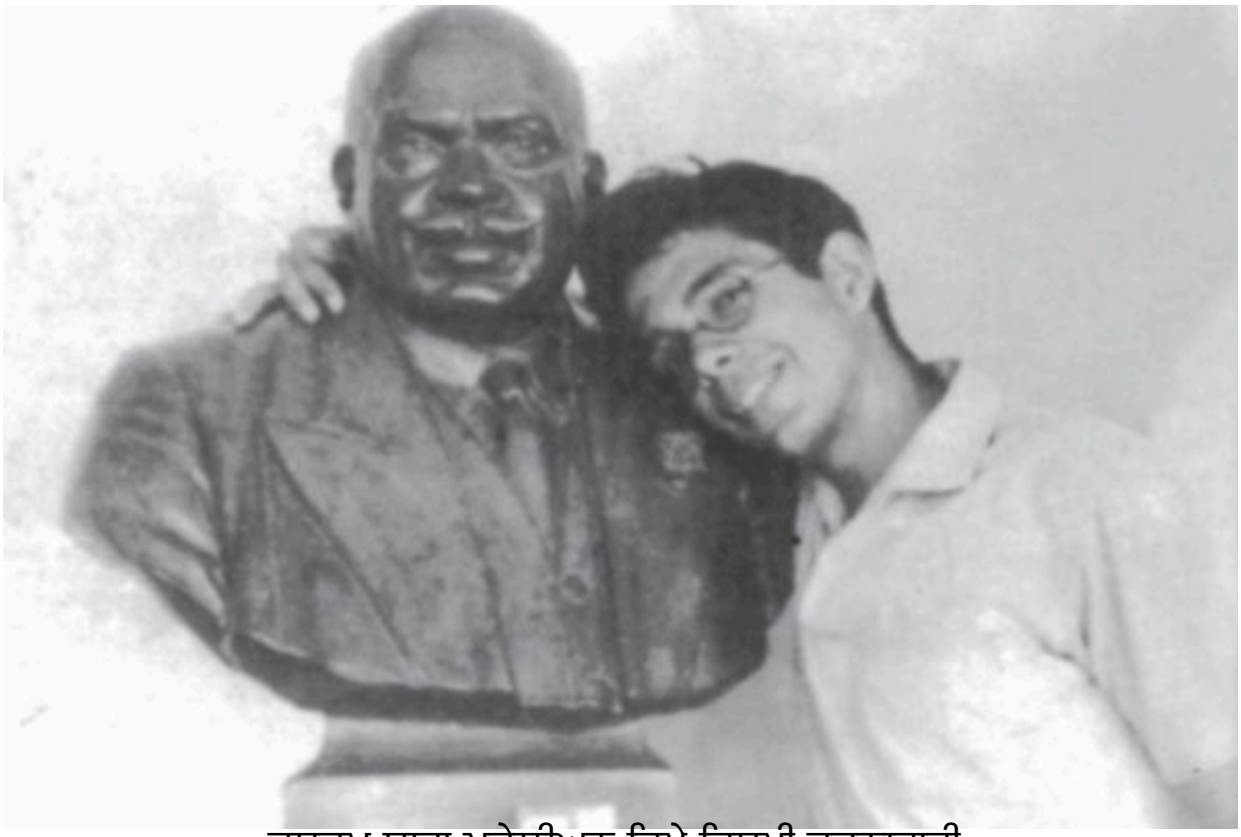

ਰਸਤਮ ਬਾਗ ਪਵੇਲੀਅਨ ਵਿਖੇ ਵਿਸਪੀ ਭਵਨਾਗਰੀ

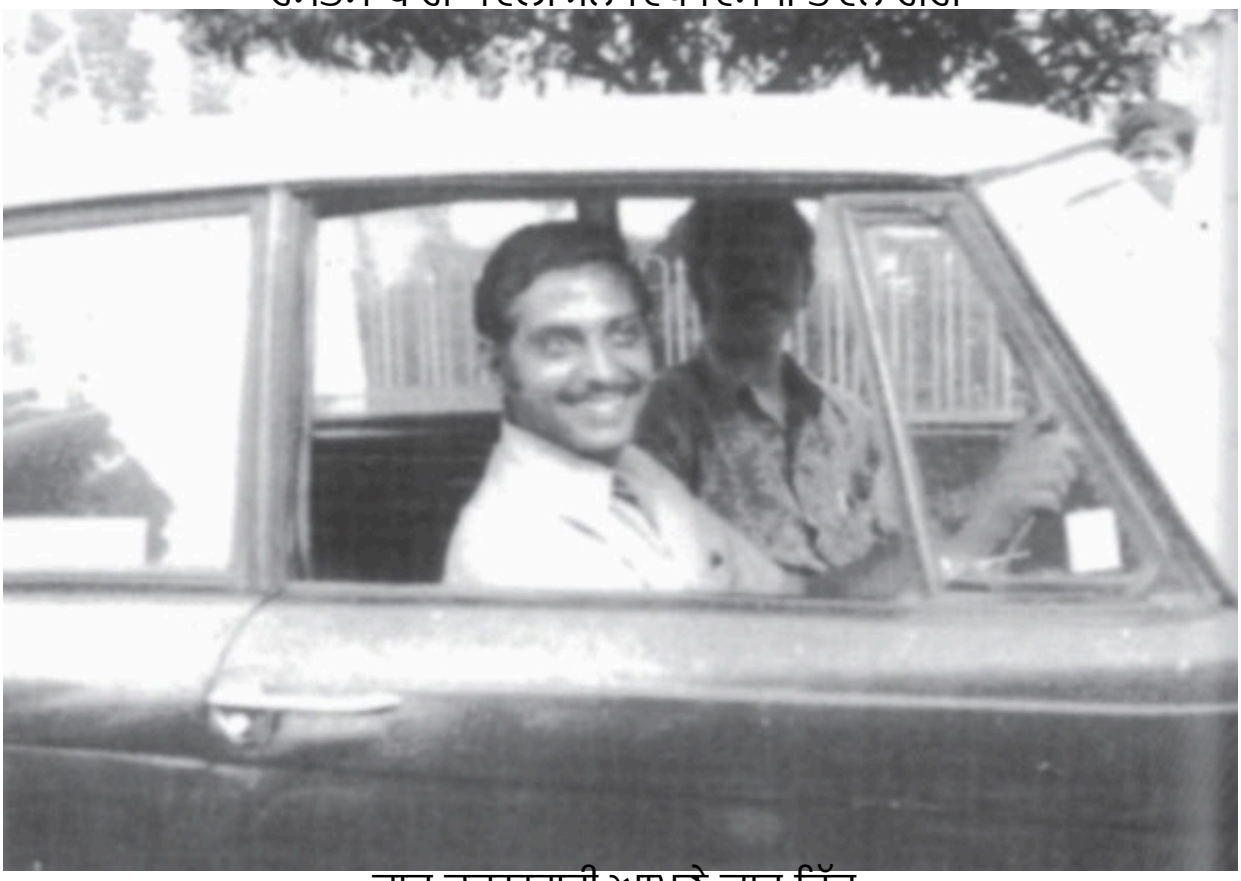

ਰਾਤੂ ਭਵਨਾਗਰੀ ਆਪਣੇ ਕਾਰ ਵਿੱਚ

ਕੀ ਲੋਕ ਅਕਸਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਸਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?

ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਵਾਰ। ਮੈਂ ਲੰਗਾਤਾਰ ਵਿਸਪੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਸੰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ਼ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ਼ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਭਾਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਸੀ। ਵਿਸਪੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੰਚਾਰ ਦੌਰਾਨ ਸਕਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਦਿਨ ਜਾਂ ਮਹੀਨੇ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਦੋ-ਪੱਖੀ ਸੰਚਾਰ ਨਾਲ਼ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ।" ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ। ਮੈਂ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ਼ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ਼ੋਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਠਣਾ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖਾ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਸੀ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਵੇਂ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਕੌਣ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਚੰਗਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾੜਾ?

'ਜੱਜ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਵਿਸਪੀ ਅਤੇ ਰਾਤੂ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਹਿਜ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਚੰਗੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾੜੀ, ਜਾਂ ਉਹ ਨੀਵੇਂ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਪਰ ਉੱਠਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਵੱਧੇਰੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਖੁਦ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ਼ ਅਸਹਿਜ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਚੰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸੱਚ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਸਹਿਜ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪਾਗਲ ਹਨ?

ਕਈ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਲੋਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕੁਝ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਦੇਖ ਜਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ; ਕੁਝ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਦਿਮਾਗ਼ ਧੋਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਕੁਝ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ; ਕੁਝ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਦੋਸਤ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੱਸਣਗੇ; ਕੁਝ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ; ਕੁਝ ਲਈ, ਗਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਆਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ਼ ਮਦਦ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਕਿਸ਼ੋਰ ਜਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀਹਵਿਆਂ ਅਤੇ ਤੀਹਵਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹਨ - ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੋਕ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਸੋਚਣ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਹੁੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਲੋਕ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ;

ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ੜੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਹਨ।

ਵਿਸਪੀ, ਰਾਤੂ ਅਤੇ ਪੋਪਸੀ ਦੇ ਸ਼ੌਕ ਕੀ ਸਨ?

ਸਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਰਦਾਂ ਨੂੰ ਖੇਡਾਂ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਸਨ। ਵਿਸਪੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਿਮ ਰੀਵਜ਼ ਅਤੇ ਨੈਟ ਕਿੰਗ ਕੋਲ। ਵਿਸਪੀ ਨੂੰ ਕਾਰ ਅਤੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਮਾਡਲਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਪੀਕਰ ਵੀ ਬਣਾਏ। ਉਸਨੇ ਜੋ ਸੰਗੀਤ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਉਹ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕੁੱਤੇ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਨ - ਕੋਲੀ, ਪੋਮੇਰੇਨੀਅਨ, ਅਲਸੇਸ਼ੀਅਨ, ਅਤੇ ਇਕ ਲਹਾਸਾ ਐਪਸੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਪੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਵਿਸਪੀ ਬਾਰੇ ਰਾਤੂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਉਂ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ?

ਅਸੀਂ ਵਿਸਪੀ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰਾਤੂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰਾਤੂ ਦਾ ਕੰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ। ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਕੇ ਵਿਸਪੀ ਨਾਲ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਕਦੋਂ ਸੰਚਾਰ ਕੀਤਾ?

1981 ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਲਈ ਗੱਲ ਕੀਤੀ।

ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਹੜੀਆਂ ਮੁੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ?

ਲਗਭਗ 50% ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਦਿਲਾਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ 50% ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਸ਼ਾਂਤੀ, ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗੰਭੀਰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ, ਵਿਆਹੁਤਾ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਲੋਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹਾਂ - ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ, ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਹੁੰਦਾ?

ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਦਰਦ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ, ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਵਿਸਪੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ: "ਅਸਲ, ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ। ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਪਿਆਰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਸਦੀਵੀ ਹੈ। ਮੌਤ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਮੌਤ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵੱਡੀ

ਚੰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਪਿਆਰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੈ।"

ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ

ਆਕਾਸ਼ੀ ਰਿਕਾਰਡ

ਆਕਾਸ਼ੀ ਰਿਕਾਰਡਸ ਨੂੰ ਯਾਦਾਂ ਦਾ ਹਾਲ ਜਾਂ ਜਰਨਲਜ਼ ਦਾ ਹਾਲ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਕੰਮ, ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਮਾੜਾ, ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਕਾਸ਼ੀ ਰਿਕਾਰਡਸ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਡੂੰਘੀ ਸੁੱਪਨੇ ਰਹਿਤ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਆਕਾਸ਼ੀ ਰਿਕਾਰਡਸ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦੂਤ

ਦੂਤ 5ਵੇਂ ਪੜਾਅ 7 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੇ ਚੰਗੇ ਆਤਮਾ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਸਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਆਰਡਰ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੂਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਐਸਟ੍ਰੈਲ ਪਲੇਨ

ਸੂਖਮ ਤਲ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਪਰ ਆਤਮਿਕ ਤਲ ਤੋਂ ਨੀਵਾਂ ਇੱਕ ਆਯਾਮ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੂਖਮ ਤਲ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੂਖਮ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸੂਖਮ ਆਤਮਾਵਾਂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਸੂਖਮ ਤਲ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਆਤਮਿਕ ਤਲ ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੀਆਂ।

ਸੂਖਮ ਜੀਵ

ਉਹ ਗੁਆਚੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਬਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੂਖਮ ਜੀਵ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣਾ ਧਰਤੀ, ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸਦਾ ਮਨੁੱਖੀ ਰੂਪ ਸੀ।

ਆਭਾ

ਆਭਾ ਇੱਕ ਊਰਜਾ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਜੀਵ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਘੇਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਰੰਗ ਅਤੇ ਤੀਬਰਤਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੂਡ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿਚ ਆਭਾ ਦੇਖਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣਾ

ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣਾ ਉਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸੰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪੈਨ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਫੜਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਲਮ ਨੂੰ ਹਿਲਾਏਗਾ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਾਕ ਬਣ ਜਾਣਗੇ।

ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਿੰਕ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ।

ਕਾਲਾ ਜਾਦੂ

ਕਾਲਾ ਜਾਦੂ ਇੱਕ ਜਾਦੂਈ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੂਖਮ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹਸਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਆਰਥੀ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਹਨ।

ਚੈਨਲ
ਇੱਕ ਮਾਧਿਅਮ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।
ਜ਼ਮੀਰ
ਇਸਨੂੰ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਵੇਖੋ।
ਵਾਧੂ ਸੰਵੇਦੀ ਧਾਰਨਾ [ESP]
ਈਐਸਪੀ ਪੰਜ ਇੰਦਰੀਆਂ ਛੂਹ, ਸੁਆਦ, ਸੁਣਨ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਗੰਧ ਤੋਂ ਪਰੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ।
ਭੂਤ
ਐਸਟਰਲ ਜੀਵ ਵੇਖੋ।
ਸਮੂਹ ਆਤਮਾਵਾਂ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਰੂਹਾਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇਕੱਠੇ, ਇੱਕੋ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ, ਜੀਵਨ ਦੌਰ ਜੀਵਨ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ, ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਣ। ਸਮੂਹ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋਲ ਮੇਟਸ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਹਾਲ ਆਫ਼ ਜਰਨਲਜ਼
ਆਕਾਸ਼ੀ ਰਿਕਾਰਡਸ ਵੇਖੋ।
ਹਾਲ ਆਫ਼ ਲਰਨਿੰਗ
ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਹਾਲ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਇੱਕ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ, ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਹਰ ਪਹਿਲੂ ਬਾਰੇ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਯਾਦਾਂ ਦਾ ਹਾਲ
ਆਕਾਸ਼ੀ ਰਿਕਾਰਡਸ ਵੇਖੋ।
ਆਰਾਮ ਦਾ ਹਾਲ
ਜੇਕਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਲਾਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।
ਉੱਚ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ
ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਖੇਤਰ 6 ਪੜਾਅ 7 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੀ ਹੈ।
ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉੱਚੀ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ
ਹਰੇਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ, ਰਾਜਾ ਜਾਂ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉੱਚ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਗਲੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਆਤਮਾ।
ਉਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ
ਸੱਤਵੇਂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ, ਰਾਜਾ ਜਾਂ ਮੁਖੀ। ਉਹ ਅਗਲੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਆਤਮਾ ਹੈ।
ਉੱਚ ਸਵੈ
ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਵੇਖੋ।

ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ
ਸੰਹਿਜ ਭਾਵਨਾ ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅੰਤੜੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੋ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਤੁਹਾਡੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੈ।
ਕਰਮਾ
ਕਰਮ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਬੀਜਦੇ ਹੋ, ਉਹੀ ਵੱਢਦੇ ਹੋ। ਕਰਮ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਣਦਾਰ ਹੋ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।
ਲਿੰਕ
ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ, ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਚਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਊਰਜਾ ਰਾਹੀਂ ਉੱਚ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਿੰਕ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੁਵੈਚਾਲਿਤ ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਮਾਸਟਰ
ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਕਸਤ ਆਤਮਾ ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਅਤੇ ਫੈਲਾਉਣ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਉੱਚ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।
ਦਰਮਿਆਨਾ
ਇੱਕ ਮਾਧਿਅਮ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਮਨੋਰਥ
ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਕੰਮਾਂ ਪਿੱਛੇ ਅਸਲੀ ਇਰਾਦਾ, ਤਰਕ, ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਰਕ ਸ਼ਕਤੀ।
ਬੀਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਯਾਦ
ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਕਿਸੇ ਘਟਨਾ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਯਾਦ।
ਨਬੀ
ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉੱਚ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੈਗੰਬਰ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰ ਸਕਣ। ਪੈਗੰਬਰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਗ੍ਰਹਿ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਕਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਰੀਅਲਮਜ਼
ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਲੋਕ ਜਾਂ ਹੋਂਦ ਦੇ ਪੱਧਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਤ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਹਨ।
ਸੀਨ
ਇੱਕ ਸੀਂਸ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੀ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਲੌਕਿਕ ਹਸਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਧਿਅਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮੂਹ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਚੋਲੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਧੁਰੇ ਦੀ ਸ਼ਿਫਟ

ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ਼ਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਤਾਂ ਕੁਦਰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਗ਼ਲਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੇ, ਤਾਂ ਕੁਦਰਤ ਇੱਕ ਸਫਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਅਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਫ਼ਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦਾ ਧੁਰਾ ਝੁਕ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ "ਪੋਲ ਸ਼ਿਫਟ" ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਤਾਰ

ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਰੱਸੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਰਨ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਹੈ।

ਆਤਮਾ

ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡਾ ਸਦੀਵੀ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਹੈ, ਜੋ ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡਾ ਅਮਰ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਆਤਮਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ[S]

ਆਤਮਾ ਦੇ ਗੁਣ ਉਹ ਗੁਣ ਹਨ - ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ - ਜੋ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਕਈ ਜੀਵਨ ਕਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਰੂਹ ਦੇ ਸਾਥੀ

ਗਰੁੱਪ ਸੋਲਸ ਵੇਖੋ।

ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ

ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਮ ਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਹੋਂਦ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਤੁਹਾਡੇ ਆਤਮਾ ਨਾਮ ਹੇਠ ਆਕਾਸ਼ੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਨ।

ਆਤਮਾ

ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਆਤਮਾ ਗਾਈਡ

ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹਰੇਕ ਆਤਮਾ ਦਾ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਮੌਤ ਤੱਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਤਮਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇ।

ਆਤਮਾ ਸੰਸਾਰ

ਸਾਡਾ ਅਸਲੀ ਘਰ। ਇਹ 7 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਖੇਤਰ ਦੇ 10 ਪੜਾਅ ਹਨ।

ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ

ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਰ, ਉੱਚ ਮਨ, ਉੱਚ ਸੁਵੈ ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਚਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਨ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਟੈਲੀਪੈਥੀ

ਟੈਲੀਪੈਥੀ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਾਂ ਤੋਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜੁੜਵਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ

ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਚੌਥੇ ਪੜਾਅ 5 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਨੁੱਖੀ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਇੱਕ ਮਰਦ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਆਤਮਾ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਵੇਂ ਸੱਤਵੇਂ ਪੜਾਅ 9 ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ। ਉੱਥੇ ਉਹ ਅਗਲੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ

ਹਰ ਵਸਤੂ, ਭਾਵੇਂ ਜੀਵਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਇੱਕ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਊਰਜਾ ਦੀ ਇੱਕ ਬਾਰੰਬਾਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਤੀ 'ਤੇ ਵਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਜਾਂ ਮਾੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾੜੀ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਆਰਾਮ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ (ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਪਛਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਹੋ ਜਿਸਦਾ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ)।

ਵਾਕ-ਇਨ

ਜੇਕਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤੀ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸੰਭਾਲਣ ਨਾਲੋਂ ਔਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਜਿਸਨੂੰ ਵਾਕ-ਇਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਪੜ੍ਹਨਾ

ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਖੋਜ: ਰੂਥ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ
ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਇਸਤੋਂ ਬਾਅਦ: ਰੂਥ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ
ਇੱਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਪਰੇ: ਰੂਥ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ
ਦੁਨੀਆ ਪਹਿਲਾਂ: ਰੂਥ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ
ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਜਨਬੀ: ਰੂਥ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ
ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਮ: ਰੂਥ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ
ਕਲੂ ਲਈ ਥੈਸ਼ਹੋਲਡ: ਰੂਥ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ
ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਸਾਥੀ: ਰੂਥ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ
ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਦਾ ਕਰੜਾ: ਰੂਥ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ
ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਪਰਦੇਸੀ: ਰੂਥ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ
ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਦੁਨੀਆਂ: ਰੂਥ ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ
ਕੀ ਮਰੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ ਹਨ?: ਲਾਰੈਂਸ ਬੁਰਟ
ਸਿਲਵਰ ਬਿਰਚ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ: ਸਿਲਵਰ ਬਿਰਚ
ਸਿਲਵਰ ਬਿਰਚ ਤੋਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ: ਸਿਲਵਰ ਬਿਰਚ
ਸਿਲਵਰ ਬਿਰਚ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ: ਸਿਲਵਰ ਬਿਰਚ
ਜੀਵਨ, ਮੌਤ ਅਤੇ ਪਰੇ ਦਾ ਰਹੱਸ: ਐਫ. ਰੂਸਤਮਜੀ
ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੀਵਨ: ਰੇਮੰਡ ਮੂਡੀ ਜੂਨੀਅਰ, ਐਮ.ਡੀ.
ਮੌਤ ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਦਾ ਰਹੱਸ: ਕੈਮਿਲ ਫਲੈਮੇਰੀਅਨ
ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਬਚ ਜਾਓਗੇ: ਸ਼ੈਰਵੁੱਡ ਐਡੀ
ਅਣਦੇਖੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ: ਐਂਥਨੀ ਬੋਰਜੀਆ
ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ: ਡਾ. ਐਸ. ਰਾਲਫ਼ ਹਾਰਲੋ
ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵੀਹ ਮਾਮਲੇ: ਇਆਨ ਸਟੀਵਨਸਨ, ਐਮ.ਡੀ.
ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਹੀ ਜਵਾਬ ਹੈ: ਨੌਰਮਨ ਵਿਨਸੈਂਟ ਪੀਲ
ਕਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ, ਕਈ ਮਾਲਕ: ਬ੍ਰਾਇਨ ਵੇਇਸ, ਐਮਡੀ

ਮਾਸਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੁਨੇਹੇ: ਬ੍ਰਾਇਨ ਵੇਇਸ, ਐਮਡੀ
ਐਡਗਰ ਕੇਇਸ: ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਨਬੀ: ਜੈਸ ਸਟੇਅਰਨ
ਕੁਈ ਮਹਿਲ: ਐਡਗਰ ਕੇਇਸ ਪੁਨਰਜਨਮ ਦੀ ਕਹਾਣੀ: ਜੀਨਾ ਸੇਰਮੀਨਾਰਾ
ਐਟਲਾਂਟਿਸ 'ਤੇ: ਐਡਗਰ ਕੇਇਸ
ਧਰਤੀ ਬਦਲਦੀ ਹੈ ਅਪਡੇਟ: ਹਿਊਗ ਲਿਨ ਕੇਇਸ
ਅਸੀਂ ਆਰਕਟੂਰੀਅਨ: ਡਾ. ਨੋਰਮਾ ਮਿਲਾਨੋਵਿਚ (ਬੈਟੀ ਰਾਈਸ ਅਤੇ ਸਿੰਥੀਆ ਪਲੋਸਕੀ ਨਾਲ)

ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ

ਖੁਰਸ਼ੀਦ ਆਂਟੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਨ, "ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਇੱਕ 'ਹੁਲਕੁ' ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੁਹੁਤ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਓ।"ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚੁ ਭੱਜਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ, ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੁਨ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਇਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਧੀਆ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।
ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ - ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਕਿਰਿਆ - ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਕੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਛਾਂਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਕੀ ਹੈ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਤਾਬਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਿਆਨ ਬਾਰੇ ਕੱਟੜ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਿਨਾਂ ਇਸਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਸ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਧਿਆਪਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਹਉਮੈ ਦੁਆਰਾ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੁਰਬਾਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਭ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਤਨ ਹੈ। ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕਿਰਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਸੱਚੀ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਕਿਰਿਆ ਹੀ ਸੱਚੀ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ।
ਖੁਰਸ਼ੀਦ ਆਂਟੀ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਦਿਆਲਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਪਸੰਦ ਸਨ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕਦਮ ਦਰ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਇੱਕ ਹੌਲੀ ਪਰ ਪੱਕੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਵਾਹ ਲਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।
ਜਿਵੇਂ ਸੁੰਡੀ ਕੋਕੂਨ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ, ਤਿਤਲੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਡ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨੋ ਜਾਂ ਨਾ ਮੰਨੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਭੌਤਿਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਉੱਚੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ।
ਭਗਵਾਨ ਭਲਾ ਕਰੇ!
ਸ਼ਿਆਮਕ

ਲੇਖਕ ਬਾਰੇ

ਖੁਰਸ਼ੈਦ ਭਵਨਾਗੁਰੀ ਨੀ ਸਕਰੂਅਲਾ ਦਾ ਜਨਮ 1925 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮੁੰਬਈ (ਬੰਬਈ) ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਬਚਪਨ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ, ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਜਾਂ ਜਾਸੂਸ ਬਣਨਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਬਾਗਬਾਨੀ, ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹਵਾਈਅਨ ਗਿਟਾਰ, ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਕ੍ਰਿਕਟ ਦੇਖਦੀ ਸੀ। 1949 ਵਿਚ, ਉਸਨੇ ਰੂਮੀ ਭਵਨਾਗੁਰੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ, ਵਿਸ਼ਪੀ ਅਤੇ ਰੁਤੂ ਸੋਨ। ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਪ੍ਰਤੀ ਜੁਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। 1980 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਰਾਈਟਿੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਫੈਲਾਉਣਾ ਉਸਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ। 1998 ਵਿੱਚ, 72 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਵੈਨਕੂਵਰ, ਕੈਨੇਡਾ ਚਲੀ ਗਈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਅਗਸਤ 2007 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਅਣਥਕ ਮਿਹਨਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ। ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭਵਨਾਗਰੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ।

ਬੇਦਾਅਵਾ

ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੁਨੇਹੇ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਰਾਈਟਿੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਲੇਖਕ ਅਤੇ/ਜਾਂ VRRP ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਹਨ। VRRP ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿਖਲਾਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ, ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੰਸਦੀ ਫਿਟਨੈਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿੱਧਤਾ ਜਾਂ ਵਾਰੰਟੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।
ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਪਾਠਕ ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਂਗ ਬੇਦਾਅਵਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਲਈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਪਾਠਕ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ VRRP ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਏਗਾ।
VRRP ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿਖਲਾਈ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜੋ "ਆਤਮਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ" ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹਨ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ VRRP ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿਖਲਾਈ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ VRRP ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿਖਲਾਈ ਇਸਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ VRRP ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿਖਲਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਅਤੇ VRRP ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿਖਲਾਈ ਸਮੂਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੋ।
ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਰਾਈਟਿੰਗ ਲਿਖਣ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਜਾਂ ਉਤਪਾਦ ਹੈ ਜੋ ਲੇਖਕ ਦੇ ਚੇਤੰਨ ਮਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। VRRP ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿਖਲਾਈ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ, ਤਜ਼ਰਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਮੌਜੂਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਰਾਈਟਿੰਗ ਲਿੰਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਲਿਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ।

VRRP ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿੱਖਿਆ
ਪੀ. ਓ. ਬਾਕਸ 54125, ਲੋਂਸਡੇਲ ਵੈਸਟ RPO

ਉੱਤਰੀ ਵੈਨਕੂਵਰ
BC V7M 3L5
ਕੈਨੇਡਾ
ਵੈੱਬਸਾਈਟ: www.vrrpspirituallearning.com
ਈਮੇਲ: vrrp@vrrpspirituallearning.co m